

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1459, 17 Φεβράρι 2021

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

**Η ΠΙΟ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΗ “ΜΗΔΕΙΑ”
ΕΙΝΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ**

**ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ, ΣΕΞΙΣΜΟΣ
ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ**

**ΚΑΤΩ Η
ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**

Πάλη για
εργατική εναλλακτική
σελ. 3, 10, 11

**23 ΦΛΕΒΑΡΗ
Η ΑΠΕΡΓΙΑ
ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ**

σελ. 8, 9

20 Μάρτη
Παγκόσμια μέρα κατά του
ρατσισμού και του φασισμού
σελ. 12, 13

Απεργιακή 8 Μάρτη
σελ. 4, 5, 18

Πλημμύρισαν τους δρόμους οι εργάτες της Τέχνης στις 11 Φεβράρι. Περισσότερα στη σελ. 18. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

‘Όχι επιστροφή σε «βία και νοθεία»

**“Όλοι μαζί
και όχι
κατα
κερματισμένα”**

10/2, Η στιγμή της επίθεσης στον Γιάννη Λιάκο. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Τα αντισυνδικαλιστικά μέτρα, οι απαγορεύσεις των διαδηλώσεων, η αστυνομική αυθαιρεσία, η λογοκρισία της Τέχνης κι ο γενικευμένος αντιδημοκρατικός κατήφορος που έχει πάρει η κυβέρνηση δεν θα μπορούσε παρά να συνοδεύεται από προσπάθειες περιορισμού της ελευθερίας του Τύπου. Οι αστυνομικές επιθέσεις σε βάρος φωτορεπόρτερ και δημοσιογράφων είναι κομμάτι της. Δεν πάει πολύς καιρός άλλωστε από την ανακοίνωση του νέου “δόγματος Χρυσοχοϊδη” για τις διαδηλώσεις, όπου μεταξύ άλλων οι εργαζόμενοι του Τύπου θα περιορίζονται σε ειδικό χώρο που θα καθορίζει η αστυνομία.

Οι αντιδράσεις και οι δηλώσεις απειθαρχίας, κύρια από τους φωτορεπόρτερ, απαντήθηκαν από το Χρυσοχοϊδη ότι “είναι για τη δική σας ασφάλεια”. Από ποιους κινδυνεύουν οι φωτορεπόρτερ βέβαια δεν είπε, γιατί θα έπρεπε να υποδείξει τους δικούς του πάπολους ματατζήδες.

Μόνο την εβδομάδα που πέρασε στην Αθήνα σημειώθηκαν τουλάχιστον τέσσερις αστυνομικές επιθέσεις σε φωτορεπόρτερ με τελευταία αυτή στον **Γιάννη Λιάκο**, μέλος της Ένωσης Φωτορεπόρτερ Ελλάδος και εκλεγμένο στο πειθαρχικό συμβούλιο του σωματείου. Το μεσημέρι της Τετάρτης 10/2 μπροστά από τη Βουλή, την ώρα της επίθεσης με χημικά και ξύλο εναντίον των φοιτητών/τριών, ο Γ. Λιάκος βρέθηκε στο έδαφος περικυκλωμένος και χτυπημένος από τους ματατζήδες και γλίτωσε τα χειρότερα χάρη στις διαμαρτυρίες των συναδέλφων του.

Η **Ένωση Φωτορεπόρτερ Ελλάδος** κατήγγειλε το γεγονός σημειώνοντας μεταξύ άλλων:

“Μετά απ’ όλα αυτά, η κυβέρνηση οφείλει να μας ενημερώσει αν η Ελευθερία του Τύπου εξακολουθεί να υφίσταται. Καταδικάζουμε απερίφραστα αυτές τις πρακτικές οι οποίες τείνουν να γίνουν «συνήθεια». Οι φωτορεπόρτερ θα συνεχίσουμε να βρισκόμαστε στο δρόμο και στην καρδιά των γεγονότων, θα συνεχίσουμε να είμαστε «τα μάτια του κόσμου» όσες προσπάθειες και αν γίνονται για το αντίθετο”.

Μιλήσαμε με τον Γιάννη Λιάκο μια μέρα μετά την επίθεση εναντίον του:

“Εδώ και μήνες, τουλάχιστον από τις κινητοποιήσεις του Πολυτεχνείου στις 17 Νοέμβρη που έχουμε σαν ημερομηνία ορόσημο, υπάρχει μια ενορχηστρωμένη επιχείρηση της αστυνομίας να τρομοκρατήσει τους

*Ο φωτορεπόρτερ Γιάννης Λιάκος
μίλησε στον Στέλιο Μιχαηλίδη*

φωτορεπόρτερ με επιθέσεις εις βάρος μας. Συνεχίστηκε στις 6 Δεκέμβρη, στην επέτειο της δολοφονίας του Γρηγορόπουλου, όπου δεχτήκαμε προπηλακισμούς στην Τσαμαδού στα Εξάρχεια, αποκλειστήκαμε από το σημείο της δολοφονίας και εμείς όπως κι όλος ο κόσμος κλπ. Η αστυνομική βία εις βάρος μας συνέχισε και κλιμακωνόταν και μετέπειτα σε μικρές ή μεγαλύτερες κινητοποιήσεις. Χαρακτηριστικές οι πρόσφατες συγκεντρώσεις αλληλεγγύης στην απεργία πείνας του Κουφοντίνα. Στην τελευταία τέτοια κινητοποίηση είχαμε τρικλοποδιές και τζατζαρίσματα από τα ΜΑΤ προς τρεις νέους συναδέλφους που κάλυπταν τη συγκέντρωση. Πράγμα πολύ επικίνδυνο, αφού όταν τρέχει ένας φωτορεπόρτερ κουβαλώντας τον εξοπλισμό του και τρώει τρικλοποδιά από ματατζή, ισοδυναμεί με πτώση και βλάβες στη σωματική του ακεραιότητα και τον ακριβό συνήθως εξοπλισμό μας.

Όλα αυτά τα δείγματα γραφής της Ελληνικής Αστυνομίας πάνε μαζί με την οδηγία που κατέθεσε ο Χρυσοχοϊδης για τη δημοσιογραφική κάλυψη των διαδηλώσεων. Αξίζει να σημειωθεί ότι σχεδόν ταυτόχρονα θέσπισε ανάλογα μέτρα και η Γερμανική κυβέρνηση και είδαμε και τα παρόμοια μέτρα του Μακρόν που οδήγησαν σε μεγάλες διαδηλώσεις στη Γαλλία. Όλα αυτά συνθέτουν ένα ενορχηστρωμένο σχέδιο με προφανή στόχο τον περιορισμό της ελευθερίας του Τύπου. Οι φωτορεπόρτερ, λόγω της φύσης της δουλειάς μας, είμαστε πάντα μπροστά στην είδηση. Οι πρώτοι μάρτυρες που θα την καταγράψουμε σε εικόνα και θα τη μεταδώσουμε. Αυτή τη μαρτυρία δεν την επιθυμούν οι κυβερνήσεις γιατί σε πολλές περιπτώσεις καταλήγουν εκτεθειμένες.

Εμείς πρέπει να αντιδράσουμε και να οργανωθούμε. Έχουμε στα σκαριά κάποιες συνεντεύξεις Τύπου για να αναδειχθεί το ζήτημα και να ενημερωθεί ο κόσμος. Τις ίδιες αυτές ημέρες είδαμε και το νομοσχέδιο που θέλει να περάσει η κυβέρνηση με το οποίο λογοκρίνει την Τέχνη. Είναι αλληλένδετες οι προσπάθειες λογοκρισίας του Τύπου και της Τέχνης. Χρειάζεται πλέον να αντιμετωπίσουμε αυτές τις επιθέσεις μαζί, ως ένα κίνημα, όλοι μαζί κι όχι κατακερματισμένα”.

STOP στο τσεκούρι του Βορίδη

Ο υπουργός Εσωτερικών Βορίδης, παρουσίασε το νομοσχέδιο για τον νέο εκλογικό νόμο στους ΟΤΑ που θα κατατεθεί στη Βουλή προς ψήφιση έως το τέλος του μήνα. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο - σφαγείο που θεσμοθετεί την καλπονοθεία αφού καταργεί τα τελευταία υπολείμματα δημοκρατικότητας και αναλογικότητας στην εκπροσώπηση στα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια.

Με τον νέο εκλογικό νόμο καταργείται η απλή αναλογική που ίσχυε στις αυτοδιοικητικές εκλογές του 2019. Στις επόμενες εκλογές, τον Οκτώβρη του 2023, ένας δημοτικός ή περιφερειακός συνδυασμός θα κερδίζει την απόλυτη πλειοψηφία (τουλάχιστον τα 3/5 του δημοτικού ή περιφερειακού συμβουλίου) από την πρώτη Κυριακή εφόσον το ποσοστό του είναι “πέραν του 43%”. Θα εκλέγονται δήμαρχοι και περιφερειάρχες (με 5ετή θητεία) οι οποίοι με το 43% των ψήφων θα έχουν τουλάχιστον το 60% των συμβούλων. Παράλληλα, όσοι συνδυασμοί δεν ξεπερνάνε το όριο του 3% θα αποκλείονται. Και επειδή, σύμφωνα με τον Βορίδη, “ο αριθμός των δημοτικών συμβούλων είναι υπερβολικά μεγάλος και τα συμβούλια είναι πολλές φορές δυσκίνητα όργανα” προβλέπεται και η μείωση των μελών των δημοτικών συμβουλίων.

Αυτό το νομοσχέδιο έρχεται να συμπληρώσει τις παρεμβάσεις της ΝΔ που αμέσως μετά την εκλογή της, το καλοκαίρι του 2019, εξασφάλισε την πλειοψηφία του δημάρχου και του περιφερειάρχη στην οικονομική επιτροπή και στην επιτροπή ποιότητας ζωής του Δήμου και μετέφερε όλες τις ουσιαστικές αρμοδιότητες από τα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια στις επιτροπές του δήμου και της περιφέρειας, μετατρέποντάς τα σε διακοσμητικά όργανα.

Επίθεση στην αντικαπιταλιστική Αριστερά

Ο στόχος της κυβέρνησης είναι ο έλεγχος και η «κυβερνησιμότητα» στους δήμους και στις περιφέρειες για να μπορούν να προχωρήσουν οι πολιτικές των ιδιωτικοποιήσεων και των περικοπών στις κοινωνικές υπηρεσίες που αφορούν τον κόσμο στις γειτονίες. Ξέρει ότι οι εκλεκτοί της στους δήμους και στις περιφέρειες δεν μπορούν να αποκτήσουν πλειοψηφία γιατί είναι μία απομονωμένη κυβέρνηση από την πλειοψηφία του κόσμου που ξεσηκώνεται εναντίον της. Ξέρει ότι η Αριστερά στους δήμους είναι μία μεγάλη δύναμη και θέλει να της βάλει φραγμούς στα δημοτικά συμβούλια. Ιδιαίτερα, είναι μία επίθεση στην αντι-

καπιταλιστική αριστερά και στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Από τις δημοτικές εκλογές του 2010, ένας μεγάλος αριθμός δημοτικών συμβούλων έχουν εκλεγεί στους δήμους και τις περιφέρειες με την αντικαπιταλιστική αριστερά, συσπειρώνοντας εκλογικά πάνω από εκατό χιλιάδες ψήφους. Η αντικαπιταλιστική αριστερά στους δήμους και στις περιφέρειες παρεμβαίνει για να μπει φραγμός στα σχέδια ιδιωτικοποίησης στη καθαριότητα, στο πράσινο, στους ελεύθερους χώρους, στις απολύσεις προσωπικού, στη διάλυση των υπηρεσιών για την φροντίδα των άστεγων, των φτωχών και των ηλικιωμένων. Είναι η δύναμη που απομόνωνσε τους φασίστες στα συμβούλια, είναι η φωνή στήριξης όλων όσοι αγωνίζονται ενάντια στην καταστολή, τον ρατσισμό και τον σεξισμό. Αυτή τη δύναμη επιχειρεί να πετάξει έξω από τα δημοτικά συμβούλια.

Την ίδια στιγμή “κλείνει το μάτι” στην ακροδεξιά και τους φασίστες. Δεν ξεχνάμε ότι ο ίδιος ο Βορίδης βρέθηκε στη ΝΔ μέσα από την ΕΠΕΝ του δικτάτορα **Παπαδόπουλου** και του λεπενικού **Εθνικού Μετώπου**. Η “γαλάζια πολυκατοικία” τους χωράει μία χαρά. Η Ν.Δ. δεν δίστασε να διορίσει στο Δήμο Καλαμάτας σε θέση ευθύνης τον υπόδικο χρυσαυγίτη, και πρώην βουλευτή, **Κουκούτση**, ενώ με εγκύκλιο, τον Αύγουστο του 2019, έδωσε τη δυνατότητα να εκλέγονται υποχρεωτικά(!) οι νεοναζί του **Κασιδιάρη** στις επιτροπές του Δήμου της Αθήνας.

Η Αριστερά, με όλες τις μορφές της, εξακολουθεί να είναι η πλειοψηφική δύναμη στη κοινωνία. Αυτό φοβάται η ΝΔ και προσπαθεί και με εκλογικά νομοσχέδια να την περιορίσει. Δεν πρέπει να την αφήσουμε. Παλεύουμε για έναν εκλογικό νόμο με απλή αναλογική χωρίς κανένα πλαφόν και με δυνατότητα “εκλέγειν και εκλέγεσθαι” για όλους όσους ζουν στην Ελλάδα. Να καταργηθεί άμεσα το πλαφόν του 3% και στις βουλευτικές εκλογές. Αυτό το μέτρο ψηφίστηκε για να αποκλείσει την εκλογή ανεξάρτητων βουλευτών από τη μειονότητα της Θράκης και αποτελεί μηχανισμό φιμώματος. Να μην αφήσουμε τον Βορίδη να ετοιμάζει καινούριες νοθείες με τις ψήφους του “απόδημου ελληνισμού”. Παλεύουμε για την καθιέρωση του δικαιώματος της συμμετοχής στις εκλογές των χιλιάδων μεταναστών/τριών που ζουν χρόνια εδώ, πληρώνουν φόρους και δημοτικά τέλη, αλλά δεν τους αφήνουν να γραφτούν στους εκλογικούς καταλόγους, όπως δεν αφήναν και τις γυναίκες μέχρι τα μέσα του προηγούμενου αιώνα!

Γιώργος Ράγκος

16/2, Το στρατόπεδο προσφύγων στη Μαλακάσα καλυμμένο από χιόνι. Φωτό: Πρόσφυγας από το στρατόπεδο

Πάλη για εργατική εναλλακτική

«Ο ήλιος του εμβολίου φωτίζει, πια, την επόμενη μέρα. Η Πολιτεία έχει το σχέδιο, ώστε μέχρι τα τέλη της άνοιξης οι πιο ευάλωτοι Έλληνες να έχουν θωρακιστεί. Κι ένα μεγάλο βήμα σε αυτή τη διαδρομή της ελπίδας είναι να πετύχουν τα μέτρα που θα ισχύουν από μεθαύριο. Θα τα τηρήσουμε και θα νικήσουμε!».

Αυτά είπε στο πρόσφατο διάγγελμά του ο Μητσοτάκης ανακοινώνοντας το νέο λοκντάουν μέσα στο λοκντάουν. Ο πρωθυπουργός μας καλεί να «εφαρμόσουμε τα μέτρα σε αυτό το τελευταίο μίλι για την ελευθερία». Όμως στην πραγματικότητα είναι η απόλυτη αποτυχία όλων εκείνων

των μέτρων που έχει πάρει στα προηγούμενα μίλια αυτού του μαραθώνιου, που έχει οδηγήσει σε κλιμάκωση της πανδημίας, βάθεμα της φτώχειας, μόνιμο καθεστώς απαγορεύσεων και έκτακτης ανάγκης για την συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων. Και βέβαια χρυσές ευκαιρίες και προνόμια για την τάξη των «αρίστων» που εκπροσωπεί, κατά οικογενειακή του παράδοση ο Κυριάκος Μητσοτάκης.

Κυβερνητικά ψέματα

Είναι ο ίδιος άνθρωπος που στα τέλη της περασμένης άνοιξης πανηγύριζε ότι η κυβέρνησή του «νίκησε την πανδημία» και μέχρι το φθινόπωρο θα είναι έτοιμος να αντιμετωπίσει το δεύτερο κύμα. Αλλά αυτό που ήρθε ήταν το φονικό ξέσπασμα της πανδημίας στη Θεσσαλονίκη και τη Βόρεια Ελλάδα. Και μετά, στις αρχές Γενάρη ο πρωθυπουργός και οι υπουργοί του διατυμπάνιζαν ότι δύο εκατομμύρια θα έχουν εμβολιαστεί μέχρι τέλη Μάρτη και στις αρχές του καλοκαιριού θα έχει χτιστεί τείχος ανοσίας. Τώρα μας υπόσχονται ότι, στην καλύτερη περίπτωση, μέχρι τις αρχές του καλοκαιριού θα έχουν εμβολιαστεί μόνο οι ευάλωτες ομάδες.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Στο μεταξύ περίπου πεντέμισι χιλιάδες άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους από την πανδημία μέσα σε τρεισήμισι μήνες από τις αρχές Νοεμβρίου έως τα μέσα Φεβρουαρίου, πάνω από 1.500 άνθρωποι κατά μέσο όρο τον μήνα. Πόσες χιλιάδες ζωές αλήθεια αναμένεται να χαθούν ακόμη τους αμέσως επόμενους μήνες αναμένοντας να ανατείλει ο «ήλιος» του «φωτεινού παντογνώστη»;

Πλησιάζοντας τον ένα χρόνο από το πρώτο λοκντάουν και πηγαίνοντας προς την απεργία των εργαζόμενων στα Νοσοκομεία, το πραγματικό φως που φαίνεται μπροστά μας είναι οι εργατικές διεκδικήσεις που ανοίγουν εναλλακτικές λύσεις. Η κυβέρνηση που διαχειρίζεται την πληθύνουσα και μακρόσυρτη κρίση του καπιταλισμού έχει χρεοκοπήσει: ακόμα και για τον χιονιά, η μόνη απάντηση που έχει είναι «κλειστείτε σπίτι» (όσοι μπορείτε, όσο ακόμα μπορείτε, οι υπόλοιποι ...όποιον πάρει ο χάρος).

Γι' αυτό, στηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις τους απεργούς στα Νοσοκομεία, στα Πλοία, στην Παιδεία, στον Επισιτισμό-Τουρισμό, τους εργάτες της Τέχνης και τη νεολαία που διαδηλώνουν μαζικά. Συνδέουμε και γενικεύουμε τους αγώνες και τις διεκδικήσεις, γιατί έτσι χτίζουμε ένα γνήσιο πρόγραμμα εξόδου από την κρίση αλλά και τη δύναμη που μπορεί να το υλοποιήσει. Ένα δυνατό οργανωμένο εργατικό κίνημα και μια Αριστερά επαναστατική, αποφασισμένη να οδηγήσει αυτή την προσπάθεια μέχρι τη νίκη.

Γυρίστε στις σελίδες 10, 11

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Όλοι στην απεργία

Στις 23 Φλεβάρη μεταφέρθηκε η πανελλαδική πανυγειονομική απεργία, μετά το κύμα κακοκαιρίας. Όπως ανέφερε το δελτίο Τύπου της ΠΟΕΔΗΝ: «Λόγω των κακών καιρικών συνθηκών και των έξτρα αναγκών σε προσωπικό που ενδεχομένως να δημιουργηθούν στις Μονάδες Δημόσιας Υγείας και Πρόνοιας η αυριανή κινητοποίηση [16/2] αναβάλλεται για την Τρίτη 23 Φεβρουαρίου 2021». Αντίστοιχη απόφαση πήρε και η ΟΕΝΓΕ.

Η απεργία θα έχει την ίδια μορφή και διεκδικητικό πλαίσιο. Θα ξεκινήσει στις 9πμ και θα ολοκληρωθεί στις 3μμ, ενώ θα συνδυαστεί με κινητοποιήσεις σε όλη τη χώρα. Στην Αθήνα το ραντεβού των απεργών είναι στις 10πμ στο υπουργείο Εργασίας και θα ακολουθήσει διαδήλωση στο υπουργείο Υγείας. Την ίδια ώρα θα γίνει η παράσταση διαμαρτυρίας έξω από το υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης στη Θεσσαλονίκη, καθώς και οι συγκεντρώσεις έξω από τις ΥΠΕ στις άλλες πόλεις.

Οι υγειονομικοί διεκδικούν μαζικές προσλήψεις προσωπικού, μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων, ένταξη στα ΒΑΕ, χαρακτηρισμό του θανάτου των συναδέλφων τους από κορονοϊό ως εργατικό ατύχημα, επαρκή μέσα ατομικής προστασίας, αυξήσεις στους μισθούς, γενναία χρηματοδότηση του ΕΣΥ. Στα κρίσιμα αυτά, ιδιαίτερα εν μέσω πανδημίας, αιτήματα, το Συντονιστικό Νοσοκομείων προβάλλει επιπλέον την επείγουσα ανάγκη ο εμβολιασμός να περάσει στα χέρια των εργαζόμενων, οι ιδιωτικές κλινικές να επιταχτούν και να ενταχτούν στο ΕΣΥ, οι διώξεις των αγωνιστών να σταματήσουν.

Συνέχεια στη σελ. 9

Η ΥΓΕΙΑ ΞΕΣΗΚΩΝΕΤΑΙ

23 ΦΕΒΡΑΡΙΟΥ

ΑΠΕΡΓΙΑ στα Νοσοκομεία
 Πανελλαδική στάση εργασίας 9πμ-3μμ
Συγκέντρωση 10πμ, Υπ.Εργασίας και πορεία στο Υπ. Υγείας

- Εμβόλιο για όλους στο χέρι των εργατών Υγείας
- Μαζικές προσλήψεις / ΜΕΘ
- Μονιμοποίηση συμβασιούχων
- Επίταξη Ιδιωτικών Υγείας
- Όχι στις διώξεις των αγωνιστών

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ
ΠΡΟΤΟΒΑΘΜΙΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΑΙΩΝΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ
<http://syntonismosygeia.blogspot.gr> • 6945677808

Πάμε για μια 8 Μάρτη-σεισμό

Στον δρόμο για την 8 Μάρτη 2021 οι μάχες πυκνώνουν -και όλες συνδέονται με την πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών. Στον κατάλογο των σωματείων που καλούν σε απεργιακή κινητοποίηση και απεργιακή συγκέντρωση στην πλατεία Κλαυθμώνος στις 2μμ προστέθηκε ο Σύλλογος Εργαζόμενων του νοσοκομείου Άγιος Σάββας και η ΠΟΣΠΕΡΤ. Η “Κίνηση για την απεργιακή 8 Μάρτη”, μαζί με κινήσεις και δίκτυα εργαζόμενων οργανώνουν εκδηλώσεις στις γειτονιές και τους χώρους εργασίας για να πάρει σάρκα και οστά μια μαζική απεργιακή κινητοποίηση.

Την καμπάνια των εκδηλώσεων ανοίγει ο χώρος των ΜΜΕ στις 19 Φλεβάρη, με την εκδήλωση-συζήτηση “#Me(dia)Too - Σεξουαλικές παρενοχλήσεις και ΜΜΕ”. Ανάμεσα στις ομιλήτριες είναι και η **Ιωάννα Ηλιάδη**, που πρόσφατα κατήγγειλε σεξουαλική επίθεση που δέχτηκε το 1994 από υφυπουργό από τον οποίο είχε πάρει συνέντευξη. Ακολουθεί εκδήλωση στον χώρο της ιδιωτικής Υγείας στις 21/2. Την Τρίτη 23/2 θα γίνει αντίστοιχη εκδήλωση με κέντρο το φοιτητικό κίνημα. Η δύναμη του #metoo σε συνδυασμό με την αυτοπεποίθηση των πανεκπαιδευτικών συλλαλητηρίων και τη συλλογικότητα των συνελεύσεων που επανεμφανίστηκαν παρότι οι σχολές είναι κλειστές, συντέλεσαν στο να υπάρξει ένα μεγάλο κύμα αποκαλύψεων και καταγγελιών και στα πανεπιστήμια. Μετά τις φοιτήτριες της Φιλοσοφικής του ΑΠΘ, πάνω από 70 καταγγελίες έχει λάβει η **Φοιτητική Πρωτοβουλία Καταγραφής Παρενοχλήσεων στην ΑΣΚΤ**. Η μάχη ενάντια στην εφορμογή του νέου νόμου Χρυσοχοϊδή - Κεραμέως, που βάζει ταξικούς φραγμούς στη φοίτηση και προβλέπει πανεπιστημιακή αστυνομία, θα είναι καθοριστική για τη δυνατότητα να μπορούν τα θύματα να καταγγέλλουν και να δικαιώνονται για τις παρενοχλήσεις, αλλά και για να προστατεύονται από αυτές.

Την ίδια ημέρα 23/2, θα πραγματοποιηθεί και η εκδήλωση των εκπαιδευτικών. Η εκπαίδευση είναι ένας ακόμη χώρος που οι συνθήκες εργασίας των γυναικών είναι σκληρές. Μεγάλο ποσοστό των εργαζόμενων είναι αναπληρώτριες, κι αυτό σημαίνει δουλειά σε παραπάνω από ένα σχολεία και λιγότερα εργασιακά δικαιώματα. Επιπλέον, αν και οι γυναίκες αποτελούν την πλειονότητα των εργαζόμενων, είναι πολύ λιγότερες σε διευθυντικές θέσεις. Η τηλεκαίδευση έχει σημάνει διάλυση του ωραρίου εργασίας και επιφόρτιση των σπιτιών, άρα κυρίως των γυναι-

Απεργοί καθαρίστριες από το νοσοκομείο Αγ. Σάββας στην κεφαλή της πορείας στις 8 Μάρτη 2019. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

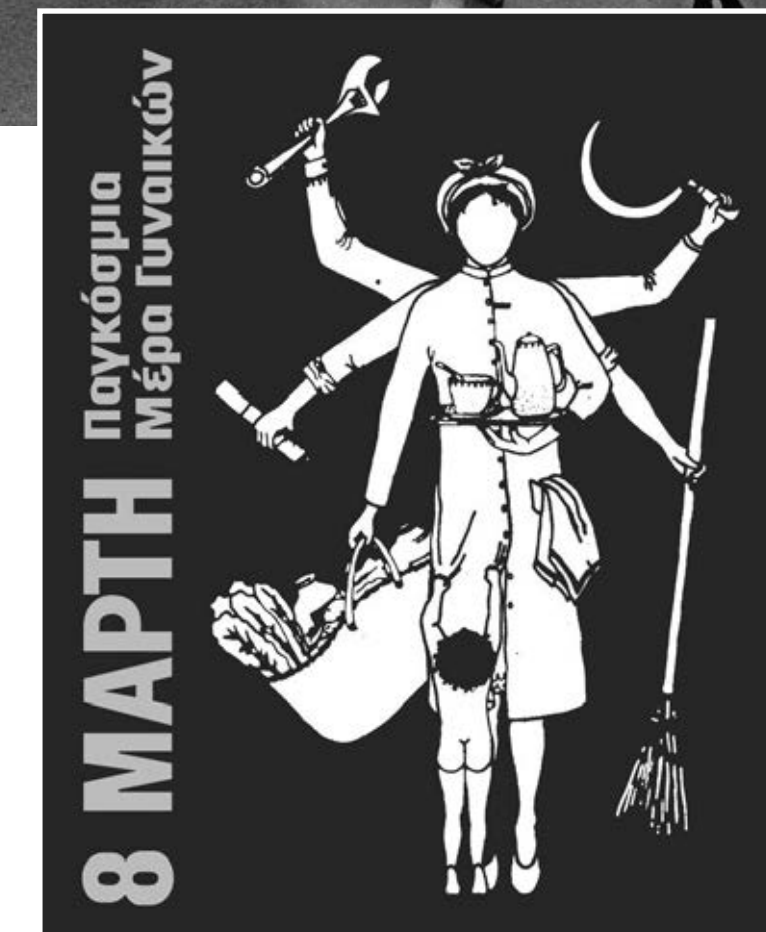
κών της εργατικής τάξης, με την εκπαίδευση των παιδιών.

Η “**Καμαριέρα – Αντικαπιταλιστική κίνηση στον επισιτισμό**” οργανώνει εκδήλωση στις 23/2 με τίτλο “Από τον Στρος Καν στην Μπεκατώρου. Οι εργάτριες στον επισιτισμό και τον τουρισμό παλεύουν ενάντια στις διακρίσεις, τον σεξισμό και τους βιασμούς”. Ο επισιτισμός είναι ένας από τους χώρους με τα μεγαλύτερα ποσοστά σεξουαλικής παρενόχλησης. Και δεν είναι τυχαίο που στον χώρο αυτό είναι τεράστια τα ποσοστά επισφαλούς εργασίας. Όπως αναφέρει η “Καμαριέρα”, οι εργάτριες και εργάτες του επισιτισμού παλεύουν για: “Ίση αμοιβή, συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις. Επιθεώρηση εργασίας ανοιχτή, για καταγγελίες για ζητήματα παρενόχλησης. Επιπλέον επίδομα για έγγυες και μητέρες που βρίσκονται σε αναστολή εργασίας”.

Να γίνει η οργή δύναμη

Στις 25 Φλεβάρη τη σκυτάλη θα πάρει ο χώρος των καλλιτεχνών, όπου το #metoo έχει πάρει τις μεγαλύτερες διαστάσεις, αλλά και το κίνημα έχει ξαναβγει μαζικά και ορμητικά στους δρόμους. Η **Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών** καλεί στην εκδήλωση σε ανακοίνωση με την οποία επιπλέον αναφέρει μεταξύ άλλων:

“Το ΣΕΗ και όλα τα σωματεία του κλάδου χρειάζεται να πάρουν άμεσα πρωτοβουλίες έτσι ώστε αυτό το ξέσπασμα να σημάνει ότι θα ξηλώσουμε από τον κλάδο τους σεξιστές και

Αυτοκόλλητο της Κίνησης για την Απεργιακή 8 Μάρτη

τους ισχυρούς και πλούσιους φίλους τους. Δεν είμαστε ούτε δικαστήρια, ούτε οι λύσεις βρίσκονται μονάχα στα πειθαρχικά. Αυτά καλά θα κάνουν να διαγράψουν από το σωματείο τους σεξιστές, γιατί δεν είμαστε «συνάδελφοι» με σεξιστές ρατσιστές, φασίστες. Τα σωματεία μας πρέπει να εξασφαλίσουν ότι θα γίνει η οργή δύναμη, για να επιβάλλουμε συλλογικές συμβάσεις και κατακτήσεις που θα αποτρέψουν τους όποιους επίδοξους βιαστές. Ότι θα ξηλώσουμε την κυβέρνηση που στηρίζει και οργανώνει τις πολιτικές που γεννάνε αυτά τα φαινόμενα. Χρειαζόμα-

στε άμεσα Γενική Συνέλευση του κλάδου όπου όλη αυτή η οργή να γίνει δράση για να προχωρήσουμε μπροστά. Να αποφασίσουμε από τώρα, όλα τα σωματεία, την συμμετοχή μας στη Φετινή απεργιακή 8 Μάρτη. Να ξεκινήσουμε να την οργανώνουμε για να βουλιάξει η πλατεία Κλαυθμώνος στις 2 το μεσημέρι από τις χιλιάδες γυναίκες και άντρες που είναι αποφασισμένες/οι, να σταματήσουν αυτήν την σαπίλα που αναδύει η κυβέρνηση και ο καπιταλισμός”.

Στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας θα γίνει εκδήλωση στις 26 Φλεβάρη και θα είναι ένα ακόμα βήμα κλιμάκω-

σης του αγώνα που δίνουν οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες, όχι μόνο για να μην περάσει η εκδικητική συνδικαλιστική δίωξη του προέδρου του Συλλόγου, **Κ. Καταραχιά**, αλλά και για την υπεράσπιση της δημόσιας και δωρεάν Υγείας. Παράλληλα με τις μάχες για την Υγεία και τον συνδικαλισμό, ο Σύλλογος Εργαζόμενων του Αγίου Σάββα δίνει και τις πολιτικές μάχες, ανάμεσα σε αυτές και η μάχη ενάντια στη γυναικεία καταπίεση και τον σεξισμό. Στην πρώτη απεργιακή 8 Μάρτη, το 2019, στην κεφαλή της πορείας βρίσκονταν οι καθαρίστριες του Αγίου Σάββα, που πάλευαν για να σώσουν τις δουλειές τους.

Οι μάχες όλων αυτών των χώρων δείχνουν ότι η καρδιά του γυναικείου κινήματος χτυπάει στην υπεράσπιση των εργατικών δικαιωμάτων, των θέσεων εργασίας και της δημόσιας Υγείας και Παιδείας ενάντια στις περικοπές και τις ιδιωτικοποιήσεις της Νέας Δημοκρατίας. Χτυπάει επίσης στη μάχη για να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, όπου έγκυες προσφύγι-σες δεν έχουν παρακολούθηση από γιατρό, ή μητέρες νεογέννητων μωρών αγωνίζονται για να τα προστατέψουν από το κρύο. Οι προσφύγι-σες που κατέβηκαν με τα παιδιά τους στα πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια συνδέουν όλες τις μάχες: ενάντια στον ρατσισμό, ενάντια στον σεξισμό, ενάντια στον Χρυσοχοϊδη και την Κεραμέως.

Οι αποκαλύψεις για τις σεξουαλικές παρενοχλήσεις, που αυξάνονται με εκθετικούς ρυθμούς, δείχνουν το βάθος της σαπίλας αυτού του συστήματος. Τόσα χρόνια οι θύτες βασίζονται στην ανάγκη των επισφαλώς εργαζόμενων για τη δουλειά τους, στην ανάγκη των φοιτητριών να τελειώσουν γρήγορα το πτυχίο, στην ανάγκη των γυναικών για μια στέγη. Η έκρηξη του κινήματος για να σωθούν ζωές μέσα στην πανδημία δίνει διπλή ώθηση στις καταγγελίες και δίνει και την προοπτική για το πώς θα νικήσουμε.

Η “**Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη**” κυκλοφόρησε αφίσα, προκήρυξη και αυτοκόλλητο για την απεργιακή κινητοποίηση. Επικοινωνήστε με τη σελίδα της Κίνησης στο facebook (fb.me/apergiakimarth) ή στείλτε mail στο kinhsh8marth@gmail.com για να προμηθευτείτε τα υλικά και να ενισχύσετε.

Εκτός από τους χώρους εργασίας, εκδηλώσεις θα γίνουν και μια σειρά γειτονιές της Αθήνας και σε άλλες πόλεις. Περισσότερες πληροφορίες στη σελ. 17.

Αυτοκόλλητο της Κίνησης για την Απεργιακή 8 Μάρτη.

Εκδήλωση των εργαζόμενων στα ΜΜΕ για την Απεργιακή 8 Μάρτη.

Εκδήλωση των εργαζόμενων στον τουρισμό - επισιτισμό για την Απεργιακή 8 Μάρτη.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ – ΡΩΣΙΑ 1917

“Η επιτυχία εξαρτάται από τη συμμετοχή των γυναικών”

Η κοινωνική πρόοδος μετρίεται με την κοινωνική θέση των γυναικών, έλεγε ο Μαρξ. Η ρώσικη επανάσταση ήταν η πιο χαρακτηριστική εμπειρία για το πώς μπορεί η εργατική τάξη να πετύχει την απελευθέρωση των γυναικών. Η ίδια η επανάσταση ξεκίνησε από τις κινητοποιήσεις των εργατριών στην υφαντουργία της Πετρούπολης για τη διεθνή ημέρα των γυναικών. Οι εργάτριες, εξουθενωμένες και εξοργισμένες από την έλλειψη τροφίμων και τις ουρές για το ψωμί, συμπαρέσυραν όλη την εργατική τάξη και ανέτρεψαν τον Τσάρο.

Από τον Φλεβάρη μέχρι τον Οκτώβρη του 1917 η οργάνωση στους χώρους εργασίας αυξανόταν με γοργούς ρυθμούς. Οι γυναίκες έμπαιναν ορμητικά σε αυτή τη διαδικασία και μέσα από τις μάχες αυτού του διασπόμενου αρχι-σε να μειώνεται η ανισότητα στα μεροκάματα. Η συμμετοχή των γυναικών στον συνδικαλισμό έφτασε να ξεπερνάει σε ποσοστά τη συμμετοχή των αντρών.

Μέσα στον πρώτο χρόνο μετά την επανάσταση οι Μπολσεβίκοι έκαναν μια σειρά νομοθετικές αλλαγές, με σκοπό τη βελτίωση της θέσης των γυναικών, που δεν είχαν προηγούμενο. Δόθηκε το δικαίωμα καθολικής ψήφου, καθιερώθηκε η ισότητα των μισθών. Καθιερώθηκε ο πολιτικός γάμος με απλή δήλωση στο ληξιαρχείο. Δόθηκε στα ζευγάρια το δικαίωμα επιλογής του επωνύμου είτε του άντρα είτε της γυναίκας – ο **Τρότσκι** για παράδειγμα πήρε το όνομα της γυναίκας του, το ίδιο και τα παιδιά τους.

Καθιερώθηκε το αυτόματο (μονομερές) διαζύγιο με μια σύντομη δικαστική διαδικασία χωρίς την ανάγκη μαρτύρων, αποδεικτικών και άλλων ψυχοφθόρων και χρονοβόρων διαδικασιών. Θεσμοθετήθηκε η αναγνώριση και προστασία της μητρότητας χωρίς διάκριση ανάμεσα σε “νόμιμα” και εξώγαμα παιδιά. Καθιερώθηκαν πληρωμένες άδειες μητρότητας. Με τον οικογενειακό κώδικα του 1918 καταργήθηκαν τα αδικήματα της μοιχείας, της αιμομειξίας και ομοφυλοφιλίας. Με διάταγμα του 1920 νομιμοποιήθηκαν οι εκτρώσεις χωρίς όρους και προϋποθέσεις και μάλιστα δωρεάν στα δημόσια νοσοκομεία.

Δεν αρκούσαν όμως οι νόμοι για την απελευθέρωση. Έπρεπε να καταπολεμηθούν οι υλικές συνθήκες που οδηγούσαν στη γυναικεία καταπίεση. Η εργασία που έκανε η γυναίκα μέσα στο σπίτι από το πρωί μέχρι το βράδυ για όλη της τη ζωή, έπρεπε να οργανωθεί συλλογικά. Και για να υλοποιηθεί αυτό, έπρεπε να κερδηθούν στην προσπάθεια αυτή οι μεγάλες μάζες των εργατριών.

Τον Νοέμβρη του 1918 οργανώθηκε το Πανρωσικό Συνέδριο των Εργαζόμενων Γυναικών. Στην οργανωτική επιτροπή ήταν η **Ινέσα Αρμάντ**, η **Αλεξάντρα Κολλοντάι**, η **Κλάβντια Νικολάεβα** και ο **Γιάκοβ Σβερντόλφ**. Έστειλαν οργανώτριες στις επαρχίες και διεξήγαγαν τοπικές εκλογές αντιπροσώπων. Η συμμετοχή ξεπέρασε τις προσδοκίες. Αντί για τις αναμενόμενες 300 αντιπροσώπους εμφανίστηκαν 1.147 εργάτριες και αγρότισσες από όλες τις περιοχές, ακόμη και τις πιο απομακρυσμένες. Το συνέδριο συζήτησε ανάμεσα σε άλλα: πώς θα κερ-

δηθούν οι γυναίκες στην πάλη για την απελευθέρωση, πώς θα αυξηθεί η συμμετοχή των γυναικών στο κόμμα, στη διακυβέρνηση και στα συνδικάτα. Άνοιξαν τα ζητήματα της απλήρωτης οικιακής εργασίας και της καταπιεστικής ηθικής, καθώς και τα ζητήματα της συλλογικής φροντίδας των παιδιών -όχι χωρίς αντιδράσεις βέβαια. Συζητήθηκαν τα ζητήματα της πορνείας, της ανισότητας στην εργασία και της προστασίας της μητρότητας. Ο **Λένιν**, χαιρετίζοντας το συνέδριο, είπε: “Η εμπειρία όλων των κινήσεων απελευθέρωσης έδειξε ότι η επιτυχία μιας επανάστασης εξαρτάται από τον βαθμό στον οποίο συμμετέχουν σ’αυτήν οι γυναίκες”.

Ζενοτντέλ

Ιδρύθηκε το Ζενοτντέλ (Γραφείο Γυναικών), που ανέλαβε να μεταφέρει αυτά τα μηνύματα σε κάθε γωνιά της Ρωσίας. Πρώτη επικεφαλής εκλέχτηκε η **Ινέσα Αρμάντ** και, μετά το θάνατό της το 1920, αντικαταστάθηκε από την **Α. Κολλοντάι**. Το Ζενοτντέλ πλαισιωνόταν από ένα δίκτυο γυναικείων στελεχών και ομάδες εθελοντριών σε τοπικά γραφεία στις μεγάλες πόλεις. Κάθε χώρος είχε να εκλέξει αντιπροσώπους για μια θητεία στο Ζενοτντέλ (κατά το πρότυπο των σοβιέτ). Οι εκλεγμένες συμμετείχαν στις κεντρικές συνεδριάσεις και μετέφεραν την εμπειρία τους πίσω στους χώρους τους.

Έγιναν προπαγανδιστικές αποστολές με τρένα και πλοία, αρχικά για την υποστήριξη του Κόκκινου Στρατού στον εμφύλιο που είχε ξεσπάσει, με αποτέλεσμα το κέρδιμα χιλιάδων γυναικών στα μετόπισθεν και σε μικρό αριθμό στην πρώτη γραμμή. Το σύνθημα ήταν “να πάμε στο λαό”, εκεί που αυτός ζούσε: στους χώρους δουλειάς, στα σπίτια, στα δημόσια λουτρά. Έτσι χιλιάδες γυναίκες κάθε εθνικότητας και θρησκείας συμμετείχαν σε συνελεύσεις και ήρθαν σε επαφή με τις κομμουνιστικές ιδέες. Σημαντική αποστολή του Ζενοτντέλ ήταν επίσης η καταπολέμηση του αναλφαριθμητισμού που στις γυναίκες έφτανε σε τρομακτικά επίπεδα.

Τα χρόνια που ακολούθησαν την επανάσταση έγινε μεγάλη προσπάθεια να χτιστούν δομές και κοινοτικές υπηρεσίες που αναλάμβαναν τη φροντίδα των παιδιών, το μαγείρεμα, το πλύσιμο κλπ. Το 1921, η **Αλεξάνδρα Κολλοντάι** έγραφε υπερασπίζοντας το δικαίωμα στη δωρεάν και ασφαλή έκτρωση: “η ανάγκη για έκτρωση θα εκλείψει μόνο όταν υπάρξει ένα ευρύ ανεπτυγμένο δίκτυο θεσμών προστασίας της μητρότητας και κοινωνικής εκπαίδευσης”. Η εργατική εξουσία βρέθηκε μπροστά στο ερώτημα πώς πρέπει να μεγαλώνουν τα παιδιά, για τις πρακτικές υγιεινής στη φροντίδα τους αλλά και για τις παιδαγωγικές μεθόδους και την κοινωνικοποίησή τους. Όλα αυτά ενώ το νέο εργατικό κράτος έκανε titanic προσπάθειες να τα προστατέψει από την πείνα μέσα στις σκληρές συνθήκες του εμφύλιου πολέμου και να ελαφρύνει τις οικογένειες από το βάρος του μεγάλωμά τους.

Το τέλος του εμφύλιου πολέμου όμως βρήκε τη Ρωσία σε μια κρίση ανυπολόγιστων διαστάσεων. Η εργατική τάξη είχε συρρικνωθεί τρο-

μακτικά, η οικονομία ήταν διαλυμένη και οι μάζες των αγροτών ήταν εχθρικές. Η Νέα Οικονομική Πολιτική που επιστρατεύτηκε το 1921 για να αντιμετωπιστεί αυτή η κρίση σήμανε ανεργία, ιδίως για τις γυναίκες, περικοπές και υποχρηματοδότηση των κοινωνικών υπηρεσιών. Έτσι, οι γυναίκες ξαναγύρισαν σε μια κατάσταση εξάρτησης από τους συζύγους τους και το αυτόματο διαζύγιο δεν ήταν πια δική τους δύναμη αλλά προνόμιο των αντρών. Στις επαρχίες οι παιδικοί σταθμοί σχεδόν εξαφανίστηκαν, ενώ η αγροτική οικογένεια συνέχισε να είναι ο βασικός τρόπος επιβίωσης.

Η εργατική τάξη, η δύναμη που μπορούσε να απλώσει όλες αυτές τις δυνατότητες γυναικείας απελευθέρωσης που άνοιξαν με την επανάσταση, ήταν διαλυμένη και είχε συρρικνωθεί. Για τον ίδιο λόγο δεν μπόρεσε να σταματήσει την ανάδυση μιας ισχυρής σταλινικής γραφειοκρατίας η οποία με τη σειρά της πιασγύρισε όλες τις κατακτήσεις. Η σταλινική αντεπανάσταση τη δεκαετία του '30 σήμανε ανάμεσα στα άλλα την πλήρη ανατροπή της πολιτικής των πρώτων χρόνων της επανάστασης για το γυναικείο ζήτημα: ποινικοποιήθηκε ξανά η μοιχεία και η ομοφυλοφιλία, απαγορεύτηκαν οι εκτρώσεις, το διαζύγιο έγινε ξανά πιο δύσκολο και ακριβό. Ήταν η φύση του καθεστώτος που αναδύθηκε, του κρατικού καπιταλισμού, που επέβαλε την επιστροφή στο μοντέλο παραγωγής που έκανε απαραίτητη την πυρηνική οικογένεια, την σκληρή εκμετάλλευση της εργατικής τάξης και την καταπίεση των γυναικών.

Αυτό που διδάσκει η εμπειρία της επανάστασης (και της αντεπανάστασης) είναι επίκαιρο και σήμερα. Η προσπάθεια να δοθεί τέλος στη γυναικεία καταπίεση και τις συνέπειές της στην καθημερινή ζωή των ανδρών και των γυναικών, σαν μέρος της συνολικής απελευθέρωσης της κοινωνίας, είναι μια διαδικασία ριζικής αλλαγής των συνθηκών ζωής της εργατικής τάξης. Μια διαδικασία όπου οι εργάτριες και οι εργάτες μπαίνουν να οργανώσουν με νέο τρόπο τη δημόσια και ιδιωτική ζωή και να αλλάξουν έτσι τις επί αιώνες ριζωμένες αντιλήψεις κατωτερότητας των γυναικών.

Αφροδίτη Φράγκου

Διαβάστε επίσης

Το ποτάμι πίσω δεν γυρνά

Με ένα διήμερο μαζικών διαδηλώσεων σε όλη τη χώρα κορυφώθηκε ο αγώνας του φοιτητικού και εκπαιδευτικού κινήματος, ενάντια στο νόμο Κεραμέως – Χρυσοχοϊδη.

Την Τετάρτη 10/2 το ραντεβού είχε δοθεί στη 1μμ στα Προπύλαια. Η Πανεπιστημίου είχε κλείσει από χιλιάδες διαδηλωτές ήδη μισή ώρα πριν το κάλεσμα. Φοιτητικοί σύλλογοι, μαθητές και μαθήτριες από σχολεία της Αθήνας, σωματεία εκπαιδευτικών και πλήθος συλλογικοτήτων έδωσαν το παρών. Ανάμεσά τους το **ΣΕΚ στις σχολές**, οι **Μαθητές/τριες Anticapitalista** και το **Δίκτυο Εκπαιδευτικών “Η Τάξη μας”** και η **Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων**.

«Με τις μεγάλες διαδηλώσεις σήμερα κι όλες τις τελευταίες εβδομάδες έχουμε κάνει ξεκάθαρο τι θέλουμε και τι δεν θέλουμε σε σχέση με τα πανεπιστήμιά μας. Δεν θέλουμε οι σχολές μας να είναι μικρές φυλακές με μπάτσους να περιπολούν», μας είπε η **Σήλια**, φοιτήτρια Φιλοσοφικής. «Ψηφίζεται ένα νομοσχέδιο στο οποίο αντιτίθεται το σύνολο σχεδόν της πανεπιστημιακής κοινότητας. Χρειάζεται να συνεχίσουμε στο δρόμο. Η αντίσταση δεν θα γίνει πίσω από τους υπολογιστές. Θα συνεχίσουμε με διαδηλώσεις και κάθε μέσο μέχρι να το πάρουν πίσω, είτε αυτή, είτε οποιαδήποτε κυβέρνηση. Δεν θα εφαρμοστεί και θα ανατραπεί. Θα συνεχίσουμε την προσπάθεια για συνελεύσεις στις σχολές και αγωνιστικές αποφάσεις».

Στα συνθήματά τους οι φοιτητές και οι φοιτήτριες θύμιζαν προηγούμενα μεγάλα κινήματα όπως του 1979 που ένα μεγάλο κίνημα καταλήψεων ανέτρεψε ψηφισμένο νόμο του Καραμανλή και του 2006-07 όπου τα σχέδια της κυβέρνησης ΝΔ για αναθεώρηση του α.16, σκόνταψαν πάνω στις φοιτητικές καταλήψεις και τις διαδηλώσεις.

Στα συνθήματα ξεκαθαρίστηκε και η εικόνα που έχει η νεολαία για την κυβέρνηση και τους υπουργούς της. Ξανά και ξανά το σύνθημα «Φασίστα – σκουπίδι – Χρυσοχοϊδη» ακούστηκε από χιλιάδες στόματα, εκφράζοντας την οργή των φοιτητών/τριών για τον υπουργό των μπάτσων και τους άντρες του. Κι όχι άδικα. Όταν η πορεία έφτασε στο Σύνταγμα, τα ΜΑΤ επιτέθηκαν με χημικά, ξύλο και συλλήψεις χωρίς να καταφέρουν να διαλύσουν τη διαδήλωση που παρέμεινε για αρκετή ώρα στο σημείο φωνάζοντας συνθήματα. Από τα γκλοπ και τις ασπίδες των αντρών του Χρυσοχοϊδη δεν γλίτωσαν ούτε οι φωτορεπόρτερ. Οι διαδηλωτές ήρθαν ξανά αντιμέτωποι με τη βία των μπάτσων στην Ομόνοια όταν η πορεία έφτασε στο τέλος της. Σίγουρα η οργή είναι ακόμα μεγαλύτερη από το μεσημέρι της Τετάρτης χάρη

10/2, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

στις εικόνες και τις μαρτυρίες από φοιτήτριες με σπασμένα κόκκαλα χτυπημένες με γκλομπ και... πυροσβεστήρες(!), με δικυκλιστές μπάτσους να πατάνε κόσμο που έχει συλληφθεί και βρίσκεται στο έδαφος, μέχρι και τον ξυλοδαρμό και τη σύλληψη ενός 60χρονου περαστικού.

«Η ΕΛ.ΑΣ βγήκε και δικαιολογήθηκε ότι πρώτα απειλήθηκε και μετά έδρασε. Πώς δέχονται άραγε απειλή οι μπάτσοι που είναι φορτωμένοι με δακρυγόνα, γκλομπ κτλ και απέναντί τους έχουν το άοπλο μαζικό κίνημα των φοιτητών και των μαθητών;» δήλωσε η **Βίκυ**, φοιτήτρια στο Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο. «Προφανώς η ίδια η κυβέρνηση απειλείται από την οργή του κινήματος που δεν διστάζει να βγαίνει στους δρόμους καθημερινά και να παλεύει όχι μόνο για δημόσια δωρεάν Υγεία και Παιδεία, αλλά για να πέσει η Νέα Δημοκρατία. Όση καταστολή, όσα δακρυγόνα και κρότους λάμψης να μας ρίχνουν, το κίνημα δεν τρομοκρατείται».

Μέχρι τη Νίκη

«Την επόμενη μέρα κατεβήκαμε στο δρόμο πάλι χιλιάδες υποστηρίζοντας τους καλλιτέχνες και μετά παραμείναμε για ώρες έξω από τη Βουλή την ώρα που ψηφιζόταν το νομοσχέδιο φωνάζοντας: τα βρίσκουν δεν τα βρίσκουν μέσα στη Βουλή η μόνη αντιπολίτευση είμαστε εμείς», συνέχισε η **Βίκυ**.

Πράγματι, το επόμενο απόγευμα το ποτάμι των φοιτητών/τριών πλημμύρισε ξανά τους δρόμους από τα Προπύλαια μέχρι τη Βουλή. Το νομοσχέδιο ψηφιζόταν από μια απομονωμένη κυβέρνηση, παρέα με τις ακροδεξιές ψήφους του Βελόπουλου. Απ' έξω, ο δρόμος μπροστά από το μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη παρέμενε γεμάτος για ώρες από χιλιάδες διαδηλωτές/τριες. Η συζήτηση για την επόμενη ημέρα ήταν κυρίαρχη.

«Είμαστε στους δρόμους εδώ κι ενάμιση μήνα για να βάλουμε φρένο στο νομοσχέδιο που πάνε να περάσουν σήμερα. Δίνουμε μια μεγάλη μάχη για όλους τους φοιτητές και τις φοι-

κήτριες. Στα περισσότερα σημεία μαζί με τους φοιτητικούς συλλόγους διαδήλωσαν σωματεία εργαζομένων δίνοντας ευρύτερα χαρακτηριστικά στη μάχη ενάντια στο νομοσχέδιο.

Ωστόσο το πιο αισιόδοξο παράδειγμα έρχεται από το **Ναύπλιο**. Εκεί, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες της σχολής Καλών Τεχνών από τις 8/2 έχουν προχωρήσει σε κατάληψη της σχολής τους και την έχουν μετατρέψει σε κέντρο αγώνα ενάντια στην κυβέρνηση. Η σχολή ξαναπέκτησε ζωή μετά από σχεδόν έναν χρόνο λουκέτου και τηλεμαθημάτων, γεγονός που έχει λειτουργήσει σαν πόλος έλξης για όποιον θέλει να παλέψει ενάντια στην κυβέρνηση Μητσοτάκη. Καλούν και τους φοιτητικούς συλλόγους όλης της χώρας να μετατρέψουν τις σχολές τους σε κέντρα αγώνα και να προχωρήσουν σε κατάληψη “ενάντια στην κατάληψη των πανεπιστημίων από την κυβέρνηση”, όπως σημειώνουν χαρακτηριστικά.

Σε αυτό το μήκος κύματος κινείται και το κάλεσμα των φοιτητών και φοιτητριών του ΣΕΚ στις σχολές. Όπως μας είπαν χαρακτηριστικά: «διεκδικούμε να συνεχίσουν οι συνελεύσεις, να πάρουμε τις σχολές στα χέρια μας, να διεκδικήσουμε το άνοιγμα τους κάτω από τον έλεγχο του φοιτητικού κινήματος και των εργαζομένων μέσα σε αυτές. Δεν είναι ώρα για συγκράτηση δυνάμεων αλλά να συνεχίσει να ξετυλίγεται η δυναμική των μεγάλων διαδηλώσεων με τις πολλές χιλιάδες να καταλαμβάνουν τους δρόμους. Στην Αθήνα μπαίνουν εκ νέου γενικές συνελεύσεις και συζητήσεις σε μια σειρά από σχολές και για αυτή την εβδομάδα. Είναι μια προσπάθεια που την στηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις. Την Τρίτη 16/2 ήταν προγραμματισμένη ανοιχτή συζήτηση-συνέλευση στο Πάντειο. Στο ΠΑΔΑ συνελεύσεις σε όλες τις σχολές ξανά την Παρασκευή 19/2. Επίσης τέτοιες διαδικασίες υπάρχουν και σε άλλες πόλεις όπως ο Βόλος. Οι ηλεκτρολόγοι που έκαναν συνέλευση και την προηγούμενη εβδομάδα με απαρτία και είναι η σχολή που οργανώνει τις διαδηλώσεις, έχουν ξανά νέα γενική συνέλευση την Τρίτη 16/2 και καλούν σε νέο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο την Πέμπτη 18/2 στις 12.30 στο Θόλο».

Στέλιος Μιχαηλίδης

Ναύπλιο. Φωτό: Κέντρο Αγώνα Καλών Τεχνών Ναυπλίου

11/2, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Η ΤΑΞΗ ΜΑΣ Μάχη ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης

Συνέλευση πραγματοποιήσαν οι εκπαιδευτικοί του Δικτύου «Η Τάξη μας» την Παρασκευή 12/2, προκειμένου να οργανώσουν τη συνέχεια της μάχης ενάντια στις αντιεκπαιδευτικές επιθέσεις της κυβέρνησης. Το νομοσχέδιο Κεραμέως – Χρυσόχοϊδη και ο ξεσηκωμός των τελευταίων εβδομάδων, το ταξικό μέτρο της τηλεκαίτευσης, το κλείσιμο των σχολείων και η απουσία κάθε προετοιμασίας για να λειτουργήσει το σχολείο σε πανδημία και η μάχη ενάντια στην αξιολόγηση, ήταν τα βασικά σημεία της συζήτησης.

Το Δίκτυο Εκπαιδευτικών «Η Τάξη μας» δίνει σταθερά το παρών στις πανεκπαιδευτικές διαδηλώσεις των τελευταίων πέντε εβδομάδων και ήταν και η αρχική αναφορά στο άνοιγμα της συζήτησης από την **Εύα Ηλιάδη**, καθηγήτρια στην Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας. Η μάχη για άνοιγμα των σχολείων με τους όρους που διεκδικεί το εκπαιδευτικό κίνημα ήταν η συνέχεια.

«Τα κλειστά σχολεία και το webex δεν είναι λύση. Όλοι ξέρουμε τις συνέπειες εδώ και έναν χρόνο της τηλεκαίτευσης, τόσο σε εκπαιδευτικό επίπεδο, όσο και σε συνδικαλιστικό. Το αίτημα για ανοιχτά σχολεία με τους όρους μας συγκρούεται με την υποβάθμιση της Παιδείας που επιδιώκει η κυβέρνηση. Αυτό σημαίνει περισσότερα τμήματα με λιγότερους μαθητές στο καθένα κι άρα περισσότερους καθηγητές με μόνιμη σχέση εργασίας. Το ζήτημα της αξιολόγησης είναι η άλλη μεγάλη μάχη που έχουμε να δώσουμε» τόνισε μεταξύ άλλων η **Εύα Ηλιάδη**.

«Η κυβέρνηση μας βάζει ξανά σε λοκντάουν χωρίς να εξασφαλίζει καμία πρόσβαση στην εκπαίδευση για χιλιάδες μαθητές και εκπαιδευτικούς. Τους αναγκάζει να ανταποκριθούν με δικά τους μέσα σε μια εκπαίδευση που ούτως ή άλλως από τη φύση της πετάει στον Καιάδα τα φτωχότερα τμήματα των μαθητών» συνέχισε ο **Σεραφείμ Ρίζος**, από το ΣΕΠΕ Χανίων. «Υπάρχει ένα σύνολο αιτημάτων από τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές και την Αριστερά που δίνουν λύσεις στο ζήτημα. Ωστόσο δεν πρέπει να το αντιμετωπίσουμε ως δεδομένο. Χρειάζεται ως δίκτυο να τα παλέψουμε σε κάθε περιοχή» σημείωσε και συνέχισε με τις επιθέσεις της κυβέρνησης «στη συλλογικότητα των

εργαζομένων μέσω της αξιολόγησης» για την οποία θύμισε ότι αποτελεί η εφαρμογή της έκθεσης Πισσαρίδη: Λιγότερες σχολικές μονάδες, χρηματοδότηση συνδεδεμένη με την αξιολόγηση, σχολεία που λειτουργούν σαν επιχειρήσεις, αξιολόγηση σχολείων συνδεδεμένη με τις εξετάσεις και την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και στο βάθος... απολύσεις. «Ο κόσμος της εκπαίδευσης είναι πλέον πολύ ξεκάθαρος για το τι σημαίνει η αξιολόγηση και η κυβέρνηση είναι απομονωμένη» υπογράμμισε, φέρνοντας συγκεκριμένα παραδείγματα από τα Χανιά, ενώ πρόσθεσε ότι ο ΣΕΠΕ Χανίων πήρε απόφαση για απεργία μαζί με τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία στις 16/2.

Μαζικά ενάντια στην αξιολόγηση

«Το κείμενο της Ομοσπονδίας ενάντια στην αξιολόγηση έχει κάνει πάταγο. Είναι συντριπτικά τα ποσοστά των συναδέλφων που το υπογράφουν μέσα σε λίγες ημέρες. Όλοι καταλαβαίνουν ότι σημαίνει περικοπές και δεν είναι διατεθειμένοι να την αφήσουν να περάσει» ανέφερε ο **Στέλιος Γιαννούλης**, από τον ΣΕΠΕ Γλυφάδας-Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης.

«Από την Τρίτη 16/2 το ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό, ξεκινάμε απεργία για όσο διαρκεί το λοκντάουν» μετέφερε η **Θάλεια Μπαρδάνη**, εργαζόμενη στην Ειδική Αγωγή. «Διεκδικούμε κι από τη ΔΟΕ να καλύψει

απεργιακά τους δασκάλους του κλάδου. Η απεργία έχει να κάνει με το γεγονός ότι τα σχολεία ειδικής αγωγής παραμένουν ανοιχτά χωρίς κανένα μέτρο προστασίας για παιδιά και εκπαιδευτικούς» συνέχισε.

Η **Ντίνα Γκαρανέ** από τη Γ' ΕΛΜΕ πρόσθεσε ότι «οι συνάδελφοι ψάχνουν και πολιτικές απαντήσεις. Πώς θα απαλλαγούν από αυτή την κυβέρνηση. Και βλέποντας τα κοινοβουλευτικά κόμματα της Αριστεράς, καταλαβαίνουν ότι δεν μπορούν να στηριχτούν πάνω τους. Η σύνδεση του κλάδου με όλες τις μάχες είναι πολύ σημαντική. Με τους αγώνες των εργαζομένων στην Υγεία, με τις γυναίκες στις 8 Μάρτη, με το αντιρατσιστικό κι αντιφασιστικό κίνημα στις 20 Μάρτη».

Για την κυβερνητική προσπάθεια συρρίκνωσης της δημόσιας Παιδείας μίλησε η **Σταυρούλα Πανίδου**, ενώ την εικόνα από τη συνέλευση που έκανε η ΕΛΜΕ Χανίων μετέφερε η **Δώρα Κιντή** και αναφέρθηκε στην άρνηση κατάθεσης βαθμολογιών που χρησιμοποιούν ως μέσο πάλης οι καθηγητές στα Χανιά. «Ξεπερνάει το 50% το ποσοστό των συναδέλφων που δεν κατέθεσαν βαθμολογία» υπογράμμισε. «Αυτή η πλειοψηφία που διαμορφώνεται σε κάθε σχολείο είναι η μαγιά του αγώνα, για την υπόθεση της αξιολόγησης και όχι μόνο» είπε και θύμισε ότι η ΕΛΜΕ Χανίων πήρε απόφαση για συμμετοχή στην απεργιακή 8 Μάρτη.

Σ.Μ.

10/2, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Οι γονείς μαζί με τους εκπαιδευτικούς

Οι γονείς οφείλουν να είναι μαζί με τους εκπαιδευτικούς ενάντια στην αξιολόγηση, αν θέλουν σχολεία που θα προάγουν τη συνεργασία και την αλληλεγγύη και όχι την κούφια αριστεία. Μην αφήσουμε τους μαθητές/τριες να μπουν στη διαδικασία της βαθμοθηρίας που θα αναγκαστεί ο εκπαιδευτικός να βάλει την τάξη του, για να δείξει καλά αποτελέσματα στην αξιολόγηση. Μην αφήσουμε να μεγαλώσει το χάσμα μεταξύ καλών μαθητών και μαθητών με μαθησιακές δυσκολίες, προσφύγων, μεταναστών, οικογενειών με χαμηλά εισοδήματα.

Πώς θα μπορέσει ο εκπαιδευτικός με την δαμόκλειο σπάθη της αξιολόγησης με τα δικά τους κριτήρια πάνω του, να σκύψει σε κάθε

παιδί, να αφουγκραστεί τις ανάγκες του, να το βοηθήσει;

Μην αφήσουμε το δημόσιο σχολείο να μπει στη λογική του "ιδιωτικού" με τα ιλουστρασιόν περιτυλίγματα και το μάρκετινγκ για το ποια εκπαιδευτική μονάδα έχει τους καλύτερους σε αξιολόγηση εκπαιδευτικούς.

Ναι στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών για να μπορούν να αφουγκράζονται τις ανάγκες των μαθητών, ναι στη στελέχωση των σχολείων με όλα εκείνα τα υλικά που χρειάζονται στην εκπαίδευση. Το έργο τους ήταν και είναι πολύ σημαντικό για να τους βάζουν να το πουλάνε σαν πωλητές μιας επιχείρησης.

Χρύσα Δουζένη, μέλος Ένωσης γονέων και κηδεμόνων Ηλιούπολης

Απεργία στην Ειδική Αγωγή

Σε απεργία περνάμε οι εργαζόμενες θεραπεύτριες και το ειδικό βοηθητικό προσωπικό που στελεχώνει τα ειδικά σχολεία της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της χώρας ως απάντηση στη συνεχιζόμενη κυνική και απαξιοτική στάση της κυβέρνησης και του Υπουργείου Παιδείας απέναντι σε όλους τους εργαζόμενους του πολύπαθου χώρου της Ειδικής Αγωγής.

Σε όλη τη διάρκεια της πανδημίας οι εκπαιδευτικοί και το υπόλοιπο εκπαιδευτικό προσωπικό των ειδικών σχολείων εργαζόμαστε σε πολύ δύσκολες συνθήκες, σε περιοχές αυξημένου κινδύνου όπως είναι η Δυτική Αττική, υποδεχόμενοι μαθητές που δυσκολεύονται να τηρήσουν αποστάσεις και τα στοιχειώδη μέτρα προστασίας και υγιεινής, και χρειάζονται έντονη σωματική καθοδήγηση για να εμπλακούν στις εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Πρόκειται για παιδιά που πέρα από δυσκολίες στη νοητική, κινητική και συναισθηματική ανάπτυξη, αντιμετωπίζουν και μια σειρά από οργανικά, νευρολογικά ή άλλα ζητήματα που ενισχύουν την ευαλωτότητα τους και απαιτούν αυξημένη φροντίδα και προσοχή στην καθημερινότητά τους. Στην πλειοψηφία των ειδικών σχολείων οι χώροι δεν είναι επαρκείς, συχνά χρειάζεται να συνωστιζόμαστε πολλοί επαγγελματίες σε έναν χώρο και να εργαζόμαστε παράλληλα, ή να κάνουμε θεραπείες ή μικροομάδες σε διαδρόμους και αυτοσχέδιες αίθουσες.

Σε αυτή την περίοδο της πανδημίας, οι εργαζόμενοι έχουμε βάλει στην κυριολεξία πλάτη, κρατώντας τα σχολεία ανοιχτά, στηρίζοντας με κάθε τρόπο τους μαθητές και τις οικογένειες τους, με μειωμένο όμως προσωπικό εξαιτίας των αδειών ειδικού σκοπού και με μεγάλη κόπωση, ψυχική και σωματική, μιας και κανένα μέτρο προστασίας, ελέγχου και καθαριότητας δεν έχει ληφθεί πρακτικά ως τώρα. Ακόμα και σε αυτή τη συνθήκη της αυστηροποίησης των μέτρων, η Ειδική Αγωγή εξαιρέθηκε από την εξ αποστάσεως εκπαίδευση, γεγονός όμως που δημιούργησε έντονο θυμό στους συναδέλφους, μιας και έκανε σαφές ότι δεν αποτελεί προτεραιότητα η διασφάλιση της υγείας των μαθητών και των εργαζομένων στα ειδικά σχολεία.

Είναι η ίδια πολιτική που ανοιγοκλείνει όλα τα σχολεία, χωρίς τα αναγκαία μέτρα, για να λειτουργήσει το σχολείο, με ασφάλεια για εκπαιδευτικούς, μαθητές και γονείς. Οι μήνες που ακολουθούν, είναι οι κατεξοχήν μήνες που εκδηλώνονται οι ιώσεις στα σχολεία και η στάση της κυβέρνησης μπορεί να εξελιχθεί σε ακόμη μεγαλύτερη τραγωδία. Δεν είμαστε αναλώσιμοι, με τους αγώνες μας θα επιβάλουμε τη λειτουργία με ασφάλεια για όλους και όλες.

Για τον λόγο αυτό, η απεργία αυτή θα είναι μια αφετηρία για να ακουστεί η φωνή αυτών που πραγματικά ενδιαφέρονται για τους μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, αν πλαισιωθεί έγκαιρα και αδιαπραγμάτευτα από τους Συλλόγους εκπαιδευτικών στην Πρωτοβάθμια και τη Δευτεροβάθμια, προκειμένου να ανοίξει μια συνολικότερη επίθεση που θα βάλει φρένο στις επιδιώξεις και στις τακτικές αυτής της κυβερνητικής πολιτικής.

Θάλεια Μπαρδάνη
Ψυχολόγος ΣΜΕΑΕ Δυτικής Αττικής

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ STOP στην κοροϊδία

Πρόσωπο με πρόσωπο με τους υγειονομικούς, που ένα χρόνο τώρα αρνείται να συναντήσει, ήρθε ο Κικίλιας στο Γεννηματάς Θεσσαλονίκης την Πέμπτη 11 Φλεβάρη. Η «υποδοχή» που του επεφύλαξαν οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου και η ΕΝΙΘ τον ανάγκασαν να μπει και να βγει άρον-άρον από το χώρο, κάτω από τα συνθήματα και τις διαμαρτυρίες τους.

Την οργή για την παρουσία του ενίσχυε το γεγονός ότι οι δυο νέες κλίνες ΜΕΘ με τις οποίες υποτίθεται ότι ενισχύθηκε το νοσοκομείο βρίσκονται σε... κοντέινερ! Όπως ανέφερε σε ανακοίνωσή της η ΕΝΙΘ «τα containers είναι τοποθετημένα στην αυλή του νοσοκομείου επί της οδού Εθν. Αμύνης, απέναντι από την είσοδο του Τμήματος Επειγόντων Περιστατικών. Εκεί που σταματούν τα ασθενοφόρα που μεταφέρουν τους ασθενείς στις εφημερίες....Δεν μπορούμε να διακρίνουμε τις ομπρέλες και τις σόμπες, που θα είναι απαραίτητες για τη μεταφορά των ασθενών (πχ στο ακτινοδιαγνωστικό τμήμα) τις βροχερές και κρύες μέρες - είμαστε σίγουροι όμως ότι σε κάποια από τις μελλοντικές δωρεές ιδιωτών θα καλυφθεί και αυτή η ανάγκη.

Μεγάλη περιέργεια έχουμε για το που ακριβώς θα στοιβαχτεί όλο το υλικό και όλος ο εξοπλισμός (διαγνωστικός, ασφαλείας - απινιδωτής, καρδιογράφος, υπέρηχος κτλ) που χρειάζεται σε μία ΜΕΘ. Ακόμη μεγαλύτερη περιέργεια έχουμε για το πώς ακριβώς θα καλυφθούν από άποψη προσωπικού οι ασθενείς αυτοί. Θα δεσμεύεται όλο το 24ωρο ένας από τους εντατικολόγους (από αυτούς που δεν φτάνουν) για αυτούς μόνο τους 2 ασθενείς; Ή οι ασθε-

11/2, ΓΝΘ Γεννηματάς. Φωτό: Εργατική Αλληλεγγυή στη Θεσσαλονίκη

νείς αυτοί θα είναι «στον αυτόματο»;».

Η κινητοποίηση αποφασίστηκε την προηγούμενη μέρα, κατά τη διαδικτυακή σύσκεψη της ΕΝΙΘ με τα Σωματεία Εργαζόμενων στα νοσοκομεία της Θεσσαλονίκης. «Η σύσκεψη ήταν πρωτοβουλία της ΕΝΙΘ για την οργάνωση της πανυγειονομικής απεργίας που θα γίνει τελικά στις 23 Φλεβάρη», μας είπε ο **Γιάννης Κούτρας**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο Ιπποκράτειο. «Συμμετείχαν μέλη ΔΣ των Σωματείων από το Θεαγένειο, το Ιπποκράτειο, το Παπαγεωργίου, το Γεννηματάς, κα. Όλοι και όλες τόνισαν τη σημασία που έχει η απεργία κόντρα στην κυβερνητική πολιτική, που από τη μία συνεχίζει να αφήνει ανοχύρωτο το ΕΣΥ εν μέσω τρίτου κύματος της πανδημίας και από την άλλη προσπαθεί με διώξεις -και απολύσεις, όπως στον Άγιο Σάββα- να φимώσει όσους καταγγέλλουμε και παλεύουμε την πολιτική της.

Εκεί έγινε και η ενημέρωση για την επίσκεψη Κικίλια την επόμενη μέρα στο Γεννη-

ματάς και βγήκε το κάλεσμα. Η αντίδρασή μας του έστειλε το μήνυμα ότι είναι ανεπιθύμητος στη Θεσσαλονίκη όπως και παντού.

Αυτό ήταν το κλίμα και στη διαδικτυακή συνέλευση της ΕΝΙΘ την ίδια μέρα το απόγευμα. Δεκάδες συνάδελφοι, μόνιμοι, επικουρικοί, ειδικευόμενοι, συζητήσαμε για όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε και πώς οργανώνουμε την πανυγειονομική απεργία. Από την πλευρά μου κατέθεσα και προτάσεις για τη συνέχεια, με σταθμούς την απεργιακή 8 Μάρτη και την αντιρατσιστική-αντιφασιστική κινητοποίηση στις 20 Μάρτη. Επίσης είπαμε ότι στην περίπτωση που η έναρξη λειτουργίας των νέων ΜΕΘ, δωρεά του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος, στο Ιπποκράτειο, γίνει παρουσία Μητσοτάκη όπως ακούγεται, με άλλη μια φέεστα δηλαδή, θα απαντήσουμε με συγκέντρωση όλων των υγειονομικών. Όπου πάνε θα μας βρίσκουν μπροστά τους».

Λ.Β.

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ **Κάτω τα χέρια από το Σωματείο**

Την κλιμάκωση του αγώνα ενάντια στις επιθέσεις που δέχονται, με αποκορύφωμα την απόλυση του προέδρου του Συλλόγου τους, Κώστα Καταραχιά, αποφάσισαν οι εργαζόμενοι στον Άγιο Σάββα στη γενική τους συνέλευση την Παρασκευή 12 Φλεβάρη. Μετά την πανυγειονομική απεργία στις 23 Φλεβάρη, στην οποία ετοιμάζονται να συμμετάσχουν μαζικά, οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου προχωρούν σε νέα 7ωρη στάση εργασίας στις 2 Μάρτη. Ενώ στηρίζουν και τη φετινή απεργιακή 8 Μάρτη και την κινητοποίηση στις 2μμ στην πλατεία Κλαυθμώνος με στάση εργασίας, οργανώνοντας ως Σύλλογος εκδήλωση ενάντια στο σεξισμό στις 26 Φλεβάρη.

Ο **Κώστας Καταραχιάς** μας έδωσε την εικόνα: «Η γενική συνέλευση έγινε τρεις μέρες μετά την άθλια απάντηση της 1ης ΥΠΕ ότι η σύμβασή μου δεν θα ανανεωθεί ως τον Οκτώβρη του 2021 όπως όλων των επικουρικών γιατρών πανελλαδικά γιατί “δεν είμαι απαραίτητος”. Έχουν το θράσος να απολύουν έναν γιατρό χαρακτηρίζοντάς τον “μη απαραίτητο” όταν το ΕΣΥ έχει τόσες χιλιάδες ελλείψεις σε προσωπικό. Και μάλιστα εν μέσω πανδημίας, που αυτές οι ελλείψεις έχουν βγει εκρηκτικά στο προσκήνιο. Η πραγματικότητα είναι ότι θέλουν να χτυπήσουν ένα από τα πιο μαχητικά σωματεία στο χώρο της Υγείας, που αποκαλύπτει και παλεύει την εγκληματική πολιτική τους στη διαχείριση της πανδημίας και όχι μόνο, για να μπορούν να συνεχίσουν ανενόχλητοι το “έργο” τους.

Προφανώς η απάντησή τους επεστράφη ως απαράδεκτη, με την

προειδοποίηση ότι ο αγώνας θα κλιμακωθεί. Όπως και θα γίνει. Η συνέλευσή μας, που είχε συμμετοχή από όλα τα τμήματα και τις ειδικότητες, συζήτησε για όλα. Για τις παράλογες μετακινήσεις προσωπικού που συνεχίζονται και αποδυναμώνουν το νοσοκομείο μας για να καλύπτονται οι τρύπες αλλού. Για την υπολειτουργία του Παθολογοανατομικού εργαστηρίου που απειλείται με κλείσιμο εδώ και καιρό γιατί δεν κάνουν προσλήψεις. Για τις ελλείψεις σε υλικά, όπως πρόσφατα σε μάσκες(!), καλώντας εμμέσως πλην σαφώς το προσωπικό να φέρει δικές του από το σπίτι. Για τον εμβολιασμό, που σε καμιά περίπτωση δεν θα έπρεπε να γίνεται σε ένα ογκολογικό νοσοκομείο όπως ο Άγιος Σάββας και τους βάζει όλους σε κίνδυνο, υγειονομικούς, ασθενείς και πολίτες.

Η οργή για όλα αυτά, που επιχειρείται να αποσιωπηθούν μέσα από την απόλυσή μου, είναι μεγάλη σε όλους τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες. Αποφασίσαμε ότι συμμετέχουμε μαζικά στην πανυγειονομική απεργία στις 23 Φλεβάρη και την οργανώνουμε με περιοδείες, ενημερώσεις, συζητήσεις. Αμέσως μετά, πάμε για νέα μεγάλη απεργιακή κινητοποίηση σαν νοσοκομείο, με 7ωρη στάση εργασίας στις 2 Μάρτη. Και συνεχίζουμε με στάση εργασίας 1μμ-3μμ στις 8 Μάρτη, συμμετέχοντας στην απεργιακή συγκέντρωση στις 2μμ στην πλατεία Κλαυθμώνος και οργανώνοντας πιο πριν, στις 26/2, εκδήλωση στο νοσοκομείο ενάντια στον σεξισμό. Δεν θα σταματήσουμε μέχρι να ανατρέψουμε όλες τις επιθέσεις τους».

Κραυγή αγωνίας για την Ψυχική Υγεία

Την εγκληματική κυβερνητική πολιτική (και στον τομέα της Ψυχικής Υγείας φέρνουν στο φως με κείμενό τους οι επαγγελματίες του χώρου. Το κείμενο υπογράφουν πάνω από ογδόντα κοινωνικοί λειτουργοί, ψυχίατροι, ψυχολόγοι κ.α από δημόσια νοσοκομεία και δομές της χώρας.

Αφορμή τους είναι η νέα εγκύκλιος για τη διαδικασία μετάβασης ψυχικά ασθενών σε Μονάδες Ψυχοκοινωνικής Αποκατάστασης. Όπως εξηγούν: «Η μετάβαση των ψυχιατρικών ασθενών σε μονάδες αποκατάστασης (ξενώνες, οικοτροφεία, διαμερίσματα), αποτελεί βασικό κορμό της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης και επιδιωκόμενο στόχο των επαγγελματιών ψυχικής υγείας». Η νέα εγκύκλιος όμως, «με την παντελή έλλειψη επιστημονικού υπόβαθρου, τις αέναες γραφειοκρατικές διαδικασίες που εισάγει, αλλά και η σημαντική απουσία δομών, καταδικάζει πληθώρα ασθενών να παραμένουν “ξεχασμένοι” στα Ψυχιατρικά Νοσοκομεία, ως ασθενείς με “κακό” προφίλ».

Το αποτέλεσμα, όπως αναφέρουν, είναι ότι «Τα δημόσια νοσοκομεία -τα ήδη υποστελεχωμένα και υποχρηματοδοτούμενα- καλούνται καθημερινά να υποταχθούν σε πολιτικές πελατειακών σχέσεων, να διαλέξουν ανάμεσα σε ήδη ευάλωτους ανθρώπους, να εφευρίσκουν αυτοσχέδιες λύσεις και να συναινέσουν, εφαρμόζοντας την εν λόγω εγκύκλιο, σε μια πολιτική όπου κυριαρχεί η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η ενίσχυση των κοινωνικών ανισοτήτων».

«Αφού παραχωρήθηκε», συνεχίζουν, «ένα μεγάλο μέρος των δομών ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης σε ιδιωτικές, Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, χρηματοδοτούμενες από το Υπουργείο Υγείας, τώρα νομιμοποιείται πλήρως η δυνατότητα επιλογής ή απόρριψης του ασθενούς, μονομερώς από τις δομές υποδοχής, ανεξάρτητα από τη θετική απόφαση της αρμόδιας επιτροπής μετάβασης της Υ.Π.Ε.

Συνέπεια των ανωτέρω θεμελιώνεται η λογική casting και περιστρεφόμενη πόρτα -με κακοποιητικούς όρους για τον ασθενή- ο οποίος ως εκκρεμές, εγκλωβίζεται για μεγάλα χρονικά διαστήματα σε δοκιμαστικές συνθήκες και επαναλαμβανόμενες απορρίψεις ή ωθείται σε καθεστώς αστεγίας».

Και καταλήγουν: «ως κοινωνικοί επιστήμονες διαπιστώνουμε καθημερινά μια προσπάθεια θεσμικής στιγματοποίησης όλων των ευάλωτων ομάδων. Σε αυτούς τους ζοφερούς καιρούς αναπαράγονται οι επικίνδυνες ιδέες εγκλεισμού του διαφορετικού και εξόντωσης του αδύναμου. Οι πρόσφυγες θα “φυλακίζονται” σε χώρους συγκέντρωσης, οι ασθενείς θα “στοιβάζονται” στα άσυλα, οι άστεγοι θα είναι οι “αόρατες σκιές” που θα γεμίζουν τους δρόμους, οι κρατούμενοι θα υποστούν μια “πυρηνική εξόντωση” αντί σωφρονισμού, οι τοξικοεξαρτημένοι είναι οι “αποτυχημένοι” αυτής της κοινωνίας.

Ζητούμε από τους αρμόδιους φορείς, αλλά και από όλη την κοινωνία να υπερασπιστούν το δημόσιο χαρακτήρα των νοσοκομείων, την ισότιμη φροντίδα όλων των ασθενών, την αξιοκρατική πρόσβασή τους στις δομές αποκατάστασης και να αποσύρουν την εν λόγω εγκύκλιο προκειμένου να διαφυλάξουμε έστω το στοιχειώδες».

Λ.Β.

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ

Συνέχεια από τη σελ. 3

Με τη μεταφορά της απεργίας, οι υγειονομικοί θέτουν για ακόμα μια φορά τη λειτουργία των νοσοκομείων και την Υγεία των πολιτών σε προτεραιότητα. Είναι κάτι που η κυβέρνηση έχει αρνηθεί να κάνει παρά τα απανωτά κύματα της πανδημίας, με ολοένα μεγαλύτερο κόστος σε ανθρώπινες ζωές. Ούτε ένα από τα αιτήματα των εργαζόμενων που μπορούν να θωρακίσουν το ΕΣΥ δεν έχει ικανοποιηθεί.

«Οι νεκροί από τον κορονοϊό στο δίμηνο Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου, και το τρίτο κύμα που έρχεται, δεν αφήνουν σε κανένα μας καμία πια αμφιβολία για το αν η κυβέρνηση τα κατάφερε», αναφέρει το **Συντονιστικό Νοσοκομείων**. «Οι διοικήσεις διατάζουν γιατρούς εκτός ωραρίου να εμβολιάζουν, άσχετα με την ειδικότητα και την εκπαίδευσή τους, τους μετακινούν για να μπαλώσουν τρύπες. Τα νοσοκομεία αντιμετωπίζουν αυξημένο φόρτο εργασίας γιατί η πλειοψηφία του πληθυσμού απομακρύνθηκε από αυτά όλο το προηγούμενο διάστημα. Η κυβέρνηση μετέτρεψε το ΕΣΥ σε σύστημα μίας νόσου, και έκλεισε τον κόσμο σπίτι του με μια τυφλή και άχρηστη καραντίνα, με αποτέλεσμα να αυξηθεί η νοσηρότητα του πληθυσμού με γνωστές και χρόνιες παθήσεις. Και ταυτόχρονα σκάνδαλα με τον εμβολιασμό караβανάδων, μπάτσων, υπουργών, μεγαλοδημοσιογράφων του ΣΚΑΙ που κλέβουν την σειρά των υγειονομικών. Σκάνδαλο με τον Μητσοτάκη να γράφει στα παλιά του τα παπούτσια την καραντίνα στην Ικαρία.

Η κυβέρνηση πια δεν μπορεί να κρυφτεί πίσω από το “πρωτόγνωρο” της πανδημίας και τον “αιφνιδιασμό” των πρώτων μηνών. Έναν ολόκληρο χρόνο είχε να πάρει σοβαρά μέτρα αλλά το κριτήριο της ήταν ταξικά μεροληπτικό, καθαρά οικονομικό και όχι υγειονομικό. Για αυτό διαλέγει να επιτίθεται στο συνδικαλισμό των Νοσοκομείων, με διώξεις στον **Κ. Καταραχιά** πρόεδρο του Σωματείου Εργαζομένων Αγίου Σάββα που θέλουν να τον απολύσουν, μέχρι την πρόεδρο της **ΕΝΙΘ**, την πρόεδρο της **ΟΕΝΓΕ**, τον πρόεδρο της **ΠΟΕΔΗΝ**. Για να κρύψει τις δολοφονικές της ευθύνες.

Όλον αυτό το χρόνο όμως οι υγειονομικοί δώσαμε σκληρές απεργιακές μάχες, κερδίσαμε κάποια αιτήματα μέσα από την συλλογική μας πάλη, στριμώξαμε τους υπουργούς υγείας και τον Μητσοτάκη, ξεσηκώσαμε και άλλα κομμάτια εργαζομένων να μας συμπαρασταθούν αλλά και να διεκδικήσουν στο δρόμο τα δικά τους αιτήματα. Έτσι πρέπει να συνεχίσουμε».

27/11/19, Απεργία στην Υγεία. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Πολύτιμη εμπειρία αγώνων

Οι υγειονομικοί έχουν δώσει σκληρούς αγώνες τα τελευταία χρόνια για να σώσουν το ΕΣΥ από τις επιθέσεις των κυβερνήσεων -και των κλινικαρχών που αυτές στήριζαν. Ενάντια σε μια πολιτική που ήταν πάντα στην κατεύθυνση της διάλυσης του δημόσιου συστήματος Υγείας και της προνομιούχων των νοσοκομείων έχουν βρεθεί στην πρώτη γραμμή για να μην επιτρέψουν την υλοποίησή της. Οι 24ωρες πανελλαδικές απεργίες τους ήταν κάθε φορά οι μεγάλοι σταθμοί σε αυτή τη μάχη.

Από τα πρώτα χρόνια των μηνμονίων επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ, οι υγειονομικοί είχαν έρθει αντιμέτωποι με επιλογές που έφερναν ακραία μείωση της χρηματοδότησης των νοσοκομείων, πλήρες πάγωμα των προσλήψεων, μόνιμες απλήρωτες εφημερίες, διόγκωση χρωστούμενων αδειών και ρεπό, ελαστικές σχέσεις εργασίας, συγχωνεύσεις και καταργήσεις τμημάτων και κλινικών.

Απέναντι σε όλα αυτά, είχαν χρησιμοποιήσει κάθε αγωνιστικό μέσο στη διάθεσή τους: Επίσχεση εργασίας που δημιούργησε «εφημεριακό κραχ» τον Μάρτη του 2010. Πενθήμερη απεργία τον Ιούλη του 2010. Βδομάδα δωρεάν πρόσβασης στα νοσοκομεία με συγκεντρώσεις στις πύλες τον Νοέμβρη του 2010. Κατάληψη του Υπουργείου Υγείας το Φλεβάρη του 2011. Ανοιχτές τοπικές συγκεντρώσεις ενάντια στα κλεισίματα νοσοκομείων όπως το Γενικό Πατησίων τον Ιούλη του 2011. Όλα πλαισιωμένα από στάσεις εργασίας και 24ωρες απεργίες που σε πολλά νοσοκομεία γίνονταν υπόθεση συντονισμών βάσης, επιτροπών αγώνα και γενικών συνελεύσεων.

Η αντίσταση συνεχίστηκε με την ίδια ένταση τα επόμενα χρόνια επί κυβέρνησης Σαμαροβενιζέλων ενάντια στα σχέδια για κλεισίματα δεκάδων νοσοκομείων σε όλη τη χώρα και κύρια στις εργατογειτονιές. Το **Συντονιστικό Νοσοκομείων** που σήμερα παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο σε όλες τις μάχες και έχει κερδίσει την εκτίμηση όλου του υγειονομικού κινήματος για το ρόλο του, ήταν προϊόν εκείνων των αγώνων οργανωντάς τους από τα κάτω και πιέζοντας τις συνδικαλιστικές ηγεσίες της **ΠΟΕΔΗΝ** και της **ΟΕΝ-**

ΓΕ να καλούν στάσεις εργασίας και 24ωρες απεργιακές κινητοποιήσεις.

Οι μάχες δεν σταμάτησαν επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ που συνέχισε την ίδια πολιτική της υποστελέχωσης και υποχρηματοδότησης. Τα «**Καραβάνια για την Υγεία**» που ξεκίνησαν το 2016 από τις διαδηλώσεις της ΔΕΘ και έκαναν με απεργιακές διαδηλώσεις το γύρο της χώρας είχαν στο κέντρο τους τα αιτήματα για μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, για μονιμοποιήσεις όλων των συμβασιούχων, για να ανοίξουν τα κλειστά νοσοκομεία, για να φύγουν οι εργολάβοι, για ένταξη στα ΒΑΕ. Η πιο μαζική ήταν η απεργιακή κινητοποίηση της Αθήνας στις 6 Οκτώβρη του 2016.

Επιτυχίες

Αυτοί οι αγώνες είναι ο λόγος που οι χιλιάδες συμβασιούχοι της Υγείας συνεχίζουν να δουλεύουν στα νοσοκομεία μέχρι σήμερα και να μην βρισκόμαστε εν μέσω πανδημίας με ακόμα λιγότερο προσωπικό. Είναι αγώνες που κλιμακώθηκαν ιδιαίτερα από το φθινόπωρο του 2017. Η πρωτοβουλία του Συντονιστικού τότε να καλέσει συνέλευση συμβασιούχων από τα νοσοκομεία -αλλά όχι μόνο- και να προχωρήσει σε απεργιακή κινητοποίηση στις 29 Νοέμβρη με αίτημα τη μόνιμη και σταθερή δουλειά, έγινε πανυγειονομική και τελικά πανδημοσιοϋπαλληλική απεργία που άνοιξε το δρόμο ώστε να κερδίσουν την πρώτη παράταση της σύμβασής τους.

Αυτή η επιτυχία απλώθηκε στη συνέχεια και στους επικουρικούς γιατρούς. Το 2018 σημάδεύτηκε από μεγάλες πανυγειονομικές απεργίες το καλοκαίρι, το φθινόπωρο και το χειμώνα εκείνου του χρόνου για την παραμονή τους στη δουλειά, με κορυφαία την απεργία στις 10 Οκτώβρη. Το αποτέλεσμα ήταν η ανανέωση όλων, συμβασιούχων εργαζομένων και επικουρικών γιατρών, ξανά και ξανά.

Με την ίδια δύναμη ήρθε αντιμετώπος ο Κικίλιας από τους πρώτες μήνες διακυβέρνησής της ΝΔ. Παρόλο που ως αντιπολίτευση τα προηγούμενα χρόνια κατηγορούσε το ΣΥΡΙΖΑ ότι υποχωρεί στις πιέσεις των συνδικαλιστών και δεν προχωρά στις απολύσεις, μπροστά στην πανυγει-

ονομική απεργία στις 23 Οκτώβρη του 2019 ο Κικίλιας θα αναγκαζόταν κι αυτός να ανανεώσει τις συμβάσεις όλων. Λίγο μετά οι εργαζόμενοι του Αγίου Σάββα θα ξήλωναν και τον διοικητή του νοσοκομείου τους, που ήταν ο πρώτος που προσπάθησε να απολύσει τον πρόεδρο του Συλλόγου τους Κώστα Καταραχιά.

Η εμπειρία αυτών των μαχών και των νικών που τις συνόδευαν ήταν πολύτιμη τη χρονιά της πανδημίας, μέχρι και σήμερα. Αυτή η εμπειρία έδωσε την αυτοπεποίθηση στους υγειονομικούς να ανοίξουν πρώτοι την κόντρα με την κυβέρνηση και την εγκληματική πολιτική της. Χωρίς τις δεκάδες κινητοποιήσεις τους τους τελευταίους μήνες, τις συγκεντρώσεις στις πύλες, τις διαμαρτυρίες στο Υπουργείο Υγείας, τις «υποδοχές» του Μητσοτάκη, του Κικίλια και όλων των κυβερνητικών όπου τολμούσαν να πατήσουν το πόδι τους, το ΕΣΥ θα είχε ολοκληρωτικά καταρρεύσει. Μόνο η δική τους πίεση εξασφάλιζε την ανανέωση όλων συμβάσεων έληγαν ανά νοσοκομείο, την πρόσληψη έστω κι αυτού του ελάχιστου προσωπικού που μπήκε στα νοσοκομεία, τη χορήγηση μέσων ατομικής προστασίας, την αποκάλυψη των ΕΔΕ και όλων των διώξεων που τους στοχοποιούσαν για τους θανάτους και τη διασπορά του ιού.

Η πανυγειονομική απεργία και το πανελλαδικό συλλαλητήριο στην Αθήνα στις 16 του περασμένου Ιούνη ήταν η κορυφαία στιγμή αυτής της πορείας. Όταν οι δρόμοι πλημμύρισαν από υγειονομικούς από όλη τη χώρα, αλλά και από συμπαράστατες και συμπαρασάτριες από δεκάδες χώρους και γειτονιές. Εκεί συμπυκνώθηκε όλη η οργή αλλά και όλη η ελπίδα για την αντιμετώπιση της πανδημίας, προβάλλοντας τα πραγματικά μέτρα προστασίας απέναντι στην «ατομική ευθύνη», τις απαγορεύσεις και την καταστολή. Τον ίδιο ρόλο θα παίξει η νέα πανυγειονομική απεργία στις 23 Φλεβάρη εν μέσω του τρίτου ακόμα πιο δύσκολου κύματος. Τα αιτήματα των υγειονομικών πρέπει να γίνουν πράξη τώρα. Αξίζει να τους στηρίξουμε ξανά με όλες μας τις δυνάμεις.

Λένα Βερδές

Εργατική εναλλακτική για να βγούμε από την πανδημία

Τι έχει κάνει η κυβέρνηση Μητσοτάκη στον τομέα της Υγείας εδώ και ένα ολόκληρο χρόνο για την αντιμετώπιση της πανδημίας αλλά και τις γενικότερες υγειονομικές ανάγκες του πληθυσμού;

• Περιέκοψε τις συνολικές δαπάνες για την Υγεία στον φετινό προϋπολογισμόм κατ' 572 εκατομμύρια, από 4,8 δις ευρώ το 2020, στα 4,2 δις ευρώ το 2021. Μείωσε τις δαπάνες Υγείας που περιλαμβάνονται στα παραπάνω ποσά ειδικά για παρεμβάσεις σχετικά με τον covid19 από 523 εκατομμύρια ευρώ το 2020, σε 131 εκατομμύρια το 2021. Η κρατική χρηματοδότηση του ΕΟ-ΠΥΥ μειώθηκε κατά 50,6%, στα 300 εκατομμύρια από τα 608 εκατομμύρια το 2020. Η φαρμακευτική δαπάνη μειώθηκε κατά 130 εκατ. ευρώ, ενώ η δαπάνη για παροχές ασθένειας κατά 96 εκατομμύρια ευρώ.

• Περιέκοψε το προσωπικό. Το ξεκίνημα της πανδημίας βρήκε τα νοσοκομεία με 5.000 λιγότερους εργαζόμενους. Από 100.420 εργαζόμενους τον Μάιο του 2019, τον Μάιο του 2020 υπηρετούσαν στις μονάδες Υγείας 95.352 μόνονι και έκτακτοι εργαζόμενοι. Ούτε ο προϋπολογισμός του 2020, ούτε αυτός που ακολούθησε το 2021 είχε κονδύλια για προσλήψεις ούτε να καλυφθεί το κενό όσον στο μεταξύ συνταξιοδοτούνται ή απολύονται επειδή λήγει η σύμβασή τους.

Τα κενά στις ήδη πετσοκομμένες οργανικές θέσεις των νοσοκομείων ξεπερνούν τα 6.000 για τους γιατρούς και τις 20.000 για το υπόλοιπο προσωπικό. Ενδεικτικό της έλλειψης, το γεγονός ότι εκατοντάδες εργαζόμενοι διατάχθηκαν να μετακινηθούν αρχικά από Κέντρα Υγείας και στη συνέχεια από κλινικές άλλων νοσοκομείων σε νοσοκομεία covid19 για να καλυφθούν τσάτρα-πάτρα τα κενά. Αποδυαμώνοντας εντελώς ή ακόμη και οδηγώντας σε κλείσιμο τα Κέντρα Υγείας που αφορούν στον κρίσιμο τομέα της Πρωτοβάθμιας Υγείας και τις πλην covid19 κλινικές που αφορούν την υγειονομική περιθαλψη όλων των άλλων ασθενειών και τραυματισμών.

• Δεν έφτιαξε Μονάδες Εντατικής Θεραπείας. Όταν ξεκίνησε η πανδημία η Ελλάδα ήταν τρίτη από το τέλος σε όλη την Ευρώπη με 6 μόλις κλίνες ΜΕΘ ανά 100.000 πληθυσμού. Ενώ αναλογικά με τον πληθυσμό θα έπρεπε να έχει 3.500 κλίνες είχε μόλις 600. Στα χαρτιά και τις εξαγγελίες του υπουργείου Υγείας οι ΜΕΘ σήμερα έχουν φτάσει περίπου τις 1170 (οι μισές για covid19) αλλά όπως καταγγέλλουν οι υγειονομικοί πρόκειται για απάτη. Όπως αναφέρει το **Συντονιστικό Νοσοκομείων**: «Οι κλίνες ΜΕΘ που προστέθηκαν άρρον άρρον ήταν απλά κρεβάτια με αναπνευστήρα αλλά όχι πραγματικές κλίνες ΜΕΘ. Οι κανονικές κλίνες ΜΕΘ που δόθηκαν π.χ. στο Σωτήρια, δωρεά της Βουλής και του Νιάρχου αλλά όχι με δαπάνη από τον κρατικό προϋπολογισμό, τοποθετήθηκαν χω-

ρίς προσωπικό». Δεκάδες κρεβάτια ΜΕΘ εξακολουθούν να μη λειτουργούν σε όλη τη χώρα γιατί δεν υπάρχει προσωπικό. Έτσι φτάσαμε στην Αττική των 4 εκατομμυρίων κατοίκων το τρίτο κύμα να βρίσκεται το ΕΣΥ με 230 κλίνες ΜΕΘ για την covid19. • Έχει αποτύχει παταγωδώς να προχωρήσει έγκαιρα στον εμβολιασμό του πληθυσμού -το μοναδικό χαρτί πάνω στον οποίο βολιασμός του 60% με 70% του πληθυσμού της χώρας έως τα τέλη Μαΐου. Αλλά μέχρι τις 15 Φεβρουαρίου είχαν πραγματοποιηθεί στην Ελλάδα 138.290 ολοκληρωμένοι εμβολιασμοί ενώ άλλοι 366.749 άνθρωποι είχαν κάνει την πρώτη δόση. Με αυτόν τον ρυθμό, η επιδιωκόμενη ανοσία (που για να υλοποιηθεί επιτυχώς χρειάζεται ταχύρρυθμο μαζικό πρόγραμμα εμβολιασμών) αναβάλλεται το νωρίτερο για το φθινόπωρο του 2021, ενώ παραμένει εξαιρετικά αναμφίβολο αν θα καταφέρει να αποδυναμώσει το τρίτο κύμα και ακόμη περισσότερο να προλάβει την πορεία των μεταλλάξεων του ιού.

Ευθύνες

Οι ευθύνες για αυτήν την εξέλιξη βαρύνουν καταρχάς τις πολυεθνικές του Φαρμάκου και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι μεν πρώτες γιατί στο κυνήγι του κέρδους και του μεταξύ τους ανταγωνισμού έτρεξαν να καταρρώσουν το μεγαλύτερο μερίδιο της αγοράς χωρίς να μπορούν να παραδώσουν τα εμβόλια έγκαιρα και αποτελεσματικά και η δεύτερη γιατί, όπως πάντα, έδωσε γη και ύδωρ στην big pharma – και τώρα κυριολεκτικά ψάχνεται. Στην πρωτοπορία αυτού του νεοφιλελεύθερου παραλογισμού ήταν η κυβέρνηση Μητσοτάκη και τα παπαγαλάκια της. Αλλά αυτή δεν είναι η μόνη της ευθύνη.

Η κυβέρνηση χρησιμοποίησε τα Κέντρα Υγείας (τα άλλοτε πρώην νοσοκομεία και ιατρεία του ΙΚΑ που είχαν φροντίσει να διαλύσουν οι μνημονιακές κυβερνήσεις) για τους εμβολιασμούς, περιορίζοντας ή καταργώντας εντελώς την παροχή πρωτοβάθμιας Υγείας, τακτικά ραντεβού κλπ. Και

Φονική αποτυχία

επειδή ούτε αυτά έφταναν όρισε επιπλέον νοσοκομεία σαν εμβολιαστικά κέντρα. Αφενός επιβαρύνοντας ακόμη περισσότερο τα πολύπαθα νοσοκομεία αφετέρου εντείνοντας «τον κίνδυνο μετάδοσης της νόσου στον προσερχόμενο γενικό πληθυσμό, ειδικότερα στις ευπαθείς ομάδες» ιδιαίτερα μάλιστα όταν στα «περισσότερα νοσοκομεία είναι πρακτικά αδύνατον να γίνεται διαχωρισμός (χωροταξικός και φυσικός) των κρουσμάτων της επιδημίας από τα περιστατικά της λοιπής νοσηρότητας», όπως αναφέρει η **ΟΕΝΓΕ**.

• Έχει αφήσει εκτεθειμένο το σύνολο του πληθυσμού στις υπόλοιπες ασθένειες μειώνοντας τις χειρουργικές επεμβάσεις ως 80% στα δημόσια νοσοκομεία της Αττικής, μειώνοντας στο ελάχιστο τα προγραμματισμένα ραντεβού για εξετάσεις, χειρουργεία κλπ με αποτέλεσμα να έχουμε αύξηση των θανάτων από καρκίνο, καρδιαγγειακά και άλλες ασθένειες εξαιτίας της καθυστέρημένης διάγνωσης και της υποθεραπείας. • Με αυτόν τον τρόπο έχει χαρίσει εκατομμύρια ευρώ στην ιδιωτική Υγεία από την τσέπη του κόσμου που για να καλύψει τις ανάγκες του, αν φυσικά το αντέχει οικονομικά, καταφεύγει για τεστ, εξετάσεις, θεραπείες, χειρουργεία στους κλινικάρχες. Τους οποίους η κυβέρνηση έχει επιπλέον επιδοτήσει με πακέτα δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ αρχικά για την πραγματοποίηση κλινικού και εργαστηριακού ελέγχου και στη συνέχεια στα πλαίσια της μόνο κατ' όνομα «επίταξης» π.χ στην Θεσσαλονίκη το φθινόπωρο.

• Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, με τους νεκρούς εργαζόμενους στην Υγεία από κορονοϊό να πλησιάζουν τους 30 από την αρχή της πανδημίας, η κυβέρνηση τους διώκει από πάνω! Συγκalώντας ΕΔΕ όπου κατηγορούνται οι ίδιοι ως υπεύθυνοι για τις ενδονοσοκομειακή μετάδοση την ίδια στιγμή που τα ΜΑΠ εξακολουθούν να αποστέλνουν είδη πολυτελείας. Και όταν τα σωματεία , για παράδειγμα στον Άγιο Σάββα ή στο Κιλκίς, αποκαλύπτουν τα αίσχη της, ξεκινάνε διώξεις εναντίον των συνδικαλιστών –στέλνοντας ακόμη και στα δικαστήρια τους προέδρους της **ΠΟΕΔΗΝ**, της **ΟΕΝΓΕ**, της **ΕΝΙΘ**, επειδή καλούν απεργίες και διαδηλώσεις. Οι ήρωες της πανδημίας του πρώτου κύματος αποτελούν σήμερα για αυτήν την επικίνδυνη κυβέρνηση τα υποψήφια εξλαστήρια θύματα.

Το γνωρίζουν καλά αυτοί οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία. Όπου και να εμφανιστούν ο πρωθυπουργός και οι υπουργοί του τους υποδέχονται με διαδηλώσεις και γιουχαίσματα. Η αλήθεια δεν κρύβεται.

Απαιτούμε

Με την πανδημία και όλες τις αντεργατικές επιθέσεις να απειλούν άμεσα τις ίδιες μας τις ζωές, το εργατικό και νεολαϊστικό κίνημα που δεν σταμάτησε ούτε στιγμή να αντιστέκεται στους δρόμους και τους χώρους δουλειάς, **χρειάζεται να διαμορφώσει τη δική του εργατική εναλλακτική απαιτώντας τώρα:**

Άμεση κρατικοποίηση όλων των ιδιωτικών δομών και ένταξη στο ΕΣΥ. Άμεσο άνοιγμα όλων κλινών ΜΕΘ είναι απαραίτητες. Άμεση προμήθεια όλων των εργαζόμενων στην Υγεία με τα απαραίτητα Μέσα Ατομικής Προστασίας και υλικοτεχνικό εξοπλισμό. Μαζικά τεστ σε όλο τον πληθυσμό. Μαζικούς ελέγχους στους χώρους δουλειάς για να τηρούνται όλα τα υγειονομικά πρωτόκολλα.

Μαζικές προσλήψεις στην Υγεία, την Παιδεία και τους Δήμους. Άμεσα προσλήψεις προσωπικού για να μπορέσει να προχωρήσει ο εμβολιασμός χωρίς να επιβαρύνει τα νοσοκομεία και την πρωτοβάθμια φροντίδα στα Κέντρα Υγείας. Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων. Στα σχολεία μέχρι 15 παιδιά ανά τάξη. Μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού καθαριότητας σε όλο το δημόσιο. Άμεση ενίσχυση του στέλου και του προσωπικού των ΜΜΜ.

Επίταξη, χωρίς αποζημίωση στα αφεντικά, όλων των επιχειρήσεων που κλείνουν. Καμία περικοπή μισθών και συντάξεων, εγγυημένο μηνιάτικο για όλους. Να καταργηθούν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης των προσφύγων και των μεταναστών, να ανοίξουν όλα τα άδεια κτίρια για να βρουν στέγη όλα τα ευάλωτα τμήματα του πληθυσμού, άστεγοι, πρόσφυγες, Ρομά, μετανάστες χωρίς χαρτί. Να σταματήσουν τα αστυνομικά μέτρα, οι απαγορεύσεις, και οι διώξεις αγωνιστών και συνδικαλιστών.

Η εργατική απάντηση γενικεύεται σε ένα κεντρικό αίτημα. Λεφτά για τις ανάγκες μας! Φορολογήστε τους πλούσιους! Σταματήστε τους εξοπλισμούς και την χρηματοδότηση του ΝΑΤΟ. Και πάνω από όλα, στάση πληρωμών και διαγραφή του χρέους. Έτσι μπορούμε να εξασφαλίσουμε να μην μείνει καμία και κανένας άνεργος, απλήρωτος, με κομμένο μισθό ή σύνταξη, χωρίς προστασία στο νέο γύρο της πανδημίας και της οικονομικής κρίσης.

Όπως τόνιζε η Διακήρυξη της Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης:

«Η κρίση του κορονοϊού γεννήθηκε από τις σύγχρονες μορφές συσσώρευσης κεφαλαίου και οι επιπτώσεις της μεσολαβούνται από τις ταξικές αντιθέσεις και ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς που συγκροτούν την καπιταλιστική κοινωνία. Η εργατική απάντηση πρέπει να απλωθεί σαν δράση και να γενικευτεί σε ένα πρόγραμμα που θα γίνεται ο άξονας του αγώνα.

Αυτό το πρόγραμμα θα πρέπει να περιλαμβάνει αιτήματα όπως:

Κρατική διεύθυνση της οικονομίας με σκοπό την ανακατανομή πόρων στην Υγεία, στην παραγωγή του απαραίτητου εξοπλισμού για τη θεραπεία των ασθενών και την προστασία όσων τους φροντίζουν, στην ικανοποίηση των βασικών αναγκών του πληθυσμού. • Μόνιμη παροχή δωρεάν υγειονομικής φροντίδας με βάση τις ανάγκες, χρηματοδοτημένη από προοδευτική φορολογία • Ανακατανομή πόρων μέσω της περικοπής των στρατιωτικών δαπανών • Απαραίτητοι εργαζόμενοι θα πρέπει να θεωρούνται εκείνοι/ες που έχουν ουσιαστική συμβολή στις συνθήκες διαβίωσης και πρόνοιας του πληθυσμού και στους οποίους πρέπει να παρέχονται ασφαλή μέσα μετακίνησης και συνθήκες εργασίας. • Όλοι οι μη-απαραίτητοι εργαζόμενοι που δεν μπορούν να δουλέψουν από το σπίτι, θα πρέπει να πληρώνονται έναν αξιοπρεπή μισθό ανεξάρτητα από το νομικό καθεστώς τους. • Οικονομική υποστήριξη των κοινοτήτων από το κράτος, ώστε με τη βοήθεια των τοπικών αρχών να οργανωθεί η υποστήριξη των ευπαθών ομάδων και να εξασφαλιστεί η διανομή τροφίμων, φαρμάκων και άλλων αναγκών. • Κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση όλων των εταιρειών που κερδοσκοπούν. • Όχι στην ρατσιστική στοχοποίηση: να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης των προσφύγων, παροχή στέγης για να μπορούν να προσταστούν. Παραχώρηση άδειας παραμονής σε πρόσφυγες και μετανάστες. • Υπεράσπιση των πολιτικών ελευθεριών: καμία έκτακτη εξουσία στην αστυνομία, οι περιορισμοί μετακινήσεων να επιβάλλονται από τις τοπικές κοινότητες.

Η πανδημία του Covid-19 αναδεικνύει με τον πιο σκληρό τρόπο τα όρια του κεφαλαίου. Με άλλα λόγια ο γνήσιος σοσιαλισμός, μια κοινωνία όπου οι εργαζόμενοι ασκούν δημοκρατικό έλεγχο στον κόσμο και τους πόρους του και παράγουν με βάση τις ανάγκες κι όχι το κέρδος, είναι και εφικτός και αναγκαίος. Δεν πρέπει να υπάρξει καμία επιστροφή στην «κανονικότητα» που εκπνέει αυτές τις καταστροφές. Η πανδημία είναι ένα τρομακτικό γεγονός που υπογραμμίζει την καταστροφική δύναμη του καπιταλισμού. Όμως, μια ισχυρή πολιτική απάντηση απ' τα αριστερά μπορεί να βάλει τις βάσεις για ένα διαφορετικό κόσμο στον οποίο θα έχει μέλλον η ανθρωπότητα».

Όταν τον περασμένο Μάρτη η κυβέρνηση προχώρησε στο πρώτο λοκντάουν, όσοι υποστήριζαν ότι αυτό δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι η απάντηση στην πανδημία απειλούνταν με κάψιμο στην πυρά. Υποστηρίζαμε ότι δίπλα στην απειλή της πανδημίας, το λοκντάουν θα οξύνει την απειλή της περαιτέρω φτωχοποίησης ενός μεγάλου μέρους του πληθυσμού. Ότι αντίθετα, χρειάζεται άμεση ενίσχυση της δημόσιας Υγείας, Παιδείας, συγκοινωνίας, ώστε να μπορούν να γίνουν οι κρίσιμες παρεμβάσεις που χρειάζονται. Σήμερα ένα χρόνο μετά, ύστερα από αλλεπάλληλα «ανοίγματα», μερικά και ολικά «κλεισίματα», αυτή η εκτίμηση έχει επιβεβαιωθεί πλήρως.

Η κυβέρνηση ισχυρίστηκε ότι εκείνο το πρώτο λοκντάουν και το καλοκαίρι που ακολούθησε θα έδινε χρόνο στον κρατικό μηχανισμό ώστε να οργανωθεί για να αντιμετωπίσει την πανδημία. Είχε 8 ολόκληρους μήνες αλλά με απόλυτη συνείδηση δεν έκανε απολύτως τίποτα σε αυτήν την κατεύθυνση.

Μαζικά τεστ και ιχνηλάτηση, έλεγχος των εμβολιασμών από τους εργάτες της Υγείας

Όλο αυτό το διάστημα η κυβέρνηση ουδέποτε επένδυσε στην καταγραφή της πανδημίας και την πρόληψη της μετάδοσης μέσα από μαζικά τεστ, τη γρήγορη ιχνηλάτηση. Αρχικά έστειλε τον κόσμο να κάνει τεστ στους ιδιώτες που κερδοσκοπήσαν ανελέητα. Όταν χτύπησε το δεύτερο κύμα το Νοέμβρη-Δεκέμβρη, ο μέσος όρος των τεστ που γίνονταν πανελλαδικά ήταν ελάχιστος, 17.000 την ημέρα, δηλαδή το ένα τρίτο των αστυνομικών ελέγχων που πραγματοποιείτο καθημερινά το ίδιο διάστημα. Αλλά ακόμη και όταν ο μέσος όρος αυξήθηκε, τα τεστ που πραγματοποιούνται μέρα τη μέρα και εβδομάδα τη βδομάδα γίνονται χωρίς προγραμματισμό και επιστημονική προσέγγιση. Ο αριθμός και η αναλογία τεστ-κρουσμάτων μοιάζει με γιογιό που ανεβοκατεβαίνει ανάλογα με τις σκοπιμότητες της κυβέρνησης. Η πραγματική καταγραφή της εξέλιξης της επιδημίας και η ιχνηλάτηση παραμένουν ως βασικά εργατικά αιτήματα. Και μαζί όλα τα αιτήματα των απεργών της Υγείας για χρηματοδότηση των νοσοκομείων, προσλήψεις και μονιμοποιήσεις προσωπικού, επίταξη των ιδιωτικών κλινικών, κρατικοποίηση της βιομηχανίας φαρμάκου και έλεγχο των εμβολιασμών από τους εργαζόμενους στα Νοσοκομεία.

Μέτρα προστασίας στους χώρους εργασίας

Ήδη από τον περασμένο Μάρτη όταν στην Βόρεια Ιταλία η πανδημία συνέχιζε να θερίζει παρά το σκληρό λόκνταουν, έγινε κατανοητό στον καθένα ότι η μετάδοση του ιού συνέβαινε μαζικά στα εργοστάσια και τους χώρους εργασίας που συνέχιζαν να λειτουργούν και κατ' επέκταση στις συγκοινωνίες. Η κυβέρνηση ήξερε. Και όφειλε να κάνει επαναλαμβανόμενα τεστ στους χώρους εργασίας καθώς και να επιβάλλει στα αφεντικά μέτρα όπως η παροχή Μέσων Ατομικής Προστασίας, οι απολυμάνσεις των χώρων, διαμόρφωση ωραρίων και βαρδιών που να εμποδίζουν τον συγχρωτισμό – ελέγχοντας την εφαρμογή τους. Αλλά και εδώ μηδέν εις το πηλίκο. Αμέτρητες οι καταγγελίες των σωματείων στα σουπερ μάρκετ, στην Cosco, στο Μετρό, στα εργοστάσια και δεκά-

3/2, Μέτρα δράσης για την Πρωτοβάθμια Υγεία. Φωτό: Support Health Workers

δες άλλους χώρους εργασίας για μη τήρηση των υγειονομικών πρωτοκόλλων. Η λύση είναι να επιβάλουν τα σωματεία την εφαρμογή όλων των μέτρων προστασίας στους χώρους δουλειάς.

Καλύτερες και δωρεάν συγκοινωνίες

Με ή χωρίς λοκντάουν, ο κόσμος στα ΜΜΜ εξακολουθεί να πηγαίνει και να έρχεται στη δουλειά του παστωμένος σα σαρδέλα, ένα χρόνο τώρα, καθώς η κυβέρνηση, κατά δήλωση του ίδιου του πρωθυπουργού τον Νοέμβρη, δεν μπορεί να «γεννήσει λεωφορεία». Ακόμη περιμένουμε τα 300 λεωφορεία και τις 655 προσλήψεις προσωπικού που έταξε η κυβέρνηση στις συγκοινωνίες της Αθήνας όταν μόνο στα μέσα σταθερής τροχιάς οι ελλείψεις σε προσωπικό φτάνουν τις 700! Εως και 1.350 λεωφορεία και 250 τρόλεϊ, που παραμένουν στα αμαξοστάσια της Αθήνας λόγω έλλειψης ανταλλακτικών και τεχνικών, θα μπορούσαν να κυκλοφορήσουν. Το αίτημα για ενίσχυση των συγκοινωνιών σε οχήματα και προσωπικό είναι επιτακτικό. Το κόστος μπορεί να καλυφθεί άνετα από τα κονδύλια που προορίζονται για μαχητικά αεροπλάνα και φρεγάτες.

Σχολεία ανοιχτά με τους όρους του κινήματος

Το άνοιγμα των σχολείων αμέσως μετά τις διακοπές των Χριστουγέννων ήταν η τρανή απόδειξη ότι τα σχολεία είναι βασικός χώρος μετάδοσης του ιού κόντρα σε όλες τις μετρούφρες που κατά καιρούς έχουν εκστομίσει οι υπουργοί και οι επιστημονικοί τους συνεργάτες.

Και βέβαια θα μπορούσαν τα σχολεία να μείνουν ανοιχτά, και μάλιστα σε όλη τη διάρκεια του σχολικού έτους ώστε να μη χαθεί η χρονιά - φτάνει η κυβέρνηση να έκανε μια απλή επιλογή: Να προσλάβανε τους 30.000 εκπαιδευτικούς που ούτως ή άλλως χρειάζονται για να καλυφθούν τα κενά στη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση και να λειτουργήσουν τα σχολεία με 15 μαθητές ανά τμήμα όπως απαιτούν τα συνδικάτα της εκπαίδευσης, προσλαμβάνοντας ταυτόχρονα διπλάσιο αριθμό προσωπικού για την καθαριότητα των σχολείων.

Λεφτά και προσλήψεις στις κοινωνικές δομές των Δήμων

Έχοντας πλήρη επίγνωση της παγκόσμιας εμπειρίας του πρώτου κύματος με τους μαζικούς θανάτους στα γηροκομεία, η κυβέρνηση των «αρίστων» που έσπευσε να κατηγορήσει τη νεολαία ότι διασπείρει τον ιό, δεν έκανε τίποτε για να θωρακίσει τους νο1 απειλούμενους από την πανδημία, τους ηλικιωμένους και τις ευπαθείς ομάδες. Αυτό απέδειξαν περήτρανα τα επαναλαμβανόμενα περιστατικά σε δομές ηλικιωμένων -και όχι μόνο- που δεν τηρούσαν κανόνες προστασίας.

Η άλλη όψη αυτού του νομίσματος αφορά βέβαια αυτούς τους ηλικιωμένους, τις ευπαθείς ομάδες και τα άτομα με αναπηρία που βρίσκονται κλεισμένα στα σπitalia τους και για τα οποία ένα χρόνο τώρα δεν έχει παρθεί κανένα μέτρο υποστήριξης με ενίσχυση του Βοήθεια στο Σπίτι και άλλων προγραμμάτων από τους Δήμους και τις Περιφέρειες. Οι ΟΤΑ που θα μπορούσαν να παίξουν κομβικό ρόλο -από τη καθαριότητα στις γειτονιές, τους κοινόχρηστους χώρους και τα σχολεία μέχρι τις κοινωνικές υπηρεσίες, την σίτιση και την δημόσια παροχή ΜΑΠ- παρέμειναν σε καθεστώς εγκατάλειψης.

Στέγη και περιθαλψη για πρόσφυγες και μετανάστες

Τέλος, δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες που δεν μπορούν -λόγω των συνθηκών που η ίδια η κυβέρνηση έχει επιβάλει μέσα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης να τηρήσουν τα οποιαδήποτε μέτρα προστασίας και υγιεινής έχουν αφεθεί στην τύχη τους χωρίς μαζικά τεστ, υγειονομική πρόσβαση και τώρα εμβόλια. Το ίδιο συνέβη και με τους δεκάδες χιλιάδες εργάτες γης και συνολικότερα τους μετανάστες χωρίς χαρτί, από τα φραουλοχώρα της Μανωλάδας μέχρι τις ροδακινές της Νάουσας και των Γιανντσών, αλλά και μεγάλες κοινότητες Ρομά. Μια εγκληματική ρατσιστική πολιτική που δεν αφορά μόνο τους ίδιους τους πρόσφυγες και τους μετανάστες αλλά το σύνολο του πληθυσμού καθώς ο ιός σε αντίθεση με την κυβέρνηση, δεν αναγνωρίζει χρώμα, καταγωγή, θρησκεία.

Ξεδιπλώνεται η καμπάνια 20M

Με διαδικτυακές εκδηλώσεις στη Δράμα, στον Πειραιά, Ανατολική Θεσσαλονίκη, Πετράλωνα, Περιστερί και Μαρούσι αλλά και με μια δυναμική συγκέντρωση μπροστά από το στρατόπεδο του Ελαιώνα συνεχίστηκε αυτό το Σαββατοκύριακο η καμπάνια για τη Διεθνή Μέρα Δράσης ενάντια στον Ρατσισμό και τον Φασισμό στις 20 Μάρτη.

Στα πάνελ των ομιλητών βρέθηκαν δάσκαλοι και καθηγητές, δικηγόροι, γιατροί, συνδικαλίστριες, πανεπιστημιακοί, πρόσφυγες από τα καμπ, φοιτητές, δημοτικοί σύμβουλοι και εκπρόσωποι συλλόγων γονέων. Μεγάλος αριθμός παρακολούθησαν τις συζητήσεις μέσω zoom και εκατοντάδες ακόμα μέσω της σελίδας της ΚΕΕΡΦΑ στο Facebook.

Κοινό παρονομαστή όλων των ομιλιών και παρεμβάσεων αποτέλεσαν τόσο η επιθετική ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης μέσω των αποκλεισμών των προσφύγων από την πρόσβαση σε εκπαίδευση, Υγεία και ανθρώπινες συνθήκες ζωής και στέγασης όσο και η σημασία της 20 Μάρτη ως κεντρικής μάχης ενάντια σε αυτές τις πολιτικές. Οι εκδηλώσεις κατέληξαν σε προγράμματα δράσης με εξορμήσεις και πικετοφορίες σε γειτονιές και σε στρατόπεδα προσφύγων, που δημοσιεύουμε στη σελίδα 17.

Στην εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ Βορείων Αθήνας μεταξύ των ομιλητών ήταν ο **Τζαχέντ**, πρόσφυγας από τη Μαλακάσα: “Είμαι στην Ελλάδα από τον Δεκέμβρη του 2019 και μόλις τον Γενάρη του 2021 κατάφερα να πάρω κάρτα αιτούντος και ΠΑΑΥΠΑ. Έχω σπουδάσει ιατρική και έχω στείλει το βιογραφικό μου σε δεκάδες θέσεις, καθώς και το πτυχίο μου στο Υπουργείο Παιδείας αλλά δεν έχω λάβει καμία απάντηση. Στο στρατόπεδο έχουμε οργανώσει τάξεις σε κοντέινερ, με πρόγραμμα αγγλικών, υπολογιστών κ.ά και διδάσκουμε οι ίδιοι. Τα μικρά παιδιά πήγαν σχολείο για λιγότερο από 2 εβδομάδες φέτος. Αν και υπάρχουν πολλά μαθήματα και τα παιδιά μαθαίνουν πολλά τώρα μας ζητάνε να παρακολουθούν online. Αυτό δεν γίνεται στο στρατόπεδο. Μαθαίνω ότι η κυβέρνηση έκανε προσλήψεις στην αστυνομία. Αυτός ο πόλεμος όμως δεν είναι πόλεμος που γίνεται με τα όπλα, είναι πόλεμος στη σφαίρα της βιολογίας, άρα η άμυνά μας είναι οι προσλήψεις στους γιατρούς. Θα στηρίξω την 20 Μάρτη και θα διαδηλώσω κι εγώ για ανοιχτές πόλεις”.

Η **Μαρία Μπολοβίνα** κοινωνική λειτουργός και ψυχαναλύτρια στο ΨΝΑ Δρομοκαΐτειο ομιλήτρια στην εκδή-

λωση των τοπικών ΚΕΕΡΦΑ Πετράλων-Θησείου-Ταύρου και Νέου Κόσμου-Κουκακίου είπε μεταξύ άλλων πως: “Από το 2019 έχουμε γίνει μάρτυρες μια θεσμικής στιγματοποίησης των προσφύγων σε επίπεδο υπηρεσιών και νομοθέτησης. Το 2019 καταργήθηκε από τη μία το ΚΕΘΕΑ, μια πολύ σημαντική δομή για την απεξάρτηση των τοξικοεξαρτημένων ανθρώπων και από την άλλη σταμάτησε η έκδοση ΑΜΚΑ για τους αιτούντες ασύλου. Αποκλείστηκαν από μια σειρά από επιδόματα τροποποιώντας τα κριτήρια λήψης τους”. Συνέχισε μιλώντας για το πώς η διαχείριση της πανδημίας έχει εκτοξεύσει τις ψυχικές διαταραχές και τις εξαρτήσεις. “Η κλινική κατάθλιψη ξέρουμε πως αγγίζει τουλάχιστον το 13% ενώ στα λύματα της Ψυτάλλειας έχει βρεθεί τετραπλασιασμός ιχνοστοιχείων από ψυχοτρόπα”. Έκλεισε την ομιλία της με παραδείγματα από το πώς τα κινήματα για τα δικαιώματα των ομοφυλοφίλων και το Black Lives Matter έχουν “εξελιξει τις ίδιες τις επιστήμες” αναγκάζοντας το μεγαλύτερο συνέδριο του Ιατρικού Συλλόγου της Αμερικής να βγάλει την ομοφυλοφιλία από τον κατάλογο των ψυχικών διαταραχών και αντίστοιχα την Αμερικάνικη Ψυχιατρική Εταιρεία να ζητήσει συγγνώμη από τους μαύρους

για τις ρατσιστικές συμπεριφορές που έχουν αντιμετωπίσει.

Παραβίαση

Στη συνέχεια ο **Ευάγγελος Παπακωνσταντίνου**, δικηγόρος στα καμπ Ελαιώνα και Μαλακάσας μίλησε για την συστηματική “παραβίαση της αρχής της μη επαναπροώθησης στην Ελλάδα και στο εξωτερικό” που έχει γίνει όπως είπε «επίσημη κρατική πολιτική η οποία δεν είναι ανεξάρτητη από το πως η Ευρωπαϊκή Ένωση διαχειρίζεται το προσφυγικό”. Μίλησε στη συνέχεια για “το παιχνίδι με τις λέξεις” που επιχειρείται με τις κατηγοριοποιήσεις σε ευάλωτους και μη ευάλωτους πρόσφυγες, σε προσφυγικό και μεταναστευτικό πρόβλημα αλλά και την “βάπτιση” χωρών όπως η Λιβύη σε “ασφαλείς χώρες”. Σύμφωνα με τον δικηγόρο ακόμα και η έννοια της αλληλεγγύης έχει χάσει το νόημα της όταν χρησιμοποιείται από την ΕΕ καθώς ως “δοκιμαζόμενος” παρουσιάζεται πλέον όχι ο πρόσφυγας αλλά η ίδια η ΕΕ. “Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την εργαλειοποίηση των προσφύγων ως εχθρό, “άλλο” και εθνικό κίνδυνο, ενισχύοντας έτσι την ακροδεξιά και τους φασίστες”.

Στην εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ Ανατολικής Θεσσαλονίκης, ο πανεπιστημιακός **Γιώργος Τσιάκαλος** έδωσε την πραγματική εικόνα των μεταναστευτι-

20 Μάρτη Διαδηλώσεις πανελλαδικά

Αθήνα: Ομόνοια 3μμ

Θεσσαλονίκη:

Άγαλμα Βενιζέλου 12μεσ

Πάτρα: πλ. Γεωργίου 12μεσ

Γιάννινα: Περιφέρεια 12μεσ

Βόλος: πλ. Αγίου Νικολάου 1μμ

Χανιά: πλατεία Αγοράς 12μεσ

Ηράκλειο: πλ. Ελευθερίας 12μεσ

Ξάνθη: κεντρική πλατεία 12μεσ

κών ροών στην Ευρώπη. “Σύμφωνα με τα στοιχεία των ευρωπαϊκών στατιστικών υπηρεσιών η Ευρώπη έχει 447 εκατομμύρια κατοίκους εκ των οποίων μόνο το 0,6% είναι πρόσφυγες. Οι αντίστοιχοι αριθμοί στο Λίβανο είναι 13,4%, στην Ιορδανία 6,4% ... ακόμα και στην Αιθιοπία είναι 0,7%. Το 2019 ήρθαν στην ΕΕ 2.200.000 μετανάστες εκ των οποίων οι 900.000 έφυγαν για αλλού. Έμειναν δηλαδή 1.300.000, αριθμός απαραίτητος για να αντισταθμιστεί η μείωση του Ευρωπαϊκού πληθυσμού κατά 500.000 την ίδια περίοδο.» Την ίδια σχεδόν περίοδο, συνέχισε, «πήραν άδεια παραμονής περίπου 760.000 Ουκρανοί και άλλες 100.000 από την Κίνα. Η Ευρώπη τους δέχτηκε ακριβώς γιατί τους χρειάζεται, κάποιους σαν ειδικευμένους και άλλους σαν ανειδίκευτους εργάτες. Στη Μεσόγειο όμως από όπου πέρασαν μόνο 100.000 άνθρωποι, υπήρχαν πλοία της FRONTEX, του ΝΑΤΟ και των λιμενικών δυνάμεων για να τους αποτρέψουν». Κατέληξε λέγοντας πως “φαίνεται ότι η ΕΕ εφαρμόζει μια ρατσιστική πολιτική που αποκλείει αυτούς που βομβαρδίζει και στους οποίους έφερε τη ‘δημοκρατία και την ασφάλεια’”.

Από τη **Δράμα**, όπου πρόσφατα αστυνομικοί του ΠΡΟΚΕΚΑ στο **Παρανέστι** χτύπησαν βίαια μετανάστες επειδή διαμαρτυρήθηκαν, ο **Δημήτρης Ζώτος**, δικηγόρος των θυμάτων είπε πως “στο Παρανέστι κρατούνται άνθρωποι που δεν έχουν κάνει κανένα αδίκημα, δεν τους έχει δικάσει κανένα δικαστήριο και δεν γνωρίζουν καν τον χρόνο τον οποίο θα κρατηθούν. Βρίσκονται εκεί με μια απλή απόφαση ενός αστυνομικού διευθυντή. Με νομικίστικα κόλπα μπορεί ο ανώτερος χρόνος να φτάσει και τους 36 μήνες. Οι λόγοι κράτησης έχουν διευρυνθεί με το νόμο 4636 του '19 έτσι ώστε η κράτηση να αποτελεί πλέον τον κανόνα.”

Ο **Γιάννης Πατζανακίδης**, επίσης δικηγόρος συμπλήρωσε πως “με βάση τον νόμο, ο αστυνομικός διοικητής υποκαθιστά τον δικαστή. Η δυνατότητα προσφυγής του κρατούμε-

νου υπάρχει, αλλά θα πρέπει να του οριστεί δικηγόρος. Ο κατάλογος της δωρεάν νομικής βοήθειας στη Θράκη περιλαμβάνει όμως μόνο δύο δικηγόρους και άρα οι περισσότεροι μένουν ακάλυπτοι”. Ανέφερε δε την εξοργιστική περιπέτεια ενός κρατούμενου, υπηκόου Αλβανίας, ο οποίος βρισκόταν για 26 χρόνια στην Ελλάδα από ηλικία 9 μηνών, με πατέρα ο οποίος έχει λάβει ελληνική υπηκοότητα και με κόρη και σύζυγο Ελληνίδες, ο οποίος βρέθηκε να κρατείται γιατί δεν είχε μπορέσει να ανανεώσει την άδεια παραμονής του.

Προσφυγόπουλα στα σχολεία

Ο **Γιώργος Γαλάνης** μέλος του Συλλόγου Δασκάλων Πειραιά “Η Πρόσδος” μίλησε στην εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ Πειραιά και θύμισε τις μάχες που έδωσε το εκπαιδευτικό κίνημα το 2016-17 για να πάνε τα προσφυγόπουλα στα σχολεία, συγκροτώντας ένα πλατύ μέτωπο στις γειτονιές του Πειραιά. “Η αντιπαράθεση ήταν σκληρή και δεν έγινε μόνο με ιδεολογικούς όρους αλλά και με σωματικούς” είπε θυμίζοντας τις σκηνές με τους δασκάλους που είχαν πετάξει έξω το Λαγό από ένα σχολείο. Έτσι “την επόμενη σχολική χρονιά τα παιδιά αυτά έρχονταν κανονικά στο σχολείο, με μισθωμένα λεωφορεία και παρακολουθούσαν μαθήματα στις τάξεις υποδοχής”. Στη συνέχεια μίλησε για τα τμήματα υποδοχής που λειτουργούν στην ευρύτερη περιοχή για τα παιδιά από το στρατόπεδο του Σχιστού και άλλων προσφύγων αλλά και Ρομά. “Φαίνεται πως η εκπαίδευση αυτών των παιδιών είναι πολύ καλύτερα από ότι στις άλλες διευθύνσεις και στα άλλα καμπ. Το φετινό σχολικό έτος τα προσφυγόπουλα αντί για 6 μήνες έχουν παρακολουθήσει 33 μέρες μαθημάτων λόγω των κλεισμάτων και άλλων γραφειοκρατικών διαδικασιών. Δεν υπάρχει κανένα ενδιαφέρον για την πρόσβαση τους στην τηλεεκπαίδευση. Στα πλαίσια των ευρωπαϊκών πολιτικών για το προσφυγικό η ελληνική κυβέρνηση των Άδωνι και Βορίδη είναι στο χειρότερο δυνατό σημείο αφού η λογική τους είναι ‘να τους κάνουμε τη ζωή πατί-νι’”, σημείωσε. “Στις λαϊκές γειτονιές του Πειραιά αυτά τα παιδιά δεν αποτελούν πλέον ούτε θέμα συζήτησης, ούτε πρόβλημα για τους γονείς. Κανένας σύλλογος γονέων ή μεμονωμένος γονιός δεν έχει θέσει κάποιο θέμα. Αυτή η νίκη δεν είναι μόνιμη. Μένει να διεκδικήσουμε ίσα δικαιώματα για αυτά τα παιδιά. Αυτές οι συζητήσεις συμβάλλουν σημαντικά σε αυτή την κατεύθυνση”.

Δημήτρης Δασκαλάκης

14/2, Εξόρμηση τηςΚΕΕΡΦΑ και μελών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στον Ελαιώνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Στο πλευρό των προσφύγων

Την Κυριακή 14/2 μέλη της ΚΕΕΡΦΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ πραγματοποίησαν συγκέντρωση στο στρατόπεδο προσφύγων του Ελαιώνα, στα πλαίσια της καμπάνιας για τη Διεθνή Μέρα Δράσης ενάντια στο Ρατσισμό στις 20 Μάρτη. Παρά τις άσχημες καιρικές συνθήκες, τα μέλη της ΚΕΕΡΦΑ υποδέχτηκαν πρόσφυγες με τα παιδιά τους, φωνάζοντας συνθήματα όπως azadi – freedom και «θέλουμε χαρτιά».

Τους μοιράστηκε μαζικά η εφημερίδα με την οποία οργανώνεται η καμπάνια με κείμενα σε 6 διαφορετικές γλώσσες και διαβά-

στηκαν αποσπάσματα της στη ντουντούκα από τους ίδιους τους πρόσφυγες.

Οι αντιπροσωπείες παρέδωσαν ρούχα και παιχνίδια που είχαν συλλέξει σε παιδιά πολλά εκ των οποίων ήταν ξυπόλητα ενώ από τη ντουντούκα μίλησε ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, η Ντίνα Γκαρανέ από τη Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας η οποία και διάβασε το ψήφισμα για πρόσβαση των προσφυγόπουλων στα σχολεία καθώς και εκπρόσωποι των προσφύγων.

Βίκυ Βρακά

Δώστε στέγη

Ο Μηταράκης πετάει στο δρόμο, μέσα στη παγωνιά, οικογένειες προσφύγων, με δεκάδες γυναίκες και παιδιά ανάμεσα τους ακόμη και βρέφη, σύμφωνα με ανακοίνωση που εξέδωσε η ΚΕΕΡΦΑ στις 13 Φλεβάρη. Η κυβέρνηση αποφάσισε αιφνιδιαστικά να κάνει έξωση σε οικογένειες Ιρακινών και Σύριων από τις εστίες τους στην Ηλιόχαρη στους Άγιους Θεοδώρους επειδή χαρακτηρίστηκαν πρόσφυγες! Η απάνθρωπη συλλογιστική τους δεν έλαβε καν υπόψη ότι στη συγκεκριμένη δομή διαμένουν κατά βάση άτομα που ανήκουν σε ευπαθείς ομάδες.

Οι πρόσφυγες, σύμφωνα με την ΚΕΕΡΦΑ, “αφού δεν έχουν καμία δυνατότητα να μετακινηθούν καθώς έχουν χάσει και το δικαίωμα στο επίδομα, βρέθηκαν σε σκηνές στην άκρη του δρόμου μέσα στο ψύχος. Έντεκα οικογένειες από τη Συρία και το Ιράκ, με γυναίκες και παιδιά, με άτομα με αναπηρία, είναι στον δρόμο εδώ και τέσσερις ημέρες. Η κυβέρνηση αντί να βρει χώρους να στεγάσει τους χιλιάδες άστεγους εν μέσω πανδημίας και ψύχους δημιουργεί νέους άστεγους... στερεί το δικαίωμα σε ασφαλή στέγη αντί να κρατήσει ανοικτά τα ξενοδοχεία δίνοντας δουλειά σε άνεργους ξενοδοχοϋπάλληλους”.

Καταλήγει απευθυνόμενη στην κυβέρνηση, τον υπουργό Μετανάστευσης Νότη Μηταράκη και τον υφυπουργό Πολιτικής Προστασίας Νίκο Χαρδαλιά: “Απαιτούμε την μετακίνηση των οικογενειών σε ασφαλή, ζεστό και ανθρώπινο χώρο, άμεσα”.

ΤΖΑΒΕΝΤ ΑΣΛΑΜ Θα είμαστε μαζί στις 20Μ

Τη Δευτέρα 8 Φεβρουαρίου εκδόθηκε η απόφαση της Τριμελούς Επιτροπής Προσφυγών που εξέταζε σε δεύτερο βαθμό την αίτηση διεθνούς προστασίας του Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρου της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος «Η Ενότητα». Η αίτηση έγινε δεκτή αναγνωρίζοντας του το προσφυγικό καθεστώς.

Το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες, που στήριξε νομικά στο στάδιο της Επιτροπής Προσφυγών τον Τζαβέντ Ασλάμ, λέει σε ανακοίνωση του για αυτόν πως “βρίσκεται στην Ελλάδα τα τελευταία 26 χρόνια και έχει γίνει ευρύτερα γνωστός για τους πολύχρονους και μαχητικούς του αγώνες ενάντια στη ρατσιστική και φασιστική βία, καθώς και την ευρύτερη κοινωνική του δράση. Λόγω της στοχοποίησής του από τις αρχές της χώρας καταγωγής του ο Τζαβέντ Ασλάμ αντιμετώπισε για περισσότερα από 15 χρόνια τον κίνδυνο έκδοσής του στο Πακιστάν, ενώ ακόμη και σήμερα αναζητείται από τις αρχές της πατρίδας του ως το πλέον καταζητούμενο πρόσωπο από το Πακιστάν στην Ελλάδα ...”.

Και συνεχίζει: “Η αναγνώριση του Τζαβέντ Ασλάμ ως πρόσφυγα αποτελεί δικαίωση για τον ίδιο όσο και τους ανθρώπους, κινήματα και οργανώσεις που στάθηκαν αλληλέγγυοι στον αγώνα του, ...και ενόψει της προσπάτης Κοινής Υπουργικής Απόφασης των Υπουργών Εξωτερικών και Μετανάστευσης & Ασύλου που περιλαμβάνει το Πακιστάν

στη λίστα με τις Ασφαλείς Χώρες Καταγωγής...” Η συγκεκριμένη ΚΥΑ που δημοσιεύθηκε πριν από δύο εβδομάδες είναι σκανδαλώδης. Όπως αναφέρει η απόφαση της επιτροπής, στο Πακιστάν “τουλάχιστον 44 άνθρωποι καταδικασμένοι σε θάνατο εκτελέστηκαν το 2017 εκ των οποίων 37 μετά από δίκες σε στρατοδικεία.”

Η αιτιολόγηση της απόφασης της Επιτροπής είναι σαφής: «...δεδομένης της, σύμφωνα με τα εκτεθέντα, αποδεδειγμένης πολιτικής και συνδικαλιστικής δραστηριότητας του προσφεύγοντος και των πολιτικών πεποιθήσεων του, καθώς και της προκαλούμενης δυσανάλογης βλάβης του από τις σε βάρος του ενέργειες των Αρχών του Πακιστάν, κρίνεται ότι ο προσφεύγων πρέπει να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας, δεδομένου ότι υφίσταται κίνδυνος σε βάρος του για πολιτικούς λόγους”.

Ο Τζαβέντ Ασλάμ πρωτοστατεί στα κινήματα για πάνω από 15 χρόνια. Από την αποκάλυψη των απαγωγών των Πακιστανών το 2005, την απεργία στη Γενική Ανακύκλωση το 2015 μέχρι τη δίκη της ΧΑ, και τις διαδηλώσεις στα φραουλοχώρα της Μανωλάδας και στο φράχτη του Έβρου. Για αυτούς τους αγώνες του στοχοποιείται και από την κυβέρνηση και από την Πακιστανική πρεσβεία.

Ο ίδιος ο Τζαβέντ δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη πως “Η απόφαση της επιτροπής είναι μια ακόμα νίκη για το αντιρατσιστικό κίνημα και θα είμαστε όλοι μαζί στους δρόμους στις 20 Μάρτη.”

Τι έγινε στην Ορεστιάδα;

Όταν τον περασμένο Μάρτη οι πρόσφυγες προσπαθούσαν να περάσουν τα σύνορα του Έβρου, η κυβέρνηση ξεδίπλωσε όλο το ισλαμοφοβικό και ρατσιστικό της οπλοστάσιο. Κυβερνητικά στελέχη μιλούσαν για “λαθρομετανάστες με κορονοϊό». Έβαζαν τους μπάτσους πλάι πλάι με οπλισμένους “αγανακτισμένους” φασίστες να φυλάνε τα σύνορα. Μιλούσαν για fake news όταν τα διεθνή μέσα ενημέρωσης μιλούσαν για νεκρούς.

Και έρχονται τώρα να καταδικάσουν την επίθεση που δέχτηκε ο Μηταράκης στην Ορεστιάδα πριν λίγες μέρες από ακροδεξιά στοιχεία καθώς η κυβέρνηση σχεδιάζει στρατόπεδο συγκέντρωσης προσφύγων στην περιοχή. Φαίνεται πως όταν οι πέτρες έπεφταν πάνω στα κεφάλια των προσφύγων ήταν καλές αλλά τώρα που γύρισαν στον υπουργό έγιναν επικίνδυνες. Στην πραγματικότητα η κυβέρνηση έδωσε τις πλάτες στην ακροδεξιά.

Το ΣΕΚ και το DSIP, η αδερφή του οργανισμού στην Τουρκία λέγανε σε κοινή τους ανακοίνωση τον περασμένο Μάρτη πως “Το συμφέρον των εργατών σε Τουρκία και Ελλάδα δεν είναι με τον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ ή της Ρωσίας, ή με την ΕΕ, με τα αφεντικά της Ελλάδας και της Τουρκίας. Είναι με τη διεθνή εργατική αλληλεγγύη με όλους τους πρόσφυγες και αυτή την στιγμή ιδιαίτερα με τους πρόσφυγες από τη Συρία.

Καλούμε τις κυβερνήσεις της Ελλάδας και της Τουρκίας να σταματήσουν τις πολεμικές εντάσεις στην Ανατολική Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή και να εγκαταλείψουν τις περιπέτειες που θέτουν σε κίνδυνο τις ζωές απλών ανθρώπων. ... Πρέπει να σταματήσουν άμεσα οι πολιτικές που ωθούν τους πρόσφυγες στη φρίκη και το θάνατο σε στεριά και θάλασσα! Απαιτούμε το άνοιγμα των συνόρων Τουρκίας-Συρίας για τους εκατοντάδες χιλιάδες που προσπαθούν να φύγουν από το Ιντλίμπ και το στήμαμα των πολιτικών της ΕΕ και της Ελλάδας που είναι σχεδιασμένες για το φράξιμο του δρόμου στους πρόσφυγες. Οι πρόσφυγες που προσπαθούν να γλυτώσουν από τον πόλεμο πρέπει να έχουν το δικαίωμα να μείνουν στην Ελλάδα και την Τουρκία αν το θελήσουν και να πάνε σε οποιαδήποτε άλλη χώρα αν το επιθυμούν”.

Η εμπειρία του κινήματος αλληλεγγύης στους πρόσφυγες το 2015 δεν είναι μακριά. Η αντιρατσιστική πλειοψηφία που τους αγκάλιασε και τους υποδέχτηκε τότε είναι εδώ και είναι ακόμα πιο δυνατή. Είναι αυτή που πέταξε έξω τη ΧΑ από τη Βουλή και την έβαλε φυλακή. Το αίτημα για να κλείσουν τα λεγόμενα ΚΥΤ (κέντρα υποδοχής και ταυτοποίησης, στην πράξη νέες Μόριες) και να εξασφαλιστούν ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης στις πόλεις για τους πρόσφυγες είναι δεμένο με την πάλη για να μην ανασυνταχθούν οι φασίστες.

Δ.Δ.

24ωρη πανελλαδική απεργία προκήρυξε η Ομοσπονδία των Τελωνιακών – ΟΤΥΕ, μετά από ομόφωνη απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής, την Τετάρτη 17/2, ημέρα συζήτησης του σχεδίου νόμου για το Ειδικό Μισθολόγιο της ΑΑΔΕ στην Ολομέλεια της Βουλής. Διεκδικούν την απόσυρση του νομοσχεδίου και την αποχώρηση της Τελωνειακής Υπηρεσίας από την ΑΑΔΕ και την ένταξή της στο Υπουργείο Οικονομικών.

«Έχει διαμορφωθεί μια κρίσιμη κατάσταση στον χώρο του ΥΠΟΙΚ με την ουσιαστική ιδιωτικοποίηση βασικών κλάδων του Υπουργείου, όπως οι εφοριακοί και τελωνιακοί. Με τη μετατροπή των εργασιακών σχέσεων από δημοσίου σε ιδιωτικού δικαίου αλλάζουν όλες τις εργασιακές σχέσεις», τόνισε ο **Σπύρος Κουλούρης**, από το Γενικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας Τελωνιακών. «Κατεβάζουν νομοσχέδιο με το Ειδικό Μισθολόγιο, που συνδυάζεται με την αξιολόγηση, την οποία απέρριψαν συντριπτικά οι συνάδελφοι με την απεργία-αποχή. Το Ειδικό Μισθολόγιο προβλέπει εφόσον συμμετέχουμε στην αξιολόγηση να λαμβάνουμε ειδική αμοιβή ανάλογα με τη βαρύτητα της θέσης που θα καταλάβουμε μετά από μια νεφελώδη διαδικασία. Άρα μιλάμε για διαφοροποιημένες αμοιβές που θα δημιουργήσουν ανταγωνισμό των συναδέλφων, συνθήκες εργασιακής ζούγκλας σε δη-

Απεργία στα Τελωνεία

μόσιες υπηρεσίες που είναι οι κατ' εξοχήν χώροι που αν δεν συνεργάζονται οι εργαζόμενοι δεν παράγεται αποτέλεσμα. Θα σημαίνει απόλυτη τρομοκρατία και πλήρη αυθαιρεσία από την εκάστοτε διοίκηση.

Απεργιακό πρόγραμμα

Η κυβέρνηση ενώ μας έχει βάλει σε καραντίνα, ψηφίζει τα πάντα. Μπροστά στην ψήφιση του νομοσχεδίου, τα όργανα των Ομοσπονδιών μας χρειάζεται να καθορίσουν ένα απεργιακό πρόγραμμα από κοινού, ώστε να αποσυρθεί το νομοσχέδιο για το Ειδικό Μισθολόγιο και ενάντια στις δρομολογημένες ιδιωτικοποιήσεις. Έχουμε να κάνουμε με τη χειρότερη κυβέρνηση των τελευταίων δεκαετιών, αλλά το βλέπεις από τη μαζικότητα των κινητοποιήσεων ότι οι μέρες τους είναι λίγες».

Είχε προηγηθεί συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Οικονομικών από το **Συντονιστικό για τη μισθολογική εξομείωση σε ΑΑΔΕ και ΥΠΟΙΚ** την Πέμπτη 11/2. «Ίση αμοιβή για ίση εργασία» έγραφε το πανό του Συντονιστικού.

«Είμαστε εδώ γιατί ζητάμε την απόδοση της προσωπικής διαφοράς για

όλους τους νεότερους εργαζόμενους στην ΑΑΔΕ και το ΥΠΟΙΚ, ώστε να εξομοιωθούν οι μισθοί με τους υπόλοιπους», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Γρηγόρης**, εργαζόμενος στο Υπουργείο Οικονομικών. Υπάρχει μια συνολικότερη επίθεση που έχει σκοπό να απαξιώσει περισσότερο τον κλάδο και όχι να τον ενισχύσει. Οι κινήσεις της κυβέρνησης φέρνουν τη δράση του κόσμου. Η μαζική κινητοποίηση των καλλιτεχνών πιο πριν και των φοιτητών μετά, μας δίνει αέρα και μας για να προχωρήσουμε. Σε μια κοινωνία που στο σύνολό της διεκδικεί, μπορούμε όλοι μας να κερδίσουμε πιο εύκολα».

M.N.

Ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης** διακινεί ψήφισμα ενάντια στη στοχοποίηση της Τιάνας Ανδρέου, συνδικαλίστριας εκλεγμένης στο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας Συλλόγων Υπουργείου Οικονομικών (ΟΣΥΟ) και αναπληρωματικό μέλος Δ.Σ. στο Σύλλογο Εργαζομένων της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Υπογράφεται ήδη από σωματεία σε όλη τη χώρα όπως ΣΕΛΜΑ, ΠΣΕΦΑ, Πανελλήνιος Σύλλογος Υπαλλήλων Εθν. Στατιστικής Υπηρεσίας, Σύλλογος Εργαζ. Νοσ. Άγιος Σάββας.

Το ψήφισμα αναφέρει ότι: «Πρόσφατα κι ενόσω βρισκόταν σε αναρωτική άδεια της ανακοινώθηκε ότι μετακινείται από τη θέση στην οποία εργάζεται ως γραμματέας τα τελευταία 5,5 χρόνια σε άλλη διεύθυνση σε αντικείμενο παντελώς άσχετο με την εργασιακή της εμπειρία λόγω "υπηρεσιακών αναγκών". Στην πραγματικότητα η συνάδελφος μετακινήθηκε καθ' υπόδειξη του νέου της προϊσταμένου ο οποίος ζήτησε και μεθόδευσε την μετακίνησή της επειδή όπως ισχυ-

“Αδικαιολόγητες απουσίες” οι συνδικαλιστικές άδειες!

ρίζεται εγγράφως κιόλας η συνάδελφος απουσίαζε αδικαιολόγητα από την εργασία της χωρίς να τον ενημερώνει.

Οι απουσίες αυτές παραδόξως δεν είναι καθόλου αδικαιολόγητες αλλά είναι ημέρες κατά τις οποίες η συνάδελφος έκανε χρήση συνδικαλιστικής άδειας όπως άλλωστε δικαιούται από το νόμο 1264 ο οποίος είναι σε ισχύ και πρέπει να παλέψουμε για να παραμείνει έτσι.

Σε μία περίοδο που η κυβέρνηση ετοιμάζει το νέο νομοσχέδιο που χτυπάει το συνδικαλισμό και την απεργία, δεν μπορούμε να επιτρέψουμε τέτοιες αυθαίρετες ερμηνείες των συνδικαλιστικών νόμων που αποκαλούν το κατοχυρωμένο δικαίωμα της συνδικαλιστικής άδειας “αδικαιολόγητη απουσία” και σπεύδουν να καταργήσουν το νόμο πριν καν το καταφέρει η κυβέρνηση».

ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ

Αναβολή για τις 26/10/2021 πήρε η δίκη των τεσσάρων δημοτικών συμβούλων Ν. Σοφιανού, Ε. Πορτάλιου, Σ. Αγγελίδου και Π. Κωνσταντίνου, ύστερα από μήνυση εναντίον τους για συκοφαντική δυσφήμιση, από τον αρχιμανδρίτη Προκόπιο Μπούμπα, πρώην πρόεδρο του Γηροκομείου Αθήνας. Ο Μπούμπας έχει καταδικαστεί σε 16 χρόνια κάθειρξη χωρίς αναστολή για απιστία και υπεξαίρεση σε βαθμό κακουργήματος.

Η «**Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας**» σε ανακοίνωση της καταγγέλει την απόφαση του Δημάρχου της Αθήνας **Κ. Μπακογιάννη** ο οποίος «χρησιμοποιώντας νομικίστικα τεχνάσματα, τάχθηκε στο πλευρό της προσωρινής διοίκησης του ακροδεξιού **Ζώη Κολιού**» νομιμοποιώντας την στο βωμό των πολιτικών σκοπιμοτήτων της δεξιάς πολυκατοικίας δηλαδή των συνεργασιών του Μπακογιάννη με την ακροδεξιά.

ΠΕΙΡΑΪΚΗ

Η απόφαση που έβγαλε το δικαστήριο μετά την αίτηση αναστολής των ασφαλιστικών μέτρων που κατέθεσε η COSCO ώστε να συνεχίσει να ρυπαίνει τη θάλασσα και να καταστρέφει την Πειραιϊκή, ήταν να συνεχιστούν τα έργα υπό προϋποθέσεις.

Η **Δήμητρα Βήνη**, κοινοτική σύμβουλος Α' κοινότητας Πειραιά σε ανάρτησή της γράφει ότι το δικαστήριο «έβαλε μόνο όρους σχετικά με τη ρύπανση από το κесόν πάρα το γεγονός ότι κι οι δύο εταιρείες COSCO και ΤΕΚΑΛ αρνήθηκαν ότι υπήρξε ρύπανση. Περιμένουμε το κανονικό δικαστήριο των ασφαλιστικών μέτρων και ενεργοποιούμε τις δυνάμεις μας

για να μην περάσουν οι παρανομίες τους που είναι πάρα πολλές».

«Με αποκάλυπτη θρασύτητα η COSCO ισχυρίζεται ότι τα κέρδη της είναι πιο σημαντικά από την ιστορική κληρονομιά, το περιβάλλον, την υγεία και τη ζωή των κατοίκων της πόλης», τονίζει η **Ανταρσία στο Λιμάνι**. «Η πολιτική της κυβέρνησης Μητσοτάκη που τα δίνει όλα στους επενδυτές φίλους της και όλων των προηγούμενων που οργάνωσαν και υλοποίησαν το ξεπούλημα του ΟΛΠ, η στήριξη της Περιφέρειας και της δημοτικής αρχής του Πειραιά στα σχέδιά της, δίνουν το δικαίωμα στην κάθε COSCO να περιφρονεί με ωμότητα κάθε έννοια δημόσιου συμφέροντος».

Απεργία στα πλοία

Σε 48ωρη προειδοποιητική απεργία με προοπτική κλιμάκωσης προχωρούν 13 Ναυτεργατικά σωματεία στις 23-24 Φλεβάρη ενάντια στον νόμο 4714/2020 που ψήφισε η κυβέρνηση το περασμένο καλοκαίρι. Ο νόμος αυτός ουσιαστικά καταργεί τις συλλογικές συμβάσεις και ταυτόχρονα επιχειρείται αντιδημοκρατική παρέμβαση στις εκλογικές διαδικασίες των Σωματείων.

Η επίθεση στις συμβάσεις και στον συνδικαλισμό έχει στόχο να επιβληθούν εργασιακές συνθήκες με πολύ χαμηλότερους μισθούς και λιγότερα εργασιακά δικαιώματα. Στη συνάντηση που είχε αντιπροσωπεΐα των 13 Ναυτεργατικών σωματείων με τον Υπουργό Ναυτιλίας **Γ. Πλακιωτάκη**, ήταν πρόδηλη η πολιτική της κυβέρνησης που πετάει στις πλάτες των ναυτεργατών τα βάρη να κερδοφορήσουν οι πλοιοκτήτες.

Σύμφωνα με ανακοινώσεις των σωματείων, ο Υπουργός υπεραμύνθηκε της πολιτικής της κυβέρνησης καθώς σύμφωνα με τον ίδιο η συντριβή των ΣΣΕ και των δικαιωμάτων των Ναυτεργατών θα μπορέσουν να αυξήσουν τον αριθμό των πλοίων ελληνικής σημαίας, αναφέροντας μάλιστα προκλητικά ότι «τυπικά δεν ισχύει η ΣΣΕ του 2010 στα ποντοπόρα».

Δώρα στους εφοπλιστές

Η στήριξη στους εργοδότες της Ακτοπλοΐας δεν σταματάει εδώ. Εν μέσω πανδημίας, πήραν κονδύλι 65 εκατ. ευρώ, μείωση ΦΠΑ, απαλλαγή εργοδοτικών εισφορών στο NAT και ακόμα 42 εκατ. ευρώ για την άγνονη γραμμή. Επίσης, σύμφωνα με τον υπουργό, τα πρόστιμα για την καταπάτηση των δρομολογίων που εγκρίνει το Συμβούλιο Ακτοπλοϊκών Συγκοινωνιών πρέπει να μειωθούν δραστικά προς όφελος των εφοπλιστών και εις βάρος της ναυτικής νομοθεσίας και των ναυτεργατών. Τέλος, μεθοδεύουν να περάσει η ναυτική εκπαίδευση σε ιδιώτες, δηλαδή στους ίδιους τους εφοπλιστές, μέσω σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

«Από την άλλη (ο υπουργός) δήλωσε άγνοια για τους Ναυτεργάτες οι οποίοι βιώνουν συνθήκες μαζικής παρατεταμένης ανεργίας και περιμένουν να ζήσουν οι ίδιοι και οι οικογένειές τους με 534 ευρώ τα οποία, με ευθύνη YEN - Λιμεναρχείων - NAT - Οίκου Ναύτη, τους καθυστερούν έως και 5 μήνες την καταβολή του ειδικού επιδόματος λόγω covid-19!!!», τονίζει στην ανακοίνωσή της η **ΠΕΝΕΝ**. «Η ένταση και η κλιμάκωση του κυβερνητικού αυταρχισμού, η αστυνομοκρατία, τα "απαγορευτικά", η καταστολή αποτελούν τους κανόνες του παιχνιδιού που διαμορφώνει το αστικό σύστημα, η πολιτική τους να περάσει δια πυρός και σιδήρου και από αυτή την άποψη μας δείχνουν τα δόντια τους! Οι Ναυτεργάτες δεν πρέπει να υποκύψουν σε μια πολιτική που τους επιφυλάσσει την εξαθλίωση και την φτωχοποίηση προκειμένου να ξεπεράσει το κεφάλαιο την κρίση».

CHICK COREA

Μια αδιάκοπη μουσική αναζήτηση

Ένας εκπληκτικός πιανίστας (και όχι μόνο), ένας καινοτόμος που διεύρυνε τα όρια της τζαζ και της σύγχρονης μουσικής γενικότερα τα τελευταία 55 χρόνια, ένας καλλιτέχνης που επηρέασε εκατοντάδες μουσικούς από όλα τα μουσικά είδη σε όλον τον κόσμο και κατάφερε να κερδίσει 23 Grammy (ενώ προτάθηκε 60 φορές για να βραβευθεί). Αυτός ήταν ο Armando Anthony "Chick" Corea, που πέθανε την περασμένη βδομάδα.

Μεγάλωσε με τα ακούσματα των «κλασικών» της τζαζ του '40 και του '50 καθώς ο πατέρας του ήταν τρομπετίστας, ενώ μάθαινε παράλληλα κλασσικό πιάνο. Έκανε μουσικές σπουδές αλλά σύντομά τις εγκατέλειψε και άρχισε να διακρίνεται παίζοντας με ονόματα όπως οι Getz, Mann και Blue Mitchell.

Στα τέλη του '60 ο κόσμος ολόκληρος άλλαζε, το ίδιο και η μουσική. Δίπλα στη «νέα» τζαζ που ανέδειξε κορυφές σαν τον Τζον Κολτρέιν και έκφραζε την ριζοσπαστικοποίηση και την εξέγερση των μαύρων στις ΗΠΑ, ήρθε η Αρίθα Φράνκλιν να διεκδικήσει «Respect» και ο Τζέιμς Μπράουν που τραγουδούσε «Say it loud – I'm black and I'm proud». Πρωτοπόροι μουσικοί, όπως ο Μάιλς Ντέιβις, άρχισαν να συνδυάζουν την τζαζ με το funk, την soul, τον Τζίμι Χέντριξ και την ροκ, ψάχνοντας τρόπους να συνδεθούν με την νεολαία που χόρευε στους δρόμους και γέμιζε τα πάρκα και τα στάδια στις συναυλίες.

Το 1968, ο Chick Corea μπαίνει στην μπάντα του Ντέιβις. «Η ιδέα της επικοινωνίας με το κοινό, έγινε σημαντική για μένα εκείνη την εποχή... Μέχρι τότε διασκέδαζα παίζοντας απλά πιάνο χωρίς να παρατηρώ ότι αυτό που έκανα είχε επιπτώσεις στους άλλους», δήλωνε χρόνια μετά. Και η επικοινωνία έγινε εκρηκτική. Το ηλεκτρικό πιάνο αντικαθιστά το ακουστικό, ο ήχος γίνεται πιο ηλεκτρικός, περιοδείες και συναυλίες που συγκεντρώνουν χιλιάδες και άλμπουμ σαν το Bitches Brew που εγκαι-

νιάζουν τη στροφή στις νέες μορφές της τζαζ που θα κυριαρχήσουν το '70.

Το 1972, μέσα από το σχήμα Return to Forever ο Corea και οι συνεργάτες του δημιουργούν το fusion (σύντηξη), με κομμάτια όπως το «Spain» και το «500 miles high» να αποτελούν έκτοτε τζαζ-στάνταρντς. Το συγκρότημα ξεκίνησε παίζοντας latin κυρίως φόρμες αλλά γρήγορα αγκάλιασε και τη ροκ.

Αυτή η διαρκής κίνηση, η συγχώνευση διαφορετικών μουσικών ειδών, η εναλλαγή ακουστικού και ηλεκτρικού ήχου, χαρακτηρίζει τον Chick Corea σ' όλη του τη διαδρομή. Από το Now he sings, now he sobs του 1968, ένα σημείο αναφοράς για το σύγχρονο τρίο τζαζ πιάνο, μέχρι τις πιο avant-garde αναζητήσεις του με τους Circle στις αρχές του '70. Από τις σόλο προσπάθειες του λίγο αργότερα (Improvisations Vols 1 και 2) μέχρι τις ηχογραφήσεις του ως session μουσικός με πολλά μεγάλα ονόματα. Από τους ElektriK Band το '80 (αλλά και το Akoustic Trio σαν αντίβαρο) μέχρι τις αναζητήσεις του στην κλασική μουσική. Στο πιο πρόσφατο άλμπουμ του, το live σόλο δίσκο του 2020 αναδεικνύει το μεγαλείο ενός μουσικού που μπορεί να κάνει τους Mozart, Scarlatti και Chopin να ακούγονται όπως οι Monk, Evans και Jobim, να συνδυάζει την κλασική με την bebop, το latin, την ατονική.

Η ανοιχτή και ισότιμη συνεργασία με πλήθος άλλων μουσικών, αξίζει ιδιαίτερη αναφορά. Τα «έυκολα» ντουέτα μαζί με τον βιμπραφωνίστα Gary Burton ή τον Herbie Hancock, αλλά και τα πιο ασυνήθιστα με τον Bobby McFerrin (πιάνο – φωνή) ή τον Bela Fleck (πιάνο – μπάντζο).

Ο Chick Corea άλλαξε το τοπίο, αξίζει να τον θυμόμαστε με τα δικά του λόγια: «Η μουσική και η τέχνη είναι ένα είδος αντίδοτου στην σκοτεινή πλευρά της ζωής, είναι χαρά μου να το παραδίδω κάθε φορά που παίζω.»

Γιάννης Σηφακάκης

Όρτσα τα πανιά Αντώνη

«Ήθελα να γίνω από μικρό παιδί μηχανοδηγός στα τρένα και να ταξιδεύω με τρένο και όλο να φεύγω, να μη γυρίζω. Πολλές φορές πιτσιρίκος κατέβαινα στον Πειραιά για να βλέπω τα τρένα... Έβλεπα που λες τα τρένα στον Πειραιά και μετά πήγαινα στις προκυμαίες και έβλεπα τα πλοία που έφευγαν. Δεν ήξερα πού πάνε. Σκεφτόμουν, θα μπορούσα να ήμουν κι εγώ εκεί πάνω».

Ο Αντώνης Καλογιάννης, που έφυγε από την ζωή στα 81 του χρόνια πριν από μερικές μέρες δεν έγινε ούτε μηχανοδηγός ούτε ναυτεργάτης, όπως ήθελε όταν ήταν παιδί. Αλλά σε όλη του τη ζωή, είτε ερμήνευε τους στίχους των μεγάλων ποιητών είτε δύο βγαλμένα απ' τη ζωή στιχάκια, τραγουδούσε για τους ανθρώπους του μόχθου, τους αγώνες, τα πάθη και τις ελπίδες τους.

Γεννήθηκε το 1940 στην ποτισμένη με αίμα Κιαισαριανή της προσφυγιάς, της εργατιάς και της αντίστασης όπου και έζησε μέχρι το τέλος της ζωής του για να κηδευτεί στο νεκροταφείο της. Γιος τσαγκάρη, ακολούθησε το επάγγελμα του πατέρα του αλλά αγαπούσε το τραγούδι. Το 1966 επιλέχθηκε από τον Μίκη Θεοδωράκη με τυχαίο τρόπο, μετά από πρόταση κοινού γνωστού, για να τραγουδήσει σε μια συναυλία στην ΕΣΣΔ - πρόταση που είχαν προηγουμένως αρνηθεί ο Μπιθικώτσης και ο Πουλόπουλος.

Το εντυπωσιακό αυτό διεθνές ξεκίνημα συνεχίζεται αμέσως μετά το ξεκίνημα της δικτατορίας, όταν μαζί με την Μαρία Φαραντούρη και πολλούς άλλους καλλιτέχνες φεύγει από την Αθήνα και συμμετέχει σε εκατοντάδες πολιτικές συναυλίες του Θεοδωράκη στην Ευρώπη, τις ΗΠΑ και τον Καναδά με στόχο τον ξεσηκωμό του κόσμου ενάντια στην χούντα.

«Ερχομαι, λοιπόν, σε συνεννόηση με ανθρώπους της αντιδικτατορικής δράσης στο Παρίσι, και φεύγω πρώτος εγώ, εγκαθίσταμαι και έρχονται μετά σιγά-σιγά και οι υπόλοιποι. Μας φιλοξενεί ένας κομμουνιστικός δήμος του Παρισιού, στο Υβρί και αρχίζουμε και τραγουδάμε στο εξωτερικό. Τραγουδάμε στην Αγγλία, την Ελβετία, τη Σουηδία, τη Νορβηγία» αναφέρει ο Αντώνης Καλογιάννης σε μια συνέντευξή του στον Στέλιο Κούλογλου. «Δώσαμε τεράστιες συναυλίες.

Μεγάλοι καλλιτέχνες μαζί μας. Ο Μουστακί, ο Υβ Μοντάν, η Σιμόν Σινιορέ, ο Πάκο ντε Λουτσιά. Οι οπαδοί της χούντας έστηναν διαμαρτυρίες. Μια φορά με την Μελίνα στο Ανόβερο... Εκεί για πρώτη φορά στη ζωή μου φοβήθηκα. Γιατί άρχισαν και έπεφταν οι πέτρες βροχή στο καμαρίνι. Και είχε το θράσος αυτή η μεγάλη κυρία να ανοίξει το μπαλκόνι. Και αυτοί της έλεγαν, "Μπες μέσα, μωρή πουτάνα" "Να σας πω", λέει, "τώρα το μάθατε ότι εγώ είμαι πουτάνα; Εγώ είμαι πουτάνα από μικρό παιδί!"

Χούντα

Το 1972 γυρνάει στην Αθήνα και ίσα που προλαβαίνει να χαιρετήσει τον ετοιμοθάνατο πατέρα του. Όταν πάει να φύγει η χούντα τον κατεβάζει από το αεροπλάνο και ο Καλογιάννης παραμένει στην Αθήνα. "Τόλμησα και είπα μέσα στην μπουάτ, το «Μιλώ» του Αναγνωστάκη", συνεχίζει την διήγησή του. "Γι' αυτό τον λόγο με πιάσανε και με πήγανε στο ΕΑΤ – ΕΣΑ. Και μου λέει εκείνο το γαϊδούρι, ο Αντωνόπουλος, «γράψε μου σαράντα φορές το Μιλώ»... «Μα ποιοι είναι οι νικημένοι στρατιώτες;» με ρωτούσαν. «Μα αυτό το ποίημα», τους έλεγα, «έχει γραφτεί το 1944». «Και γιατί το λες τώρα;».

Η μεταπολίτευση σηματοδεύτηκε από τις μεγάλες συναυλίες στα γήπεδα με τον Αντώνη να ξεσηκώνει το εξεγερμένο πλήθος - είμαστε δυο, είμαστε τρεις, είμαστε χίλιοι δεκατρείς. Ο Αντώνης Καλογιάννης συνεργάστηκε πέρα από τον Θεοδωράκη και με ένα τεράστιο κατάλογο από μεγάλους συνθέτες. Ερμήνευσε Ρίτσο, Σεφέρη, Αναγνωστάκη και πολλούς άλλες ποιητές και στιχουργούς.

«Ευτύχησα να γνωρίσω, μέσα από το τραγούδι, τους σημαντικότερους ανθρώπους της σύγχρονης τέχνης. Τραγουδήσα στη Γαλλία για τα 90 χρόνια του Πικάσο, παρουσία του ζωγράφου, γνωρίστηκα με τον συνθέτη Χατσατουριάν, συναντήθηκα με τους Μπιτλς, γνώρισα τον Λουί Αραγκόν» έλεγε σε μια άλλη συνέντευξη, ο Αντώνης Καλογιάννης αλλά υπήρξε από τους σεμνότερους και ειλικρινέστερους της γενιάς του. Τάφηκε υπό τους ήχους του «Κράτησα τη ζωή μου», που τόσο ωραία ερμήνευε.

Όρτσα τα πανιά Αντώνη.

Γιώργος Πίπτας

ΠΑΜΠΛΟ ΧΑΣΕΛ Όχι στην λογοκρισία

Αν απορεί κανείς γιατί ξεσηκώθηκε ο κόσμος της Τέχνης για τον λογοκριτικό τρομονόμο που Απήγγε να κατεβάσει η κυβέρνηση την περασμένη εβδομάδα, δεν έχει παρά να κοιτάξει στο Ισπανικό κράτος και την υπόθεση του καταλανού ράπερ Πάμπλο Χασέλ.

Ο αριστερός ράπερ έχει καταδικαστεί σε ποινή φυλάκισης για τους μαχητικούς του στίχους που κατέγγειλαν τον βασιλιά και την καταστολή του κινήματος για την καταλανική ανεξαρτησία από το ισπανικό κράτος. Σύμφωνα με το δικαστήριο οι στίχοι του «ενθάρρυναν τη βία και προσέβαλαν τον θρόνο».

Τη Δευτέρα 15/2 ο Χασέλ μαζί με συμπαράστατες έκαναν κατάληψη στο πανεπιστήμιο της Λιέϊδα μέχρι το πρωί της επόμενης ημέρας όταν αστυνομικές δυνάμεις εισέβαλαν στο πανεπιστήμιο και συνέλαβαν τον ράπερ.

«Τελευταία επικοινωνία πριν από τη φυλάκισή μου. Σήμερα είμαι εγώ, αύριο μπορεί να είσαι εσύ που καταγγέλλεις τους ένοχους που κατέστρεψαν τόσες ζωές. Διακυβεύονται οι ελευθερίες μας, μην το παίρνετε ελαφρά. Είναι δυνατή η νίκη μας» έγραψε στο τουίτερ πριν τη σύλληψή του.

Εκατοντάδες καλλιτέχνες και προσωπικότητες έχουν εκφράσει τη συμπαράστασή τους ανάμεσά τους και γνωστά ονόματα όπως ο Πέδρο Αλμοδόβαρ και ο Χαβιέρ Μπαρδέμ.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 7μμ, fb: ΣΕΚ Πετρούπολης
**60 χρόνια από τη δολοφονία του Π.Λου-
μούμπα**
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 7.30μμ,
fb: ΣΕΚ Ίλιον-Αγ.Ανάργυροι
Ρόζα Λούξεμπουργκ
Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 7.30μμ, Skype: bit.ly/sek-
peristeri fb: ΣΕΚ Περιστερίου
Στη φυλακή οι δολοφόνοι του Ζακ
Ομιλητής: Κώστας Κουρούπης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 7μμ,
fb: ΣΕΚ Νέας Ιωνίας - SEK Neas Ionias
**150 χρόνια από τη γέννηση της Ρόζα Λού-
ξεμπουργκ**
Ομιλήτρια: Ελίνα Φειδοπιάστη

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 8μμ,
**150 χρόνια από τη γέννηση της Ρόζα Λού-
ξεμπουργκ**
Ομιλήτρια: Ντίνα Πετράκη

ΒΡΙΛΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 8μμ, fb: ΣΕΚ Βριλήσσια
Η Ευρώπη του Ισλάμ
Ομιλητής: Θοδωρής Λυκογιαννάκης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 7.30μμ, fb.com/sekxalandri
**150 χρόνια από τη γέννηση της Ρόζα Λού-
ξεμπουργκ**
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 6.30μμ, fb: ΣΕΚ Πάτρας
**Η απεργία στις 23/2 στην υγεία είναι
ασπίδα στην πανδημία**
Ομιλητής: Δημήτρης Μπελιάς

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 7μμ, fb: Η Εργατική Αλλη-
λεγγύη στη Θεσσαλονίκη
Η Ευρώπη του Ισλάμ
Ομιλητής: Νίκος Κοκκίνης

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 8μμ, fb: Η Εργατική Αλλη-
λεγγύη στη Θεσσαλονίκη

Η Ευρώπη του Ισλάμ

Ομιλητής: Κώστας Σταματίου

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 8μμ, fb: Η Εργατική Αλλη-
λεγγύη στη Θεσσαλονίκη
Η Ευρώπη του Ισλάμ
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 7μμ,
link: bit.ly/sekvolos fb: ΣΕΚ Βόλου
**Οι ιδέες και η δράση της Ρόζα Λούξεμ-
πουργκ**
Ομιλητής: Στάθης Αντωνάκης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 7.30μμ, Skype: bit.ly/se-
knsmyrni fb: ΣΕΚ Νέας Σμύρνης
Οργανώνουμε τη διεθνή μέρα 20 Μάρτη
Ομιλητής: Δημήτρης Δασκαλάκης

ΙΛΙΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 7μμ,
σαλόνι εστίας Δ' ΦΕΠΑ και
Skype: bit.ly/sekilisia fb: ΣΕΚ Ιλισίων
**200 χρόνια από την επανάσταση του 21 -
Η κοινωνία αλλάζει με επαναστάσεις**
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 7μμ,
σαλόνι εστίας Δ' ΦΕΠΑ και Skype:
bit.ly/sekzografou fb: ΣΕΚ Ζωγράφου
Η αριστερά στις ΗΠΑ μετά τις εκλογές
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 7.15μμ, δημαρχείο, αιθ.
Ανταρσία στο Λιμάνι, 5ος ορ.
Στη φυλακή οι δολοφόνοι του Ζακ
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 7μμ, Skype: bit.ly/SEKAM-
PELO fb: ΣΕΚ Αμπελοκήπων
Ρόζα Λούξεμπουργκ
Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Κυψελής
**Ναγκόρνο Καραμπάχ – Σταυροδρόμι ιμπε-
ραλιστικών ανταγωνισμών**
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 7μμ, fb: ΣΕΚ Εξαρχείων

Στη φυλακή οι δολοφόνοι του Ζακ

Ομιλήτρια: Ιουλία Τούλα

ΘΗΣΕΟ – ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 7.30μμ,
https://meet.jit.si/PyrinasThiseio
fb: Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα – Πετρά-
λωνα, Θησείο
**10 χρόνια από την επανάσταση στην Αίγυ-
πτο**
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2, 7μμ,
zoom: tinyurl.com/pyrinaspetalona
**10 χρόνια από την επανάσταση στην Αίγυ-
πτο**
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/2, 6.30μμ, Skype: ilirida.mb2
Ρόζα Λούξεμπουργκ
Ομιλητής: Αλέξης Καλέργης

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 18/2, 7.30μμ, fb ΣΕΚ Γκύζη
Στη φυλακή οι δολοφόνοι του Ζακ
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 18/2, 7μμ, ΣΕΚ Γαλάτσι
Ρόζα Λούξεμπουργκ
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/2, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Πατήσια
**Πανεκπαιδευτικός ξεσηκωμός ενάντια στα
μέτρα της Κεραμέως**
Ομιλητής: Σάνφο Μοχαμαντί

ΒΥΡΩΝΑΣ - ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 18/2, 7μμ,
Skype: bit.ly/sekpragati fb: ΣΕΚ Παγκράτι
**200 χρόνια από την επανάσταση του 21 –
Η κοινωνία αλλάζει με επαναστάσεις**
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 18/2, 8μμ, Skype: bit.ly/sekellini-
kou fb: ΣΕΚ πυρήνας Ελληνικού
**200 χρόνια από την επανάσταση του 21 –
Η κοινωνία αλλάζει με επαναστάσεις**
Ομιλήτρια: Αναστασία Πουλουτίδου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 18/2, 7.30μμ fb: ΣΕΚ Χαλανδρίου
**200 χρόνια από την επανάσταση του 21 –
Η κοινωνία αλλάζει με επαναστάσεις**
Ομιλητής: Σωτήρης Τατάκης

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 18/2, 8μμ, Skype: bit.ly/sekmaro-
usi fb: ΣΕΚ Μαρουσιού – Κηφισιάς
**150 χρόνια από τη γέννηση της Ρόζα Λού-
ξεμπουργκ**
Ομιλητής: Ιάσοντας Παπαντωνίου

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 18/2, 7.30μμ, fb: ΣΕΚ Αιγάλεω
Ρόζα Λούξεμπουργκ
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΚΙΛΚΙΣ

ΠΕΜΠΤΗ 18/2, 8μμ fb: ΣΕΚ πυρήνας Κιλκίς
Η Ευρώπη του Ισλάμ
Ομιλήτρια: Νένα Παμπουκίδου

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 18/2, 7μμ,
fb: ΣΕΚ πυρήνες Ηρακλείου
**200 χρόνια από την επανάσταση του 21 –
Η κοινωνία αλλάζει με επαναστάσεις**
Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 18/2, 8μμ, fb: Η Εργατική Αλλη-
λεγγύη στη Θεσσαλονίκη
Ρόζα Λούξεμπουργκ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 18/2, 6μμ, fb: ΣΕΚ Ξάνθης
Ρόζα Λούξεμπουργκ
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ’ αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ’ αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν’ ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/2

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΕΜΠΤΗ 18/2

ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Νέας Χώρας 11.30 πμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19/2

ΙΛΙΣΙΑ
Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 6.30μμ
ΣΕΠΟΛΙΑ Μετρό Γαλαξίας 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 20/2

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Πανόρμου 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ
Σκλαβενίτης Βελβενδούς 10πμ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βείκου 10πμ
Α. ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Γκράβα 10πμ
ΙΛΙΟΝ Βιολογική Λαϊκή 11.30πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή 11.30πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Λαϊκή Μπουρνάζι 11.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Ιν 12μ
ΒΥΡΩΝΑΣ Αγορά 12μ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ
Σκλαβενίτης Πλ. Πλαστήρα 11.30πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 11.30πμ
Ν. ΣΜΥΡΝΗ
Βασιλόπουλος Πλατεία 12μ
Α.ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 12μ
Κ. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΘΗΣΕΙΟ
Σκλαβενίτης 11.30πμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημοτική Αγορά 11.30πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Κεντρική Πλατεία 3.30μμ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Πλατεία Εβερест 12μ
ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ
Σκλαβενίτης Δουκίσης 12μ
Ν. ΙΩΝΙΑ ΗΣΑΠ 12μ
ΜΑΡΟΥΣΙ Λαϊκή 12μ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πασαλιμάνι 12μ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή Περιβολάκι 12μ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλατεία Λαού 1μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Σκλαβενίτης Σβώλου 12μ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Λαϊκή Μαρτίου 11.30 πμ
ΑΝΩ ΤΟΥΜΠΑ
Λαϊκή Πausανία 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Ξηροκρήνης 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώας 11.30 πμ
ΗΡΑΚΛΕΟ Λαϊκή Πατέλες 12μ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγίου Νικολάου 12μ
ΞΑΝΘΗ Παζάρι 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Πεζόδρομος Μιχαήλ Αγγελού 12μ

ΚΙΛΚΙΣ Λαϊκή 11.30πμ

ΠΑΤΡΑ My Market Αγ. Αντρέας 11πμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 21/2

ΑΙΓΑΛΕΩ
Μπαρουτάδικο Ιερά Οδός 11.30πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 22/2

Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ ΑΒ Δεκελείας 6.30μμ

εργατική αλληλεγγυή

**Βδομαδιάτικη Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ**

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαρκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα, τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Δημήτρης Δασκαλάκης,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος
Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικο-
λάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφείως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφείο: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 ομόνοια
e-mail: ergatikí@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΑΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ **Παλεύουμε για**

**Τον σοσιαλισμό, μέσα από
την ανεξάρτητη δράση της
εργατικής τάξης**

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώ-
σεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργα-
τική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευ-
τικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή.
Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνο-
μία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κρά-
τος λειτουργεί για να προστατεύσει τα
συμφέροντα της άρχουσας τάξης.
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο
μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινω-
νία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση,
ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί
μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά
στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοι-
νωνικού πλούτου και προγραμματίσουν
την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα

με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν
οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν πα-
λέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπε-
δο, μπορούμε να σταματήσουμε τους
πλούσιους και δυνατούς που κυριαρ-
χούν πάνω στον πλανήτη.
Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να
πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.
Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας
όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απο-
μονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώ-
βρης του ’17 ηττήθηκε κάτω από την
πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό
άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση
του Στάλιν και την μετατροπή της Ρω-
σίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου
τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αρ-
γότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την
Κίνα.

**Ενάντια στον ρατσισμό,
τον ιμπεριαλισμό και την
καταπίεση**

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προ-
σπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση
της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι
σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας
Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρό-
σφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν
στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν
ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν
να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των
ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυ-
λή και φύλο καθώς και όλους τους κα-
ταπιεσμένους να οργανώνουν την αντί-
στασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυ-
θεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήμα-
τα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνι-
κή, πολιτική και οικονομική ισότητα των
γυναικών και για το τέλος όλων των δια-
κρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους,

Χώροι εργασίας

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19 ΦΛΕΒΑΡΗ

ΜΜΕ 7:30μμ, bit.ly/mediatoo,
Ομιλήτριες: Ιωάννα Ηλιάδη, δημοσιογράφος, Άννα Κωνσταντακάκη, δημοσιογράφος, Αργυρώ Γιαννουδάκη, δημοσιογράφος, Ειρήνη Γιανναρά, παραγωγός ΕΡΤ, Λένα Βερδέ, δημοσιογράφος, μέλος ΔΣ ΕΣΠΗΤ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΦΛΕΒΑΡΗ

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΥΓΕΙΑ, 7μμ στο SKYPE
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Κουτσουδάκη, γιατρός στην ιδ. Υγεία

ΤΡΙΤΗ 23 ΦΛΕΒΑΡΗ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ, 6.00μμ στο ZOOM
Ομιλήτριες: Εύα Ηλιάδη, εκπαιδευτικός Ε ΕΛΜΕ, Αναστασία Πουλουτίδου, εκπαιδευτικός ΣΕΠΕ Θουκιδίδης, Κατερίνα Τσαλταμπάση, ΣΤ ΣΕΠΕ Δ. Θεσσαλονίκη
ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ- ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ, 6μμ, bit.ly/kamariera8m,
Ομιλήτριες: Χαρά Μουτζούρη, μαγείρισσα, Χουάνα Σταυριανού, ξενοδοχοϋπάλληλος

Όρα να ξηλώσουμε τους ντόπιους Weinstein κ την κυβέρνησή τους!
Η ΤΕΧΝΗ και τα ΚΟΡΜΙΑ μας δεν είναι εμπορεύματα.
8 ΜΑΡΤΗ ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ όλες και όλοι.

Διαδίκτυακή εκδήλωση
Συνδεθείτε στην πλατφόρμα Zoom

Πέμπτη 25 Φλεβάρη, 7.30μμ
Meeting ID: **818 4331 0454** Passcode: **116756**
ή στο link: **https://tinyurl.com/449cvxw7**

Ομιλήτριες:

- Αλεξάνδρα Μαρτίνη, σπουδαστρια δραματικής σχολής
- Δώρα Χρυσικού, ηθοποιός
- Τατιάνα Πίττα, ηθοποιός
- Μαργαρίτα Συγγενιώτου, λαϊκή τραγουδίστρια, οργανιστική γραμματέας ΠΟΘΕ
- Παρέμβαση συνολική με σκοπό την Συνέλευση Αγωνιζόμενων Ηθοποιών

Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών

Χριστίνα Δαβέτα, εργαζόμενη στον επισιτισμό, Αγωνιστική Συσπείρωση

ΠΕΜΠΤΗ 25 ΦΛΕΒΑΡΗ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ - ΑΣΗ, 7.30μμ, https://tinyurl.com/449cvxw7
Ομιλήτριες: Αλεξάνδρα Μαρτίνη, σπουδαστρια δραματικής σχολής, Τατιάνα Πίττα, ηθοποιός, Δώρα Χρυσικού, ηθοποιός, Μαργαρίτα Συγγενιώτου, Λυρική τραγουδίστρια – οργ. Γραμματέας ΠΟΘΑ, Ερρίκος Μηλιάρης, ηθοποιός, παρέμβαση από την Συνέλευση Αγωνιζόμενων Ηθοποιών

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26 ΦΛΕΒΑΡΗ

ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ, 12 μεσημέρι, προαύλιο
Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου ΔΣ συλλόγου Άγιος Σάββας και κίνηση για την απεργιακή 8Μ,

ΤΡΙΤΗ 2 ΜΑΡΤΗ

ΑΑΔΕ (ΚΕΠΥΟ) 12 μεσ., αμφιθέατρο
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου, ΔΣ ΟΣΥΟ

ΠΕΜΠΤΗ 4 ΜΑΡΤΗ

ΥΠ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, 6μμ στο SKYPE
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου, ΔΣ ΟΣΥΟ
ΥΠ. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, 6μμ στο ZOOM
Ομιλήτρια: Σταυρούλα Ψυχογιούπουλου, εργαζόμενη ΥΠ.ΠΟ.

Σχοιές

ΤΡΙΤΗ 23 ΦΛΕΒΑΡΗ

ΦΟΙΤΗΤΕΣ, 4μμ, γραφεία ΚΕΕΡΦΑ, Αιόλου 47
Ομιλήτριες: Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός, Μαρία Ρίζου, φοιτήτρια ΕΜΜΕ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΜΑΡΤΗ

ΕΣΤΙΕΣ ΦΕΠΑ, Ιλίσια 6μμ, στην Δ ΦΕΠΑ
Ομιλήτρια: Λείρνα Μπέκα, φοιτήτρια ΦΛΣ

Τοπικά

ΤΕΤΑΡΤΗ 17 ΦΛΕΒΑΡΗ

ΧΑΝΙΑ 7μμ
Ομιλήτριες: Άννα Μαμάτση, ιδιωτική υπάλληλος, Σοφία Θεοδωράκη εργαζόμενη ΕΡΤ, Ντίνα Κληρονόμου, νηπιαγωγός, Δώρα Κιντή, καθηγήτρια

ΠΕΜΠΤΗ 18 ΦΛΕΒΑΡΗ

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ, 8μμ fb.com/apergiaki8marti
Ομιλήτριες: Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός ΔΣ Γεννηματάς και κίνηση για την απεργιακή 8Μ, Μαρία Ρίζου, φοιτήτρια ΕΜΜΕ

ΣΑΒΒΑΤΟ 20 ΦΛΕΒΑΡΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 7μμ tinyurl.com/Gunaikes8MThess
Ομιλήτριες: Δήμητρα Κογκίδου,

καθ. Παιδαγωγικού, Πρόεδρος Επιτροπής Φύλου και Ισότητας ΑΠΘ , Κατερίνα Αβραμίδου, νοσηλεύτρια ΨΝΘ , Έφη Γεωργακοπούλου, ψυχολόγος, εργαζόμενη στα Κέντρα Πρόληψης των Εξαρτήσεων, Αναστασία Παναγιώτου, Κίνηση για μια Απεργιακή 8 Μάρτη

ΔΕΥΤΕΡΑ 22 ΦΛΕΒΑΡΗ

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ, 12 μεσ, γραφεία σωματείου
Ομιλήτριες: Μελίνα Πλαστή, εργαζόμενη στο Γεννηματάς, Αργυρή Ερωτοκρίτου ΔΣ ΓΝΑ Γεννηματάς και Κίνηση για την απεργιακή 8Μ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24 ΦΛΕΒΑΡΗ

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ, 7μμ, bit.ly/nsmyi8m
Ομιλήτριες: Χουάνα Σταυριανού, συνδικάτο επισιτισμού-τουρισμού, Μαρίζα Ψαλτάκου, Κίνηση για την απεργιακή 8Μ, Κατερίνα Οβανισιάν, μαθήτρια Καλλιτεχνικού Λυκείου
ΕΞΑΡΧΕΙΑ, 7μμ
Ομιλήτριες: Πέρσα Κατσανούλη Ηθοποιός
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ , 7μμ
Ομιλήτριες: Γιάννα Κοτελίδα, συμβασιούχος ΟΑΕΔ – Αττικόν, Λίλιαν Μπουρίτη, κίνηση για την απεργιακή 8Μ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ, 7μμ

Ομιλήτριες: Τιάνα Ανδρέου, ΔΣ ΟΣΥΟ, Χαρά Μουτζούρη, εργαζόμενη στον Επισιτισμό, Μαρία Ζαχαρία, γγ ΕΚΠ

ΠΕΜΠΤΗ 25 ΦΛΕΒΑΡΗ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ - ΒΥΡΩΝΑΣ, 8μμ, fb.com/apergiaki8marti
Ομιλήτριες: Μαρία Χαρχαρίδου, ΔΣ ΓΝΑ Γεννηματάς και Κίνηση για την απεργιακή 8Μ, Ήλια Ιατρού, σύλλογοι γονέων Βύρωνα

ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΜΑΡΤΗ

ΠΑΤΡΑ, 7μμ, στο ZOOM
Ομιλήτρια Τόνια Λαχανιώτη, εργαζόμενη στον επισιτισμό
ΠΑΤΗΣΙΑ-ΓΑΛΑΤΣΙ-ΚΥΨΕΛΗ, 7μμ
Ομιλήτριες: Σταυρούλα Πανίδου, κίνηση για την απεργιακή 8Μ, Μαρία Αλιφιέρη, ΔΣ συλλόγου Αγλαΐα Κυριακού

ΞΑΝΘΗ, 6μμ

Ομιλήτριες: Βάσω Αλεξοπούλου, εκπαιδευτικός, Μαρία Λουκοπούλου ΔΣ ΕΛΜΕ Ξάνθης, Μαρία Χαρχαρίδου, ΔΣ Γεννηματάς και κίνηση για την απεργιακή 8Μ

ΠΕΜΠΤΗ 4 ΜΑΡΤΗ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ - ΓΚΥΖΗ, 7μμ
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη εκπαιδευτικός

Εκδηλώσεις για την Διεθνή Μέρα Δράσης 20 Μάρτη

ΚΕΕΡΦΑ Ίθλιον - Πετρούπολη

Παρασκευή 19/2, 7μμ
Zoom Meeting ID: 836 9314 7224 Passcode: 263206
Ομιλητές/τριες: Χρήστος Κουρنيώτης, καθηγητής, μέλος ΕΛΜΕ Α. Λιοσίων-Ζεφυρίου, Γιώργος Χρόνης, δάσκαλος 16ου Δημ. Σχολείου Ιλίου, Κατερίνα Πατρικίου, γραμ. Συλ. Εργ. Νοσοκ. Άγιος Σάββας, Θανάσης Λυμπερόπουλος, ΚΕΕΡΦΑ

ΚΕΕΡΦΑ Νίκαιας Κυριακή 21/2, 6μμ

Zoom Meeting ID: 826 0849 5460 Passcode: 541236
Ομιλητές/τριες: Στέλλα Μπελιά, πρόεδρος Συλλόγου Δασκάλων Κορυδαλλού-Αγ.Βαρβάρας, Λιάνα Μαΐλλη, παιδίατρος, πρώην Πρόεδρος Γιατρών του Κόσμου, Παντελής Δεντάκης, Σκηνοθέτης, Ηθοποιός, Ασίφ Αλί, Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος, Κατερίνα Θωίδου, ΚΕΕΡΦΑ, Δημοτική Σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη

ΚΕΕΡΦΑ Ν. Σμύρνης Κυριακή 21/2, 6μμ

Ομιλητές/τριες: Βασιλική Γρηγοράκη, μαθήτρια, Δημήτρης Δασκαλάκης ΚΕΕΡΦΑ
Zoom link: tinyurl.com/yzk6cnkk

ΚΕΕΡΦΑ Αμπελόκηποι Γκύζη

Δευτέρα, 22/2, 7μμ
Zoom Meeting ID: 828 9104 2945 Passcode: 868658
Ομιλητές/τριες: Πέπη Παπαδημητρίου, συντονίστρια εκπαίδευσης στο καμπ Ριτσώνας, Εφη Γανιάρη, πρόεδρος Β' ΕΛΜΕ Αθήνας, Εύα Ηλιάδη, εκπαιδευτικός, Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων Άγιος Σάββας

Εξορμήσεις σε στρατόπεδα προσφύγων

Σχιστό: Κυριακή 21/2, 12μεσ
Μαλακάσα: Κυριακή 21/2, 12μεσ

ΧΑΛΚΙΔΑ Σάββατο 20/2, 7μμ

Όλα τα προσφυγόπουλα στα σχολεία
Zoom Meeting ID: 848 8056 8247 Passcode:141379
Ομιλήτριες/τές: Χαρά Νίκα, πρόεδρος ΕΛΜΕ Εύβοιας, Νίκος Γιακουμάκης, El Camino-Ανοιχτή Δράση Αλληλεγγύης, Πέπη Παπαδημητρίου, συντονίστρια εκπαίδευσης δομής Ριτσώνας, Ντίνα Γκαρανέ, εκπαιδευτικός Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας
Παρεμβάσεις: Γιώργος Τσιάκαλος ομότιμος καθηγητής ΑΠΘ, Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας
Οργανώνεται από ΕΛΜΕ ΕΥΒΟΙΑΣ- El Camino - Ανοιχτή Δράση Αλληλεγγύης- ΚΕΕΡΦΑ

Σε επικίνδυνη κατάσταση ο Δ. Κουφοντίνας

Στην 40η μέρα απεργία πείνας βρίσκεται ο Δημήτρης Κουφοντίνας την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές με την κυβέρνηση να αρνείται πεισματικά να υποχωρήσει στο αίτημά του για μεταγωγή στην πτέρυγα των φυλακών Κορυδαλλού.

Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα στην ενημέρωσή της για την κατάσταση του απεργού πείνας η **Ιωάννα Κούρτοβικ**, δικηγόρος που τον επισκέφθηκε στις 13/2:

«Όπως είπαν οι γιατροί, η κατάσταση του ήταν επικίνδυνη, καθώς, εκτός από όλα τα υπόλοιπα, μεγάλη απώλεια μυϊκής μάζας, σοβαρή απίσχναση, παρατεταμένη ακινησία με κίνδυνο κατακλίσεων, προβλήματα όρασης (διπλωπίας), αιμορραγία ούλων, αρχόμενη περιφερική νευροπάθεια, έχουν παρουσιαστεί προβλήματα και από την λειτουργία της χολής σε βάρος του στομάχου, αδυναμία πρόσληψης νερού και κίνδυνος αφυδάτωσης και μπορεί απότομα να προκληθούν πολλοί κίνδυνοι για την ζωή του. Η κατάσταση ήταν αντίστοιχη με συνθήκες απεργίας δίψας...

Υπάρχει από ημέρες εισαγγελική παραγγελία για οποιαδήποτε αναγκάια ενδεοιγμένη ιατρική ενέργεια. Είχαμε αντιδράσει επισημαίνοντας ότι η αναγκαστική σίτιση είναι βασανιστήριο. Οι υπόλοιποι γιατροί δεν συναινούσαν σ’ αυτό, δήλωναν όμως ότι σε περίπτωση απώλειας των αισθήσεων οφείλουν και αυτοί να παρέμβουν (όχι όμως με σίτιση πάρα την εικαζόμενη θέλησή του)...

Όπως επισήμανα στο Νοσοκομείο, πολλές φορές, η απεργία πείνας είναι διεκδίκηση ζωής και όχι διεκδίκηση θανάτου. Αλλά η εξώθηση ενός απεργού πείνας στα άκρα, μπορεί και να ανατρέπει δραματικά αυτήν την συνθήκη. Θέλω να σημειώσω ότι η αντιμετώπιση του απεργού από το Νοσοκομείο, Διοίκηση, γιατρούς, διοικητικό και νοσηλευτικό προσωπικό, γίνεται με σεβασμό και ευαισθησία, εξ όσων ήμουν σε θέση να διαπιστώσω, όλες τις φορές που τον έχω επισκεφθεί και πάντοτε κατά την τηλεφωνική επικοινωνία και ενημέρωση μου από το Νοσοκομείο...»

Οι εργάτες και οι εργάτριες της Τέχνης με τα σωματεία τους, οι σπουδαστές δραματικών σχολών και σχολών χορού μαζί με χιλιάδες νεολαίους καλλιτέχνες και συγκροτήματα, δημιούργησαν ένα οργισμένο παγκλλιτεχνικό ποτάμι που πλημμύρισε το κέντρο της Αθήνας την Πέμπτη 11/2, πρώτη μέρα του “αυστηρότερου λοκντάουν”.

Οι μάχες για τα επιδόματα σε όλους τους άνεργους καλλιτέχνες και για συλλογικές συμβάσεις ενάντια στην εργασιακή επισφάλεια, για να ανοίξουν οι καλλιτεχνικές σχολές, για να πάρουν πίσω το νομοσχέδιο-τρομονόμο του Λιβάνιου που θα λογοκρίνει την Τέχνη, μαζί με την οργή για τις σεξιστικές επιθέσεις που έχουν αποκαλυφθεί τις τελευταίες μέρες στον καλλιτεχνικό χώρο, δημιούργησαν ένα εκρηκτικό μίγμα.

Η κυβέρνηση όχι μόνο δεν τόλμησε να εφαρμόσει οποιαδήποτε απαγόρευση, αλλά έσπευσε να τροποποιήσει το άρθρο 8 της “Απαγόρευσης υποκίνησης σε βία ή μίσος” αφαιρώντας το επίμαχο σημείο για παρακίνηση σε τρομοκρατικές ενέργειες. Τη νίκη αυτή την υποδέχτηκαν οι διαδηλωτές με πανηγυρισμούς.

Η πορεία ξεκίνησε από τα Προπύλαια, σταθηκε στο Υπουργείο Εργασίας και βάδισε προς τη Βουλή. “Ρατσισμός, σεξισμός και λογοκρισία, κάτω η Νέα Δημοκρατία” ήταν το σύνθημα που ένωνε όλους. Συμμετείχαν με πανό η **Πανελλήνια Ομοσπονδία Θεάματος-Ακροάματος (ΠΟΘΑ)**, ο **Πανελλήνιος Μουσικός Σύλλογος**, το **Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών (ΣΕΗ)**, ο **Πανελλήνιος Επιστημονικός Σύλλογος Θεατρολόγων (ΠΕΣΥΘ)**, το **Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος**, το **Σωματείο Εργαζομένων στο Χώρο του Χορού (ΣΕΧΩΧΟ)**, η **Ένωση Τεχνικών Ιδιωτικής Τηλεόρασης Αττικής (ΕΤΙ-ΤΑ)**, ο **Σύλλογος Σπουδαστών Σχολών Χορού, Θεάτρου και Κινηματογράφου**, οι **Σπουδαστές Αθηναϊκής Σκηνης** και ο **Σύλλογος Φοιτητών Εθνικού Θεάτρου**.

Η “**Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών**” είχε δυναμική παρουσία στην κινητοποίηση μοιράζοντας προκήρυξη για την απεργία στις 8 Μάρτη για να ξηλωθούν από τον κλάδο οι σεξιστές και οι πλούσιοι φίλοι τους και καλούσε στη διαδικτυακή εκδήλωση

11/2, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Η συλλογική πάλη είναι η ασπίδα μας

που οργανώνει ενάντια στους ντόπιους Weinstein και την κυβέρνησή τους. Στο πανό της έγραφε “Η Τέχνη και τα κορμιά μας δεν είναι εμπορεύματα – Συλλογικές Συμβάσεις, Δίκτυ προστασίας όλων – 8 Μάρτη απεργούμε όλες και όλοι”.

“Μας προκαλούν με το να ψηφίζουν συνέχεια εν μέσω μιας πανδημίας, νόμους που είναι εναντίον μας”, μας είπε η **Ειρήνη**, ηθοποιός, μέλος του ΣΕΗ. “Είναι απαράδεκτα αυτά που κάνουν στην Υγεία και στην Παιδεία, που θέλουν να καταργήσουν τελείως τις συμβάσεις και να δουλεύουμε χωρίς ρεπό και χωρίς ωράρια με απλήρωτες υπερωρίες ακόμα και την Κυριακή. Κατά τ’ άλλα τους ενοχλεί που βγαίνουμε στο δρόμο να φωνάξουμε. Μπράβο σε όλες και όλους που βγήκαν να μιλήσουν για τις σεξουαλικές παρενοχλήσεις ενάντια σε ένα σύστημα που έχουν φτιάξει για να μπορούν να κάνουν ό,τι θέ-

λουν. Η εργασιακή ανασφάλεια είναι το πρώτο που ευθύνεται για όλα αυτά γιατί μπορεί κανείς να χάσει τη δουλειά του. Οι μάχες που δίνουμε για τα εργασιακά είναι και ενάντια στις σεξιστικές επιθέσεις”.

Να βγούμε μπροστά

“Πολλοί ακόμα συνάδελφοί μας έχουν πρόβλημα επιβίωσης και η απόδοση των επιδομάτων είναι αυθαίρετη”, μας είπε ο **Αντώνης Αντωνάκος**, ηθοποιός, μέλος του ΣΕΗ. “Σήμερα είχε πάρα πολύ κόσμος, οι σπουδαστές έχουν βγει μπροστά και αυτό είναι πάρα πολύ καλό. Είναι μια περίοδος που έγινε πολύ καθαρό ότι όποιος έχει εξουσία μπορεί να σε διαλύσει σε επίπεδο εργασιακό, καλλιτεχνικό και με σεξουαλικούς εκβιασμούς. Γι’ αυτό επιμένουμε εδώ και καιρό για τη σύμβαση εργασίας. Τώρα είναι ευκαιρία με αφορμή τις αποκαλύψεις να βγούμε μπροστά για να τα διεκδικήσουμε τα εργασιακά δικαιώματά μας. Στις 8 Μάρτη πρέπει να κατέβουμε όλοι και όλες”.

“Χαίρομαι ιδιαίτερα που σήμερα είμαστε μαζί με τους σπουδαστές και χιλιάδες νεολαίους”, σημείωσε η **Ειρήνη Μ.**, εικαστικός εκπαιδευτικός. “Πρέπει να μπει ένα όριο σε αυτά που κάνει η κυβέρνηση. Και αυτό το όριο θα το βάλουμε εμείς με τη δική μας παρέμβαση. Αν δεν θέλουν τη βία όπως λέει κι ο νόμος, τότε το πρώτο που πρέπει να γίνει είναι να φύγει η αστυνομία με τα όπλα τους

και την καταστολή τους. Θέλουμε ελευθερία και στην Τέχνη και στις κινητοποιήσεις μας. Αυτοί που έχουν την εξουσία πάντα θέλουν να επιβάλονται στους άλλους, ακόμα και τις σεξουαλικές ορέξεις τους. Τα σωματεία πρέπει να βγουν μπροστά για να προστατέψουν τα μέλη τους”.

“Αν περάσει αυτός ο νόμος θα πάμε πάρα πολύ πίσω. Επειδή έχω πολιτικό στίχο, μπορεί να μ’ έπαιρνε και μένα η μπάλα με τον “τρομονόμο” της τέχνης”, δήλωσε ο **Γιώργος**, ράπερ. “Δεν είναι τυχαίο ότι θέλουν να το περάσουν σε μια τέτοια περίοδο. Βλέπεις τι γίνεται και με τους φοιτητές. Δίνουν στα Πανεπιστήμια ενενήντα εκατομμύρια ευρώ συνολικά και μόνο για την αστυνομία θέλουν να δώσουν ακόμα πενήντα για την πρώτη χρονιά και άλλα είκοσι κάθε χρόνο. Αυτά είναι γελοία πράγ-

ματα. Οι καλλιτέχνες επηρεάζονται από αυτά που συμβαίνουν και από τα κινήματα που βγαίνουν. Για να νικήσουμε χρειάζονται οι κινητοποιήσεις, οργάνωση, κανείς να μην είναι μόνος του, να βγάλουμε μια κοινή στρατηγική”.

Δυναμική παρουσία είχαν και οι σπουδαστές της **Αθηναϊκής Σκηνης**. “Διεκδικούμε να ανοίξουν οι σχολές μας και να πάρει το υπουργείο τα κατάλληλα μέτρα. Τώρα είναι η εποχή να διεκδικήσουμε όλα μας τα δικαιώματα, να ανοίξουμε τα στόματά μας και να φωνάξουμε ενωμένοι για όλους όσους το έχουν ανάγκη. Είναι πολύ ωραίο που σήμερα είμαστε όλοι μαζί, σπουδαστές και εργαζόμενοι στην Τέχνη, γιατί μόνο συλλογικά μπορούμε να νικήσουμε. Όλοι είμαστε στην ίδια κατάσταση ενάντια στην κυβέρνηση που εκμεταλλεύεται την πανδημία για να περνάει αυτά που θέλει”, δήλωσε η **Ιωάννα Οικονόμου**, ενώ η **Ελίνα** μας είπε: “Κάνουμε επανάσταση ενάντια στην τρομοκρατία της πραγματικότητας. Στις 8 Μάρτη θα είμαστε πάλι εδώ, όλοι και όλες μαζί ενάντια στον σεξισμό”.

Μάνος Νικολάου

“Δεν μπορούν να μας εμποδίζουν να εκφράζουμε τις απόψεις μας ελεύθερα. Εμείς κάνουμε κοινωνικοπολιτικό rap”, τόνισε ο **Μήτσος Α.Τ.** από τους **Αφύπνιση Crew**, μαθητής από το 4ο ΓΕΛ Χαλανδρίου.

“Θέλουν να χτυπήσουν γενικότερα τη νεολαία και τους ανθρώπους που πιστεύουν σε τέτοιες ιδέες. Δεν θέλουμε να έχουμε την αστυνομία στις σχολές, στα σχολεία, στους δρόμους, πουθενά. Θέλουμε να μπορούμε να κάνουμε καταλήψη στο σχολείο μας με τα αιτηματά μας, όπως είναι ο αποκλεισμός μας από τα μαθήματα λόγω της τηλεεκπαίδευσης. Τώρα με τις βάσεις μάς κόβουν και από τις σχολές. Μαθητές που δεν έχουν τις ίδιες δυνατότητες λόγω εξοπισμού για να συνδεθούν από το σπίτι τους ή που μπορεί να χρειάζεται να δουλεύουν θίγονται από τέτοια μέτρα. Και δεν είναι λίγοι στην Ελλάδα”.

“Είναι πολύ σημαντικό ότι ο κόσμος δεν φοβάται, δεν υποκύπτει στην τρομοκρατία που δημιουργούν και κατεβαίνει στο δρόμο. Αν και δεν εξεπλάγην, σοκαρίστηκα με τις αποκαλύψεις για τις σεξουαλικές παρενοχλήσεις και την εργοδοτική βία στον χώρο της Τέχνης.

Έχω την ελπίδα όμως ότι έχει ξεκινήσει μια διαδικασία για να πάψει να είναι ένας χώρος όπου όλα επιτρέπονται. Σήμερα δεν κατεβήκαμε μόνο για τον νόμο που ψηφίζεται. Για αυτή τη μαζικότητα έπαιξε σίγουρα ρόλο ότι ο κόσμος είναι σε μεγάλο αναβρασμό με όλα αυτά που καταγγέλλονται. Επίσης, έχουμε τη μάχη να ανοίξουν οι σχολές μας. Μετά από πολύ άγχος και πολύμηνη προετοιμασία να περάσουμε τις εξετάσεις, μπαίνουμε στη σχολή και είμαστε στο zoom, χωρίς να ξέρουμε και πότε αυτό θα τελειώσει. Μέσα στο σπίτι δεν μπορείς να αποδώσεις όσο και να θες”.

Μαρία, σπουδάστρια στη δραματική σχολή “Δήλος”

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ-ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Την Παρασκευή 19 Φλεβάρη κατεβαίνουν για άλλη μια φορά σε κινητοποίηση οι εργαζόμενοι στον Επισιτισμό – Τουρισμό στο Υπουργείο Εργασίας στις 12 το μεσημέρι. Προηγήθηκε συγκέντρωση στο υπουργείο και πορεία στη Βουλή στις 12/2. Σε συνάντηση του Συνδικάτου Επισιτισμού – Τουρισμού με τον υπουργό Εργασίας Χατζηδάκη εκείνη τη μέρα, ο υπουργός υποσχέθηκε ότι θα λυθεί, το τεράστιο πρόβλημα που δημιουργήσε η κυβέρνηση σχετικά με την ασφαλιστική κάλυψη πάνω από 80.000 εποχικών εργαζομένων, ελαστικά απασχολούμενων στα Ξενοδοχεία που κινδυνεύουν εν μέσω πανδημίας να μείνουν χωρίς ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Όμως αυτό είναι μια σταγόνα στον ωκεανό. Συνεχίζεται η μάχη για επίδομα στο ύψος του μισθού σε όλους, συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις, εμβολιασμό για όλους τους εργαζόμενους και να ανοίξουν τα κλειστά ξενοδοχεία και τα μαγαζιά με κρατικοποίηση, για στέγη και σίτιση σε όσους τα έχουν ανάγκη. Με αυτά τα αιτήματα η **αντικαπιταλιστική κίνηση στον Επισιτισμό – Τουρισμό «Καμαριέρα»** καλεί στη νέα κινητοποίηση την Παρασκευή 19/2. Δίνει ταυτόχρονα τη μάχη να συμμετέχει απεργιακά το Συνδικάτο στη μεγάλη απεργία στις 8 Μάρτη, Παγκόσμια Ημέρα Γυναίκων.

“Το ολικό λοκντάουν δεν είναι ούτε λύση ούτε το εφαρμόζει η κυβέρνηση. Κάθε φορά που ανακοινώνεται σκλήρυνση ή άμβλυνση των μέτρων, ούτε λόγος δε γίνεται για κλείσιμο επιχειρήσεων, δηλαδή για υποχρέωση των εργοδοτών να μην απαιτούν την μετακίνηση των εργατριών και εργατών, ούτε καν για υποχρεωτική τηλεργασία. Με αυτό τον τρόπο ούτε χρόνος κερδίζεται ούτε ζωές. Η ΝΔ είναι λερωμένη με αίμα από την εμμονή στα μέτρα κοινωνικού αποκλεισμού και στην έμφυτη τάση της να αφήνει τους εργοδότες να κάνουν οτιδήποτε τους βολεύει. Δε θα τους περάσει!”, γράφει σε ανακοίνωσή της η Καμαριέρα.

Οι “ντελιβεράδες” δεν είναι “αυτοαπασχολούμενοι”

Στον κλάδο του επισιτισμού η κρίση και τα λουκέτα σε μαγαζιά είναι μόνο η μία εικόνα. Η άλλη είναι η αύξηση του τζίρου και η επέκταση λόγω των υπηρεσιών **delivery**. Κοινός παρονομαστής και στις δύο περιπτώσεις είναι ότι το «μάρμαρο» το πληρώνουν οι εργαζόμενοι.

Είναι προφανή τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στα μαγαζιά που είναι κλειστά και κινδυνεύουν με λουκέτο. Είναι αναγκασμένοι να ζήσουν με τα επιδόματα πείνας και με την απειλή να πεταχτούν στην ανεργία ανά πάσα στιγμή σε μια περίοδο που η εύρεση νέας εργασίας είναι πολύ δύσκολη. Τι ισχύει για τους εργαζόμενους σε **delivery**;

Η αύξηση της δουλειάς σε μαγαζιά με **delivery** έφεραν κέρδη στα αφεντικά, αλλά εντατικοποίηση της δουλειάς, χειρότερους όρους εργασίας, μισά ένσημα και μικρότερες απολαβές για τους εργαζόμενους. Το «τρέξιμο» για να προλάβουν τις παραγγελίες, ακόμα και κάτω από ακραίες καιρικές συνθήκες, έχει κοστίσει ζωές, με τα εργατικά ατυχήματα και τους θανάτους να έχουν ξεπεράσει κάθε ρεκόρ από τότε που ξεκίνησε το λοκντάουν.

Δουλειά με το κομμάτι

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες εταιρίες διανομής τύπου **“Wolt”** κερδίζουν έδαφος. Πρόκειται για ψηφιακές πλατφόρμες που βαφτίζουν τους υπαλλήλους με εξαρτημένη σχέση εργασίας σαν συνεργάτες – ελεύθερους επαγγελματίες. Έτσι μετακυλίζουν το εργατικό κόστος στην πλάτη των ίδιων των εργαζομένων-συνεργατών. Η ασφάλιση, όλα τα έξοδα κίνησης, η χρήση και η συντήρηση του δίκυκλου, οποιοδήποτε ατύχημα μπορεί να συμβεί, δεν έχει καμία σχέση με την εταιρία. Η πληρωμή γίνεται με το κομμάτι σε συνάρτηση με την απόσταση, η οποία μάλιστα υπολογίζεται ακτινικά και όχι με βάση την πραγματική διαδρομή. Για να βγει το μεροκάματο, θα πρέπει να είσαι όλη μέρα έξω, πάνω σε ένα μηχανάκι. Ανεξάρτητα από τον

καιρό ή την κίνηση, είσαι υποχρεωμένος να κάνεις την παράδοση σε συγκεκριμένο χρόνο, ενώ η «συνεργαζόμενη» εταιρία σε παρακολουθεί μέσω GPS και σε αξιολογεί.

Είτε **Wolt**, είτε **Uber**, είτε **Deliveroo** στο εξωτερικό, η απάτη είναι η ίδια. Η **Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ)** σε ανάρτησή της αναφέρεται σε 41 δικαστικές αποφάσεις που έχουν αποφανθεί υπέρ της αναγνώρισης εξαρτημένης εργασιακής σχέσης μεταξύ πλατφόρμας-διανομών με την πιο πρόσφατη στις 12/01/2021 από το Δικαστήριο της Βαρκελώνης, που αποφάσισε πως 748 διανομείς της **Deliveroo** ήταν δηλωμένοι ψευδώς ως αυτοαπασχολούμενοι ενώ θα έπρεπε να έχουν σχέση εξαρτημένης εργασίας. Δεν μπορούν να θεωρούνται «εξωτερικοί συνεργάτες», καθώς τα μέσα που διαθέτουν (μηχανάκι - κινητό τηλέφωνο) δεν συνιστούν αυτόνομη οργάνωση, αντίθετα είναι άμεσα εξαρτημένοι από την εταιρία καθώς η διανομή μπορεί να εκτελεστεί μόνο μέσω της εφαρμογής, η οποία παρακολουθεί τον χρόνο παραλαβής-παράδοσης, αξιολογεί τον διανομέα με βάση την αποδοτικότητα και μπορεί να διακόψει την «συνεργασία».

Όμως σύμφωνα και με τον γραμματέα της **ETUC (Ευρωπαϊκή Συνδικαλιστική Συνομοσπονδία)** «οι κάθε λογής δικαστικές αποφάσεις, ενώ δημιουργούν νομικό προηγούμενο, στην πραγματικότητα δικαιώνουν μόνο ατομικά ή μικρές ομάδες εργαζομένων ενώ παράλληλα οι εταιρίες έχουν το ελεύθερο να εκμεταλλεύονται εκατομμύρια άλλους».

Η μόνη λύση απέναντι στη ζούγκλα της ελεύθερης αγοράς εργασίας που βρίσκει ευκαιρίες εκμεταλλευόμενη την ανεργία είναι το εργατικό κίνημα που μπορεί να επιβάλλει τους δικούς του όρους. Συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις και κρατικοποίηση με εργατικό έλεγχο στον κλάδο του επισιτισμού για να καλύπτει τις ανάγκες της κοινωνίας και όχι της κερδοσκοπίας των καπιταλιστών.

12/2, Κινητοποίηση εργαζομένων στον Επισιτισμό-Τουρισμό. Φωτό: Κίνηση “Καμαριέρα”

Δημόσιο Catering για όλους!

Στην περίοδο της πανδημίας, η καταστροφική διαχείριση της κυβέρνησης που τα χαρίζει όλα στα αφεντικά, έχει γεμίσει οργή τον κόσμο που πλημμυρίζει ξανά τους δρόμους. Οι εργαζόμενοι του Επισιτισμού – Τουρισμού είναι ένας από τους βασικούς κλάδους που όλο αυτό το διάστημα βρέθηκε στην κόντρα με την κυβέρνηση.

Η σίτιση και η στέγαση στα χέρια των εργατών και των εργατριών του επισιτισμού και του τουρισμού χρειάζεται να μπει σαν βασικό αίτημα του κλάδου, καθώς μπορεί να καλύψει τις ανάγκες της κοινωνίας και ταυτόχρονα να δώσει δουλειά σταματώντας την ανεργία και τις απαράδεκτες συνθήκες εργασίας στον κλάδο.

Άμεση Λύση

Κατ’ αρχάς μπορεί να δώσει άμεση λύση σε φτωχούς, άστεγους, πρόσφυγες στα στρατόπεδα για μια αξιοπρεπή διαβίωση με ποιοτικό φαγητό και στέγη που θα τους προστατεύει από τις δυσκολες καιρικές συνθήκες.

Δεύτερον, η δημόσια σίτιση σε κάθε χώρο εργασίας μπορεί να απαλλάξει σε μεγάλο βαθμό τις εργατικές οικογένειες από τα βάρη του νοικοκυριού. Πιο παλιά υπήρχε σε μεγάλους χώρους εργασίας και φοίτησης, νοσοκομεία, πανεπιστήμια, κτλ. Σήμερα όπου υπάρχει, έχει αντικατασταθεί με εταιρίες catering με τις καταγγελίες να πέφτουν βροχή σε όλα τα επίπεδα. Από οικονομικά σκάνδαλα και ποιότητα φαγητού, μέχρι άθλιους όρους και συνθήκες εργασίας με μισθούς πείνας για τους εργαζόμενους. Η μοναδική εναλλακτική που μένει είναι το **delivery** που θα πρέπει να χρυσοπληρώσεις, με αντίστοιχα

προβλήματα εργασιακά και ποιότητας.

Επέκταση της δημόσιας σίτισης σε όλους τους χώρους, όπως στα σχολεία, στα εργοστάσια, στις υπηρεσίες, αλλά και στις γειτονιές, θα σημάνει ανακούφιση για τις ίδιες τις γυναίκες μέσα στην εργατική οικογένεια, δίνοντάς τους ελεύθερο χρόνο για πολιτική, ξεκούραση, για ό,τι θέλουν να κάνουν. Το κίνημα ενάντια στον σεξισμό που θα κορυφωθεί στην απεργία στις 8 Μάρτη βάζει αυτή την προοπτική, γι’ αυτό είναι σημαντική η συμμετοχή του κλάδου στην απεργία εκείνης της μέρας.

Είναι εφικτή μια τέτοια προοπτική; Ο κλάδος του επισιτισμού δεν είναι μόνο μαγαζάκια, αλλά ολόκληρες μονάδες παραγωγής με εξοπλισμό και καταρτισμένους επαγγελματίες που μπορούν να βάλουν μπροστά την παραγωγή και να θρέψουν πολύ περισσότερο κόσμο από τον πληθυσμό της χώρας. Το ίδιο και στα ξενοδοχεία με τα χιλιάδες κλειστά δωμάτια. Έχουμε και τη δύναμη να το επιβάλουμε. Να απλώσουμε την οργάνωση των μαχών σε όλους αυτούς τους χώρους κόντρα στην προσπάθεια της κυβέρνησης να περιορίσει τον συνδικαλισμό και να μας διασπάσει.

Το αίτημα για κρατικοποίηση της σίτισης με εργατικό έλεγχο χρειάζεται να μπει δίπλα στα αιτήματα των εκπαιδευτικών για λιγότερους μαθητές ανά τάξη, των νοσοκομειακών για ενίσχυση της δημοσίας Υγείας και επίταξη των ιδιωτικών κλινικών, όλων των εργαζομένων που ζητούν Συλλογικές Συμβάσεις με αξιοπρεπή μισθό. Αιτήματα που ανέδειξε το κίνημα όχι μόνο για την πανδημία, αλλά σαν εργατική εναλλακτική απέναντι στον καταστροφικό καπιταλισμό.

M.N.

ΜΙΑΝΜΑΡ Μαζικό όχι στη χούντα με απεργίες

Δυο βδομάδες πραξικόπημα στη Μιανμάρ, δυο βδομάδες ασταμάτητες μαζικές κινητοποιήσεις. Ο στρατός συνεχίζει να δίνει την εντύπωση ότι έχει εκπλαγεί από το μέγεθος της αντίστασης. Ισχυρίζονται ακόμη πως δεν έκαναν πραξικόπημα αλλά ότι εφάρμοσαν το δικαίωμα που τους δίνει το σύνταγμα επειδή υποτίθεται υπήρξε νοθεία στις εκλογές του περασμένου Νοέμβρη. Διστάζουν να προχωρήσουν σε μαζικής κλίμακας καταστολή. Χρησιμοποιούν βία, ακόμη και με πραγματικά πυρά, έχουν συλλάβει γύρω στους 500 ανθρώπους, αλλά το κίνημα παίρνει όλο και περισσότερο απεργιακό χαρακτήρα.

Η οικονομία της χώρας έχει παγώσει. Σχεδόν όλες οι τράπεζες είναι κλειστές. Όσες λειτουργούν έχουν βάλει αυστηρά όρια στις αναλήψεις. Τα αυτόματα μηχανήματα ανάληψης μένουν άδεια. Οι εργαζόμενοι και εργαζόμενες στα νοσοκομεία είναι στους δρόμους, πρωτοπορία του κινήματος. Οι πραξικοπηματίες απειλούν πρώτα τους υγειονομικούς, λένε ότι θα τους επιστρατεύσουν για να γυρίσουν στη δουλειά επειδή βάζουν σε κίνδυνο την υγεία του κόσμου. Κυκλοφορούν πληροφορίες ότι ο στρατός θα αναλάβει να γεμίσει τα ΑΤΜ. Όμως το απεργιακό κύμα είναι πολύ ευρύτερο. Στον τομέα της ενέργειας, τα ορυχεία, τις μεταφορές και τα εργοστάσια το σύνθημα είναι “Μην πας στη δουλειά, μέχρι να πέσει η δικτατορία”. Ο δημόσιος τομέας και τα υπουργεία έχουν χτυπηθεί ιδιαίτερα από την απεργία. Μεγάλο κομμάτι του πρωτογενούς τομέα συνδέεται με συμφέροντα του στρατού. “Ένα χαλκωρυχείο στο Βορρά που ανήκει στο στρατό και σε μια κινέζικη εταιρεία έχει σταματήσει να λειτουργεί, καθώς οι 2.000 εργάτες του βγήκαν σε απεργία”, αναφέρει για παράδειγμα το Αλ-Τζαζίρα.

Όμως η απεργία έχει απλωθεί και στις βιομηχανικές ζώνες γύρω από την πρω-

16/2, Απεργιακή φρουρά σιδηροδρομικών. Φωτό: Mizzima

τεύουσα Γιανγκόν. “Περίπου 5.000 εργάτες και εργάτριες στο Χλάιν Θαριάρ συμμετέχουν στη γενική απεργία”, αναφέρει μια συνδικαλιστρια στο ίδιο ρεπορτάζ. “Δεν ξέρω πόσον καιρό θα απεργώ, αλλά θα είναι μέχρι να πέσει η δικτατορία”. Η απεργία στις βιομηχανικές αυτές ζώνες είναι το πιο επίφοβο στοιχείο για τους πραξικοπηματίες. Υπολογίζεται ότι απασχολούν τουλάχιστον ένα εκατομμύριο κόσμο. Οι εξαγωγές (κυρίως ρούχα και παπούτσια, αλλά και άλλα προϊόντα) από περιθωριακό τμήμα της οικονομίας έχουν μετατραπεί σε ατμομηχανή. Μισά από τα προϊόντα έχουν σαν προορισμό την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό το οικονομικό άνοιγμα ήταν βασικός παράγοντας που ώθησε τη χούντα να κάνει το πέρασμα στον κοινοβουλευτισμό από το 2011 και τελικά στις εκλογές του 2015. Τα ανοίγματα της Άουν Σου Τσι που μετά από χρόνια φυλακή εκλέχθηκε πρωθυπουργός έκαναν χαρούμενους τους καπιταλιστές.

Αποσταθεροποίηση

Τώρα οι κινήσεις της χούντας απειλούν να αποσταθεροποιήσουν την κατάσταση. Όχι μόνο γιατί ακόμη και ο σύνδεσμος των καπιταλιστών έχει βγει με ανακοίνωση να αρνηθεί τους περιορισμούς στον Τύπο και τις ωμές παρεμβάσεις της χούντας. Αλλά και γιατί αυτά ακριβώς τα εργοστάσια έγι-

ναν τα τελευταία χρόνια εργαστήριο μαχητικού συνδικαλισμού. Τα τελευταία δέκα χρόνια ένα μεγάλο κομμάτι της νεολαίας πέρασε από την αγροτική παραγωγή σε αυτές τις καινούργιες βιομηχανίες. Αυτή η εργατική νεολαία, με τις γυναίκες πλειοψηφία, πολλές φορές έχει συγκεντρώσει πάρα πολλές εμπειρίες αγώνα, και δείχνει καθόλου πρόθυμη να αφήσει τους στρατηγούς να επιστρέψουν τη χώρα 10 χρόνια πίσω. Με τα πρώτα ανοίγματα, το 2011, στήθηκαν πάνω από 500 εργοστασιακά σωματεία. Μέχρι το 2015 είχαν οργανωθεί εκατοντάδες περισσότερα και είχαν δημιουργηθεί και ομοσπονδίες. Ένα κομμάτι της συνδικαλιστικής ηγεσίας έχει σχέσεις με το κόμμα της Σου Τσι, αλλά το κίνημα είναι πολύ πιο ανεξέλεγκτο. Το μεγάλο κίνημα ενάντια στη χούντα το 1988, όταν ξεπέρασε τα όρια του πολιτικού αγώνα και απέκτησε και απεργιακά χαρακτηριστικά, φημώθηκε από την ίδια την ανερχόμενη ηγεσία της Σου Τσι, για να καθησυχαστούν οι καπιταλιστές. Σήμερα, τα πράγματα έχουν κινηθεί με μεγαλύτερη ταχύτητα. Θα ρισκάρει ο στρατός να κινηθεί κατά μέτωπο και να προκαλέσει εξέγερση ή οι αγώνες θα τον αναγκάσουν σε αναδίπλωση; Η διεθνής αλληλεγγύη έχει σημαντικό ρόλο να παίξει.

Νίκος Λούντος

ΚΑΤΑΛΩΝΙΑ Πτώση της δεξιάς, άνοδος της αριστεράς

Η Καταλωνία συνεχίζει να είναι ένα αγκάθι που προκαλεί κρίση στην ισπανική Δεξιά, και οι εκλογές για το κοινοβούλιο της περιφέρειας την περασμένη Κυριακή το επιβεβαίωσαν. Οι Θιουδαδάνος από 1ο κόμμα το 2017 κατέρρευσαν σε 7ο. Ήταν το κόμμα που μέχρι πέρσι προβαλλόταν σαν η νέα εναλλακτική Δεξιά. Το Λαϊκό Κόμμα, το βασικό κόμμα της Δεξιάς στην Ισπανία το 2017 είχε το ιστορικό του αρνητικό ρεκόρ στην Καταλωνία, όταν απέμεινε με τέσσερις βουλευτές. Φέτος πήγε ακόμη χειρότερα και έμεινε με τρεις. Από τα συντρίμια των δύο κομμάτων της δεξιάς ωφελήθηκαν οι φασίστες του Βοξ που έχουν για πρώτη φορά παρουσία στο καταλανικό κοινοβούλιο με 11 βουλευτές. Η UCFR (Ενότητα ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό) οργάνωσε άμεσες κινητοποιήσεις ενάντια στους φασίστες σε πολλές γειτονίες με το που ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα.

Αν και με μεγάλη πτώση της συμμετοχής (και λόγω της πανδημίας), για πρώτη φορά τα κόμματα που τάσσονται υπέρ της ανεξαρτησίας της Καταλωνίας έχουν όχι απλά πλειοψηφία στο κοινοβούλιο αλλά και στον αριθμό των πραγματικών ψήφων. Ας θυμηθούμε ότι όταν οργανώθηκε δημοψήφισμα για την Ανεξαρτησία το 2014, η δεξιά κυβέρνηση του Ραχό έστειλε ολόκληρο τον κρατικό μηχανισμό να διαλύσει με τη βία τη διαδικασία και στη συνέχεια ανέτρεψε και έβαλε στη φυλακή ή έστειλε στην εξορία την ηγεσία της κυβέρνησης της Καταλωνίας και του κινήματος. Για ένα διάστημα η Καταλωνία κυβερνήθηκε μέσω του Άρθρου 155 του Συντάγματος κατευθείαν από τη Μαδρίτη. Και έτσι, παρά το ξύλο, τις φυλακές, τις απειλές, η τάση υπέρ της Ανεξαρτησίας δυναμώνει αντί να υποχωρεί.

Πρώτη δύναμη εκλογικά αναδείχθηκε το **Σοσιαλιστικό Κόμμα**, σχεδόν ισόπαλο με τις δύο μεγαλύτερες ανεξαρτησιακές δυνάμεις, τη **Ρεπουμπλικανική Αριστερά** και το **JUnts** (του καθαιρεμένου και εξόριστου πρώην πρωθυπουργού). Η άκρα αριστερή πτέρυγα του κινήματος για την Ανεξαρτησία, η **CUP**, αύξησε τις δυνάμεις της και έχει πλέον 9 από 5 βουλευτές. Η Δεξιά έπεσε και συσπειρώθηκε όλο και πιο δεξιά, ενώ συνολικά το πολιτικό σκηνικό μεταφέρθηκε ακόμη πιο αριστερά. Το Σοσιαλιστικό Κόμμα προσπαθεί να προσεγγίσει τη Ρεπουμπλικανική Αριστερά για να σχηματίσουν κυβέρνηση “γέφυρα” που θα αφήσει πίσω το ‘δихασμό’ του δημοψηφίσματος. Όμως το σενάριο είναι δύσκολο στην εκτέλεσή του, μιας και το Σοσιαλιστικό Κόμμα υπήρξε κομμάτι του “συνταγματικού τόξου” που στήριξε την εφαρμογή του Άρθρου 155.

Παρότι η κεντροαριστερή κυβέρνηση της χώρας (Σοσιαλιστές και Ποδέμος - Ενωμένη Αριστερά) τα έχει κάνει θάλασσα στη διαχείριση της πανδημίας, η Δεξιά δεν μπορεί να βγει από τον κύκλο της κρίσης. Η στροφή δεξιά που υλοποιεί ο ηγέτης του Λαϊκού Κόμματος, Κασάδο, προς το παρόν, βγάζει κερδισμένους τους φασίστες, όχι τον ίδιο. Τα σκάνδαλα στο Παλάτι που οδήγησαν τον πρώην βασιλιά Χουάν Κάρλος να ζητήσει καταφύγιο στα Εμιράτα, οι νέες αποκαλύψεις για τις μίζες στο Λαϊκό Κόμμα, το φιάσκο της δεξιάς κυβέρνησης της περιφέρειας της Μαδρίτης, η κατάρρευση των Θιουδαδάνος και τα εκλογικά αποτελέσματα στην Καταλωνία συνεχίζουν να ρίχνουν σφαλιάρες σε όσους ήλπιζαν σε γρήγορη δεξιά ανάκαμψη.

ΚΥΠΡΟΣ Βάρβαρη επίθεση της αστυνομίας

Εκατοντάδες αστυνομικοί των ειδικών δυνάμεων καταστολής, επιτέθηκαν σε 300 περίπου διαδηλωτές που συγκεντρώθηκαν στο πάρκο Κολοκάση για να διαμαρτυρηθούν για τη διαφθορά και τον αυταρχισμό της κυβέρνησης, ζητώντας μέτρα στήριξης των ευάλωτων ομάδων από την πανδημία και αύξηση των δαπανών για την Υγεία.

Οι συγκεντρωμένοι, στη πλειοψηφία τους νεαρά άτομα, φορούσαν μάσκες και τηρούσαν τις αποστάσεις και προσπάθησαν να κάνουν πορεία προς το κέντρο της πόλης. Η αστυνομία όμως μπλόκαρε και τις δυο πλευρές του δρόμου αναγκάζοντας τους να στριμωχτούν σε μια πάροδο και τους κτύπησε χρησιμοποιώντας ρόπαλα, σπρέι πιπεριού, δακρυγόνα και εκτοξευτήρες νερού. Πολλές κόσμος χτυπήθηκε ή σύρθηκε στο δρόμο ενώ έγιναν και αρκετές συλλήψεις.

Ήταν μια βάρβαρη και αδικαιολόγητη επίθεση της αστυνομίας

που δείχνει το πιο αυταρχικό πρόσωπο της κυβέρνησης **Αναστασιάδη** που δεν αντέχει με τίποτα την αμφισβήτηση και τη διαφωνία. Μιας κυβέρνησης που έχει χάσει τη νομιμοποίηση και την αποδοχή της στην συνείδηση της πλειοψηφίας της κοινωνίας και μόνο με διατάγματα και καταστολή μπορεί πλέον να κυβερνά.

Δεν πρέπει να έχουμε καμιά αμφιβολία ότι αυτή θα είναι μια εικόνα που θα την βλέπουμε όλο και πιο συχνά από δω και μπρος. Μπορούμε και πρέπει να τη σταματήσουμε. Δεν μπορούμε να περμιένουμε να εξαντλήσει τη θητεία της. Η αριστερά θα πρέπει να μπει μπροστά και να ζητήσει την παραίτηση Αναστασιάδη, οργανώνοντας την αντίσταση σε κάθε προσπάθεια του να επιβάλει τις αυταρχικές, αντιλαϊκές και ρατσιστικές πολιτικές του, είτε αφορούν το κυπριακό, την οικονομία, τους πρόσφυγες και μετανάστες, τη διαφθορά και το ανύπαρκτο κράτος πρόνοιας.

Ντίνος Αγιομαμίτης, Εργατική Δημοκρατία, Κύπρος